

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 28. juni 2023
(OR. en)**

2020/0353 (COD)

PE-CONS 2/23

**ENV 45
ENT 11
MI 32
CODEC 44**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/...

af ...

**om batterier og udtjente batterier,
om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020
og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og artikel 192, stk. 1, med hensyn til denne forordnings artikel 54-76,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 220 af 9.6.2021, s. 128.

² Europa-Parlamentets holdning af 14.6.2023 [(EUT ...) (endnu ikke offentliggjort i EUT)] og Rådets afgørelse af

- (1) Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om "Den europæiske grønne pagt" ("den europæiske grønne pagt") er EU's vækststrategi, der sigter mod at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere er nogen nettodrivhusgasemissioner, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. En omstilling fra anvendelsen af fossile brændsler i køretøjer til elektromobilitet er en af forudsætningerne for at nå målet om klimaneutralitet i 2050. For at Unionens produktpolitikker kan bidrage til at sænke CO₂-emissionerne på globalt plan, skal det sikres, at produkter, der markedsføres og sælges i Unionen, tilvejebringes og fremstilles på en bæredygtig måde.

- (2) Batterier er en vigtig energikilde og en af de vigtigste katalysatorer for bæredygtig udvikling, grøn mobilitet, ren energi og klimaneutralitet. Det forventes, at efterspørgslen efter batterier vil vokse hurtigt i de kommende år, navnlig til elkøretøjer til vejtransport og lette transportmidler, der anvender batterier til trækraft, og det betyder, at batterimarkedet i stigende grad bliver et strategisk marked på globalt plan. Der vil fortsat blive gjort betydelige videnskabelige og tekniske fremskridt inden for batteriteknologi. I lyset af batteriernes strategiske betydning og med henblik på at skabe retssikkerhed for alle involverede aktører og undgå forskelsbehandling, hindringer for handelen og forvridninger på batterimarkedet skal der fastsættes regler for batteriers bæredygtighed, ydeevne, sikkerhed, indsamling, genanvendelse og second life samt for oplysninger om batterier til slutbrugere og erhvervsdrivende. Der skal skabes en harmoniseret lovgivningsramme, der omhandler hele livscyklussen for batterier, der bringes i omsætning i Unionen.

- (3) Det er også nødvendigt at ajourføre EU-retten om håndtering af udtjente batterier og træffe foranstaltninger til at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske de negative påvirkninger af affaldsgenerering og -håndtering, ved at mindske påvirkningen af ressourceanvendelsen og ved at forbedre ressourceeffektiviteten. Disse foranstaltninger er afgørende for omstillingen til en cirkulær og klimaneutral økonomi og et giftfrit miljø og for Unionens langsigtede konkurrenceevne og strategiske autonomi. De kan skabe vigtige økonomiske muligheder ved at øge synergierne mellem den cirkulære økonomi og energi-, klima-, transport-, industri- og forskningspolitikkerne samt beskytte miljøet og reducere drivhusgasemissionerne.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF¹ har medført en forbedring af batteriers miljøpræstation og fastsat fælles bestemmelser og forpligtelser for erhvervsdrivende, navnlig gennem harmoniserede regler for indholdet af tungmetaller og mærkning af batterier samt regler og mål for håndtering af alle udtjente batterier baseret på udvidet producentansvar.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).

- (5) I sine rapporter om gennemførelsen, virkningen og evalueringen af direktiv 2006/66/EF, der blev indsendt i 2019, har Kommissionen ikke kun fremhævet direktivets resultater, men også dets begrænsninger, navnlig på baggrund af en helt ny kontekst, som er kendetegnet ved batteriers strategiske betydning og deres øgede anvendelse.
- (6) Kommissionens meddelelse af 17. maj 2018 om "Et mobilt Europa – Bæredygtig mobilitet i Europa: sikker, opkoblet og ren" indeholder den strategiske handlingsplan for batterier. I denne strategiske handlingsplan beskrives en række foranstaltninger, der støtter indsatsen for at opbygge en værdikæde for batterier i Europa, som omfatter udvinding af råstoffer, bæredygtig forsyning og forarbejdning, bæredygtige materialer til batterier, fremstilling af celler samt genbrug og genanvendelse af batterier.
- (7) I den europæiske grønne pagt bekræftede Kommissionen sit tilsagn om at gennemføre den strategiske handlingsplan for batterier og anførte, at den vil fremlægge forslag, der skal sørge for en sikker, cirkulær og bæredygtig værdikæde for alle batterier, herunder for at forsyne det voksende marked for elkøretøjer.

- (8) I sine konklusioner af 4. oktober 2019 om "Mere cirkularitet – omstilling til et bæredygtigt samfund" opfordrede Rådet bl.a. til, at omstillingen til elektromobilitet ledsages af sammenhængende politikker til støtte for udvikling af teknologier, der forbedrer batteriers bæredygtighed og cirkularitet. Rådet opfordrede endvidere til en hurtig revision af direktiv 2006/66/EF, som bør omfatte alle relevante batterimaterialer, og at der navnlig bør overvejes specifikke krav til litium og kobolt samt en mekanisme, der gør det muligt at tilpasse nævnte direktiv til fremtidige ændringer i batteriteknologier.
- (9) I Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 om "En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi – For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa" anføres det, at der i forslaget til en ny lovgivningsramme for batterier vil blive taget hensyn til regler om genanvendt indhold og foranstaltninger til at forbedre indsamlings- og genanvendelsesprocenterne for alle batterier, for at sikre nyttiggørelse af værdifulde materialer og sørge for vejledning til forbrugerne, og at det vil behandle en eventuel udfasning af ikkegenopladelige batterier, hvor der findes alternativer. Det anføres endvidere, at der vil blive taget hensyn til bæredygtigheds- og gennemsigtighedskrav under hensyntagen til batteriproduktionens CO₂-fodaftryk, etisk fremskaffelse af råmaterialer og forsyningssikkerhed for at fremme genbrug, formålsændringen og genanvendelse af batterier.

- (10) For at tage hensyn til hele livscyklussen for alle batterier, der bringes i omsætning i Unionen, skal der indføres harmoniserede produkt- og markedsføringskrav, herunder overensstemmelsesvurderingsprocedurer, samt krav om, at batteriernes bortskaffelsesfase inddrages fuldt ud. Krav vedrørende bortskaffelsesfasen er nødvendige for at tage højde for batteriernes miljøvirkninger og navnlig støtte etableringen af genanvendelsesmarkeder for batterier og markeder for sekundære råstoffer fra udtjente batterier. For at opfylde de fastsatte målsætninger om, at hele livscyklussen for et batteri skal være omhandlet i én retsakt, og samtidig undgå handelshindringer og konkurrenceforvridning og sikre det indre markeds integritet bør bestemmelserne vedrørende kravene til batterier finde ensartet anvendelse på alle erhvervsdrivende i Unionen og ikke levne mulighed for forskellig gennemførelse i medlemsstaterne. Direktiv 2006/66/EF bør derfor erstattes af en forordning.

- (11) Denne forordning bør finde anvendelse på alle kategorier af batterier, der bringes i omsætning eller tages i brug i Unionen, uanset om de er produceret i Unionen eller importeret. Den bør finde anvendelse, uanset om et batteri er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer eller på anden måde føjes til produkter eller om et batteri bringes i omsætning eller tages i brug i Unionen på egen hånd. Denne forordning bør finde anvendelse, uanset om et batteri er designet til et bestemt produkt eller er til almindelig anvendelse, og uanset om det er indbygget i et produkt eller leveres sammen med eller separat fra et produkt, hvori det skal anvendes. Omsætning anses for at finde sted, når batteriet for første gang er gjort tilgængeligt på EU-markedet, ved fabrikantens eller importørens levering med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag. Batterier, der er anbragt på lager i Unionen af distributører, herunder detailhandlere, grossister og fabrikanters salgsafdelinger, inden datoen for anvendelsen af denne forordnings relevante krav, behøver således ikke at opfylde disse krav.

- (12) Denne forordning bør forebygge og reducere batteriers negative miljøpåvirkninger og sikre en sikker og bæredygtig værdikæde for alle batterier under hensyntagen til f.eks. batteriproduktionens CO₂-fodaftryk, etisk fremskaffelse af råstoffer og forsyningssikkerhed samt fremme af genbrug, formålsændring og genanvendelse. Målet bør være at forbedre miljøpræstationen for batterier og for den virksomhed, der udøves af alle de aktører, som indgår i batteriers livscyklus, såsom producenter, distributører og slutbrugere og navnlig de erhvervsdrivende, som er direkte involveret i behandlingen og genanvendelsen af udtjente batterier. Sådanne foranstaltninger vil hjælpe med at sikre omstillingen til en cirkulær økonomi og Unionens langsigtede konkurrenceevne og bør bidrage til det indre markeds effektive funktion under hensyntagen til et højt miljøbeskyttelsesniveau. Denne forordning bør også sigte mod at forebygge og reducere de negative påvirkninger ved tilblivelse og håndtering af udtjente batterier af menneskers sundhed og miljøet og bør sigte mod at mindske brugen af ressourcer og fremme anvendelsen af affaldshierarkiet i praksis. For at undgå forskelle, der hæmmer den frie bevægelighed for batterier, ved at fastsætte ensartede forpligtelser og krav i hele det indre marked, er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) derfor det passende retsgrundlag for denne forordning. I det omfang denne forordning indeholder særlige regler om håndtering af udtjente batterier, er det passende retsgrundlag for så vidt angår disse særlige regler artikel 192, stk. 1, i TEUF.

- (13) Produkter, der bringes i omsætning som batteripakker, dvs. batterier eller grupper af celler, der er forbundne eller indkapslet i et hylster til en samlet enhed, som er klar til brug for slutbrugeren eller i anvendelser, som slutbrugeren ikke skal kunne adskille eller åbne, og som er i overensstemmelse med definitionen af batterier, eller battericeller, der er i overensstemmelse med definitionen af batterier, bør være omfattet af de krav, der finder anvendelse på batterier.
- (14) Batterier, som slutbrugeren kan gøre klar til brug med almindeligt tilgængeligt værktøj ved at bruge et "gør-det-selv"-sæt, bør anses for at være batterier med henblik på denne forordning. Erhvervsdrivende, der bringer sådanne sæt i omsætning, bør være omfattet af denne forordning.

- (15) Inden for forordningens brede anvendelsesområde bør der skelnes mellem forskellige kategorier af batterier i overensstemmelse med deres design og anvendelse, uafhængigt af deres batterikemi. Klassificeringen som bærbar batterier på den ene side og industribatterier og bilbatterier på den anden side i efter direktiv 2006/66/EF bør udvikles yderligere for bedre at afspejle nye tendenser i brugen af batterier. Batterier, der anvendes til trækraft i elkøretøjer, og som efter direktiv 2006/66/EF klassificeres i kategorien for industribatterier, udgør en stor og voksende del af markedet som følge af den hurtige vækst i elkøretøjer til vejtransport. De batterier, der anvendes til trækraft i køretøjer til vejtransport, bør derfor klassificeres i en ny særskilt kategori af elkøretøjsbatterier. Batterier, der anvendes til trækraft i lette transportmidler, såsom elcykler og elscootere, var ikke klassificeret som en særskilt kategori af batterier efter direktiv 2006/66/. Sådanne batterier udgør dog en betydelig del af markedet som følge af deres stigende anvendelse inden for bæredygtig mobilitet i byerne. Det er derfor hensigtsmæssigt at klassificere disse batterier som en ny særskilt kategori af batterier, nemlig batterier til lette transportmidler (LMT-batterier). Batterier, der anvendes til trækraft i andre transportkøretøjer, herunder jernbane-, vandvejs- og luftfartstransport eller ikkevejgående maskiner, er fortsat omfattet af kategorien for industribatterier i henhold til denne forordning.

Kategorien for industribatterier omfatter en bred gruppe af batterier, der er beregnet til industrielle formål, kommunikationsinfrastruktur, landbrugsaktiviteter eller frembringelse og distribution af elektrisk energi. Batterier, der anvendes industrielt efter at have været genstand for forberedelse til formålsændring eller formålsændring, bør anses for industribatterier i henhold til denne forordning, selv om de oprindeligt blev designet til anden brug. Ud over denne ikkeudtømmende liste over eksempler bør batterier, der vejer mere end 5 kg, og som ikke er omfattet af nogen af de øvrige kategorier i henhold til denne forordning, anses for industribatterier. Batterier, der anvendes til energilagring i private hjem, bør anses for industribatterier med henblik på denne forordning. Batterier, der anvendes til trækraft i køretøjer med hjul, som anses for legetøj i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF¹, bør med henblik på denne forordning ikke anses for LMT-batterier, men som bærbare batterier.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj (EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1).

- (16) Efter første gang at være blevet bragt i omsætning eller taget i brug i Unionen kan et batteri gøres til genstand for genbrug, formålsændring, genfremstilling, forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring. Med henblik på denne forordning og i overensstemmelse med Unionens ramme for produktregulering anses et brugt batteri, dvs. et batteri, der har været genstand for genbrug, for allerede at være blevet bragt i omsætning, da det første gang blev gjort tilgængeligt på markedet til brug eller distribution. Omvendt anses batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, for at være bragt i omsætning på ny og bør derfor overholde reglerne i denne forordning. Desuden anses et brugt batteri, der er importeret fra et tredjeland, i overensstemmelse med Unionens ramme for produktregulering for at være bragt i omsætning, når det indføres i Unionen for første gang. Et batteri, der har været genstand for genbrug, formålsændring, genfremstilling, forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring, og som er importeret fra et tredjeland, bør derfor overholde reglerne i denne forordning.

- (17) Genfremstilling omfatter en lang række tekniske indgreb, der kan foretages på batterier eller udtjente batterier. For så vidt angår udtjente batterier kan genfremstilling anses for forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring. Det er derfor ikke nødvendigt i denne forordning at fastsætte en særlig ordning for genfremstilling af udtjente batterier, der adskiller sig fra ordningen for forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring af udtjente batterier. For så vidt angår udtjente batterier har genfremstilling til formål at genoprette et batteris oprindelige ydeevne. I den forstand kan genfremstilling ses som et ekstremt tilfælde af genbrug, som omfatter demontering og evaluering af batteriets celler og moduler og udskiftning af en vis mængde af disse celler og moduler. Med henblik på at skelne mellem genfremstilling og ren genbrug bør genoprettelse af batterikapaciteten til mindst 90 % af den oprindelige nominelle batterikapacitet anses for genfremstilling og nødvendiggør anvendelse af en særlig ordning.

- (18) Når slutbrugeren er en forbruger, og batterier har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, bør de pågældende batterier være omfattet af en købsaftale, der er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771¹. Kravene i det pågældende direktiv omfatter navnlig produktets overensstemmelse, sælgers ansvar, herunder muligheden for en kortere ansvarsperiode eller forældelsesfrist, bevisbyrde, beføjelser ved manglende overensstemmelse, reparation eller udskiftning af varerne og handelsmæssige garantier.
- (19) Batterier bør designes og fremstilles, så deres ydeevne, holdbarhed og sikkerhed optimeres, og deres miljøaftryk minimeres. Der bør fastlægges specifikke bæredygtighedskrav for genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, LMT-batterier og elkøretøjsbatterier, da sådanne batterier repræsenterer det markedssegment, der forventes at vokse mest i de kommende år.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).

- (20) Af hensyn til sikkerheden ved elkøretøjsbatterier og startbatterier kræver den fortsatte gyldighed af EU-typegodkendelsen af køretøjer i klasse M, N og O i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858¹, at ethvert batteri, der er blevet repareret eller udskiftet, fortsat opfylder de gældende sikkerhedskrav. Hvis sikkerhedsoplysningerne er ændret, er der behov for yderligere inspektioner eller test for at verificere, at de krav, som den eksisterende EU-typegodkendelse er baseret på, fortsat overholdes.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1).

- (21) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 om "Vejen til en sund planet for alle EU -handlingsplan: Mod nulforurening for vand, luft og jord", bør EU's politikker baseres på princippet om forebyggende indsats ved kilden. I sin meddelelse af 14. oktober 2020 om "En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje – På vej mod et giftfrit miljø" ("kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje") understreger Kommissionen, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008² bør styrkes som Unionens hjørnesten for regulering af kemikalier i Unionen, og at de bør suppleres af sammenhængende tilgange til vurdering og forvaltning af kemikalier i den eksisterende sektorspecifikke lovgivning. Brugen af farlige stoffer i batterier bør derfor primært begrænses ved kilden for at beskytte menneskers sundhed og miljøet og håndtere forekomsten af sådanne stoffer i affald. Denne forordning bør supplere forordning (EF) nr. 1907/2006 og forordning (EF) nr. 1272/2008 og gøre det muligt at vedtage risikostyringsforanstaltninger i forbindelse med stoffer, herunder i affaldsfasen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

- (22) Ud over de begrænsninger, der er fastsat i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006, bør der fastsættes begrænsninger for forekomsten af kviksølv, cadmium og bly i visse kategorier af batterier. Batterier, der anvendes i køretøjer, som er omfattet af en undtagelse i henhold til bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF¹, bør undtages fra forbuddet mod at indeholde cadmium. Med henblik på yderligere begrænsninger for stoffer, der findes i batterier eller anvendes i fremstillingen heraf, bør der udføres en kortlægning af problematiske stoffer, der i kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje defineres som stoffer med kroniske virkninger for menneskers sundhed eller miljøet, såsom stoffer, som står på kandidatlisten til eventuel optagelse i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 og i bilag VI til forordning (EF) nr. 1272/2008, men også stoffer, der hindrer genanvendelse af sikre sekundære råstoffer af høj kvalitet, i forbindelse med den stofvurdering, der er planlagt i den fælles handlingsplan for REACH-evaluering, som er offentliggjort på webstedet for Det Europæiske Kemikalieagentur, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1907/2006 ("agenturet").
- (23) For at sikre at stoffer, der udgør en uacceptabel risiko for menneskers sundhed eller miljøet, når de anvendes i batterier eller findes i udtjente batterier, omfattes af de fornødne bestemmelser, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af begrænsningerne for stoffer i batterier.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

- (24) Vurderingsproceduren for vedtagelse af nye begrænsninger og ændring af eksisterende begrænsninger for stoffer i batterier og udtjente batterier bør strømlines fuldt ud med forordning (EF) nr. 1907/2006. For at sikre effektiv beslutningstagning, koordinering og forvaltning af de relaterede tekniske, videnskabelige og administrative aspekter af denne forordning bør agenturet, udføre nærmere specificerede opgaver med hensyn til evalueringen af risici fra stoffer ved produktionen og anvendelsen af batterier og af eventuelle risici ved bortskaffelsen samt evalueringen af de socioøkonomiske elementer og analysen af alternativer i overensstemmelse med agenturets relevante retningslinjer. Agenturets Udvalg for Risikovurdering og Udvalg for Socioøkonomisk Analyse bør følgelig bidrage til udførelsen af visse opgaver, som agenturet pålægges ved denne forordning.
- (25) For at sikre at denne forordning stemmer overens med enhver fremtidig ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 eller anden fremtidig EU-ret vedrørende bæredygtighedskriterier for farlige stoffer og kemikalier, bør Kommissionen vurdere, om en ændring af artikel 6, 86, 87 og 88 i nærværende forordning er påkrævet. Kommissionen bør, hvor det er relevant, foreslå ændringer af denne forordning i en fremtidig forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 eller i anden fremtidig EU-ret vedrørende bæredygtighedskriterier for farlige stoffer og kemikalier.

- (26) For at fremme en bæredygtig europæisk økonomisk model bør Kommissionen, hvor det er relevant, foreslå ændringer af bestemmelserne i denne forordning, der regulerer begrænsninger for stoffer i batterier og i udtjente batterier, herunder indførelse af et eksportforbud for batterier, der ikke overholder disse begrænsninger.
- (27) Den forventede massive udbredelse af batterier i sektorer som f.eks. mobilitet og energilagring bør sænke CO₂-emissionerne, men for at maksimere dette potentiale skal deres samlede livscyklus have et lille CO₂-fodafttryk. I henhold til reglerne for en produktkategoris miljøaftryk for genopladelige batterier med høj specifik energi til mobile anvendelser er klimaændringer den næsthøjeste relaterede påvirkningskategori efter minedriften efter og brugen af mineraler og metaller. Genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, LMT-batterier og elkøretøjsbatterier, som bringes i omsætning i Unionen, bør derfor ledsages af en erklæring vedrørende CO₂-fodafttryk. Harmonisering af de tekniske regler for beregning af CO₂-fodafttrykket for alle genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, LMT-batterier og elkøretøjsbatterier, som bringes i omsætning i Unionen, er en forudsætning for indførelse af et krav om en erklæring vedrørende CO₂-fodafttryk, og for efterfølgende fastsættelse af ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk, som gør det muligt at identificere batterier med lavere samlet CO₂-fodafttryk.

Oplysningskrav og krav om tydelig mærkning vedrørende batteriernes CO₂-fodafttryk forventes ikke i sig selv at føre til den adfærdsændring, der er nødvendig for at sikre, at Unionens mål om at dekarbonisere sektorerne for mobilitet og energilagring nås i overensstemmelse med de internationalt fastsatte målsætninger for klimaændringer. Der bør derfor blive indført maksimale CO₂-grænseværdier i forlængelse af en særskilt konsekvensanalyse til fastsættelse disse værdier. I sit forslag om maksimale grænseværdier for CO₂-fodafttryk bør Kommissionen bl.a. tage hensyn til den relative distribution af CO₂-fodafttryksværdier for batterier på markedet, de fremskridt, der er opnået med at reducere CO₂-fodafttrykket af batterier, der er bragt i omsætning i Unionen, og denne foranstaltning faktiske og potentielle bidrag til Unionens mål om bæredygtig mobilitet og klimaneutralitet senest i 2050. Med henblik på at opnå gennemsigtighed med hensyn til batteriernes CO₂-fodafttryk og omstille EU-markedet til batterier med et lavere CO₂-fodafttryk er en gradvis og kumulativ stramning af kravene til CO₂-fodafttryk berettiget, uanset hvor batterierne produceres. Som resultat af disse krav vil de undgåede CO₂-emissioner i batteriernes livscyklus bidrage til Unionens klimamål, navnlig målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050. Dette kan også bidrage til andre politikker på EU-plan og nationalt plan såsom ved hjælp af incitamenter til eller kriterier for grønne offentlige udbud som fremmer produktionen af batterier med lavere miljøpåvirkninger.

- (28) De maksimale grænseværdier for CO₂-fodaft tryk i livscyklussen bør være fremtidssikrede. Når Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, der fastsætter den maksimale grænseværdi for CO₂-fodaft tryk i livscyklussen, bør den derfor tage hensyn til de bedst tilgængelige fremstillings- og produktionsprocesser og sikre, at de tekniske kriterier, den vælger, er i overensstemmelse med denne forordnings mål om at sikre, at batterier, der bringes i omsætning i Unionen, garanterer et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og sikkerhed og for ejendom og miljøet.
- (29) Nogle stoffer i batterier, f.eks. kobolt, bly, litium eller nikkel, hentes fra knappe ressourcer, som ikke er let tilgængelige i Unionen, og Kommissionen anser nogle af disse for kritiske råstoffer. I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 5. maj 2021 om "Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning" skal Unionen styrke sin strategiske autonomi og øge sin modstandsdygtighed over for eventuelle forsyningsafbrydelser som følge af sundhedskriser eller andre kriser. Forbedring af cirkulariteten og ressourceeffektiviteten med øget genanvendelse og nyttiggørelse af disse råstoffer vil bidrage til at nå dette mål.

- (30) Den øgede anvendelse af nyttiggjorte råstoffer vil støtte udviklingen af den cirkulære økonomi og muliggøre en mere ressourceeffektiv anvendelse af råstoffer, samtidig med at EU's afhængighed af råstoffer fra tredjelande mindskes. For batterier er dette særligt relevant for kobolt, bly, litium og nikkel. Det er derfor nødvendigt at fremme nyttiggørelsen af sådanne materialer fra affald ved at indføre et krav for niveauet af genanvendt indhold i batterier, der anvender kobolt, bly, litium og nikkel i aktive materialer. I denne forordning bør der derfor fastsættes obligatoriske mål for genanvendt indhold for kobolt, bly, litium og nikkel, som bør nås senest i 2031. For kobolt, litium og nikkel bør der fastsættes forhøjede mål senest i 2036. I forbindelse med alle mål bør der tages hensyn til tilgængeligheden af affald, hvorfra sådanne stoffer kan nyttiggøres, den tekniske gennemførlighed af de involverede nyttiggørelses- og produktionsprocesser samt den tid, de erhvervsdrivende skal bruge for at tilpasse deres forsynings- og produktionsprocesser. Inden sådanne obligatoriske mål finder anvendelse, bør kravet vedrørende genanvendt indhold derfor begrænses til fremlæggelse af oplysninger om genanvendt indhold. Affald fra batterifremstilling vil sandsynligvis være den vigtigste kilde til sekundære råstoffer til batterifremstilling på grund af stigningen i produktionen af batterier og bør være omfattet af de samme genanvendelsesprocesser som forbrugsaffald. Derfor bør affald fra batterifremstilling medregnes som en del af målene for genanvendt indhold med det formål at fremskynde udviklingen af den nødvendige genanvendelsesinfrastruktur. Biprodukter fra batterifremstilling, der genbruges i produktionsprocessen, f.eks. fabrikationsspild, udgør imidlertid ikke affald og bør derfor ikke medregnes som en del af målene for genanvendt indhold.

- (31) For at tage højde for risikoen for manglende forsyning af kobolt, bly, litium og nikkel og for at vurdere tilgængeligheden af disse råstoffer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af målene for minimumsandelen af genanvendt kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer i batterier.
- (32) For at tage hensyn til ændringer i batteriteknologier, der påvirker de typer materialer, der kan nyttiggøres, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at supplere denne forordning ved at indsætte yderligere råstoffer og de respektive mål på listen over minimumsandelev af genanvendt indhold i aktive materialer i batterier.

- (33) For at sikre at beregningerne og verifikationer af procentandelen af kobolt, bly, litium og nikkel, som er nyttiggjort, er nøjagtige og pålidelige, og sikre, at der er større retssikkerhed, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge metoden til beregning og verifikation af procentandelen af kobolt, litium eller nikkel, der findes i aktive materialer, og som er blevet nyttiggjort fra affald fra batterifremstilling eller forbrugsaffald, og procentandelen af bly, der findes i batteriet, og som er nyttiggjort fra affald i batterier, og formatet for den tekniske dokumentation for disse procentandele, for hver batterimodel og for hvert produktionsanlæg. Genbrug af materialer såsom omforarbejdning, formaling eller skrot genereret i batterifremstillingsprocessen, som kan regenereres i den samme proces, der genererede materialet, bør udelukkes fra denne metode.

- (34) Batterier, der bringes i omsætning i Unionen, bør være holdbare og højeffektive. Der skal derfor fastsættes parametre for ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier til almindelig anvendelse og for genopladelige industribatterier, LMT-batterier og elkøretøjsbatterier. For elkøretøjsbatterier har UNECE's uformelle arbejdsgruppe vedrørende elkøretøjer og miljøet (Working Group on Electric Vehicles and the Environment) udarbejdet krav til holdbarhed i køretøjer, som skal finde anvendelse i Unionen gennem en fremtidig forordning om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer med hensyn til deres emissioner og batteriholdbarhed (Euro 7) ("Euro 7-forordning"). Derfor bør der i nærværende forordning kun fastsættes oplysningskrav vedrørende elkøretøjsbatteriers ydeevne og holdbarhed. Med hensyn til batterier til energilagring anses de eksisterende målemetoder til at teste batteriers ydeevne og holdbarhed derimod ikke for at være tilstrækkeligt præcise og repræsentative til, at de kan lægges til grund for indførelsen af minimumskrav. Indførelsen af minimumskrav vedrørende disse batteriers ydeevne og holdbarhed bør ledsages af tilgængelige og egnede harmoniserede standarder eller fælles specifikationer.
- (35) For at reducere batteriernes miljøpåvirkninger i hele deres livscyklus bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af parametrene for ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier til almindelig anvendelse og for genopladelige industribatterier og fastlæggelse af minimumsværdier for disse parametre. Disse delegerede retsakter bør også fastlægge, hvordan disse minimumsværdier skal finde anvendelse på batterier, der har været genstand for genfremstilling.

- (36) For at sikre at Unionens regler om elektrokemisk ydeevne og holdbarhed for elkøretøjsbatterier er i overensstemmelse med de tekniske specifikationer fra UNECE's uformelle arbejdsgruppe vedrørende elkøretøjer og miljøet og i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af ydeevne- og holdbarhedsparametrene for elkøretøjsbatterier. For så vidt angår minimumsværdierne for disse parametre for elkøretøjsbatterier, der er indbygget i motorkøretøjer, bør der fastsættes minimumskrav til ydeevne gennem en fremtidig Euro 7-forordning, baseret på de minimumskrav til ydeevne, der er fastsat i De Forenede Nationers (FN's) globale tekniske forskrift nr. 22 om batteriers holdbarhed i elkøretøjer.

- (37) Nogle ikkegenopladelige batterier til almindelig anvendelse kan være ineffektive med hensyn til udnyttelse af ressourcer og energi. Der bør fastsættes objektive krav til sådanne batteriers ydeevne og holdbarhed med henblik på at sikre, at der bringes færre ikkegenopladelige bærbare batterier til almindelig anvendelse med lav ydeevne i omsætning, navnlig hvis den alternative anvendelse af genopladelige batterier ud fra en livscyklusvurdering samlet set medfører miljøfordele. For batterier, der er indbygget i mobiltelefoner og tablets, bør der fastsættes krav om disse batteriers ydeevne og holdbarhed gennem en fremtidig forordning om miljøvenligt design, der omhandler telefoner og tablets, og Kommissionens forordning (EU) nr. 617/2013¹ om computere og computerservere bør ajourføres. For andre bærbare batterier, der er indbygget i andre apparater, såsom haveværktøj eller batteridrevet håndværktøj, bør muligheden for at fastsætte minimumskrav til ydeevne og holdbarhed behandles i relevant produktlovgivning såsom gennemførelsesretsakter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF² eller i andre EU-retsakter.

¹ Kommissionens forordning (EU) nr. 617/2013 af 26. juni 2013 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af computere og computerservere (EUT L 175 af 27.6.2013, s. 13).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

- (38) For at sikre at bærbare batterier, der er indbygget i apparater, er omfattet af særskilt indsamling, behandling og genanvendelse af høj kvalitet, når disse apparater er udtjent, skal der indføres bestemmelser for at sikre udtagning og udskiftning af batterier i sådanne apparater. Forbrugersikkerheden bør sikres i overensstemmelse med EU-retten og navnlig Unionens sikkerhedsstandarder, når bærbare batterier udtages fra eller udskiftes i et apparat. Et bærbart batteri bør anses for at kunne udtages af slutbrugeren, når det kan udtages ved hjælp af kommercielt tilgængeligt værktøj, og uden at der kræves brug af specialværktøj, medmindre det er leveret med gratis, eller proprietært værktøj, varmeenergi eller opløsningsmidler til at demontere det. Kommercielt tilgængeligt værktøj anses for at være værktøj, der er tilgængeligt på markedet for alle slutbrugere, uden at de behøver at dokumentere nogen ejendomsrettigheder, og som kan anvendes uden begrænsninger, undtagen sundheds- og sikkerhedsrelaterede begrænsninger. De generelle bestemmelser i denne forordning bør finde anvendelse, uden at det berører sikkerheds- og vedligeholdelseskravene for professionelt medicinsk billed- og strålebehandlingsudstyr som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745¹ og for medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746² og kan suppleres med krav, der fastsættes for bestemte batteridrevne produkter gennem gennemførelsesforanstaltninger i henhold til direktiv 2009/125/EF. Hvis der i anden EU-ret af sikkerhedshensyn fastsættes mere specifikke krav vedrørende udtagning af batterier fra produkter såsom legetøj, bør disse specifikke regler finde anvendelse.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176).

- (39) For at garantere slutbrugernes sikkerhed bør denne forordning fastsætte en begrænset undtagelse for bærbare batterier fra de krav om udtagelighed og udskiftelighed, der er fastsat for bærbare batterier vedrørende apparater, der indeholder bærbare batterier, og der er specielt designet til at blive anvendt, i størstedelen af apparatets aktive brug, i et miljø, der regelmæssigt udsættes for vandsprøjt, vandstrømme eller nedsenkning i vand, og som er beregnet til at kunne vaskes eller skylles. Denne undtagelse bør kun finde anvendelse, når det ved hjælp af en ændring af apparatets design ikke er muligt at garantere slutbrugerens sikkerhed og en fortsat sikker anvendelse af apparatet, efter at slutbrugeren korrekt har fulgt instruktionerne for at udtage og udskifte batteriet. Hvis undtagelsen finder anvendelse, bør produktet designes på en sådan måde, at batteriet kun kan udtages og udskiftes af uafhængige fagfolk og ikke af slutbrugerne.

- (40) For reparerede elkøretøjsbatterier og startbatterier finder sikkerhedskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144¹ anvendelse på typegodkendte køretøjer i klasse M, N og O og batterier, der er designet og fremstillet til disse køretøjer. Det er vigtigt, at sikkerheden ved sådanne batterier, når de er repareret, kan vurderes ved ikkedestruktiv test, der er tilpasset dem. For reparerede LMT-batterier vil Kommissionen udarbejde regler for sikkerheden ved mikromobilitetsudstyr på grundlag af erfaringerne med sikkerhedskrav på nationalt og lokalt plan som bebudet i Kommissionens meddelelse af 14. december 2021 om "Den nye EU-ramme for mobilitet i byer". For andre reparerede batterier, der er beregnet til forbrugere, eller som sandsynligvis vil blive anvendt af dem, finder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF² anvendelse.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144 af 27. november 2019 om krav til typegodkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer for så vidt angår deres generelle sikkerhed og beskyttelsen af køretøjspassagerer og bløde trafikanter og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 78/2009, forordning (EF) nr. 79/2009 og forordning (EF) nr. 661/2009 og Kommissionens forordning (EF) nr. 631/2009, (EU) nr. 406/2010, (EU) nr. 672/2010, (EU) nr. 1003/2010, (EU) nr. 1005/2010, (EU) nr. 1008/2010, (EU) nr. 1009/2010, (EU) nr. 19/2011, (EU) nr. 109/2011, (EU) nr. 458/2011, (EU) nr. 65/2012, (EU) nr. 130/2012, (EU) nr. 347/2012, (EU) nr. 351/2012, (EU) nr. 1230/2012 og (EU) 2015/166 (EUT L 325 af 16.12.2019, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4).

- (41) Interoperabilitet mellem opladere til specifikke kategorier af batterier kan reducere unødvendigt affald og unødvendige omkostninger til gavn for forbrugere og andre slutbrugere. Det bør derfor være muligt at genoplade LMT-batterier og genopladelige batterier, der er indbygget i specifikke kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, ved at gøre brug af universalopladere, der muliggør interoperabilitet inden for hver batterikategori. Denne forordning bør derfor kræve, at Kommissionen vurderer, hvordan der kan indføres harmoniserede standarder for universalopladere for disse batterikategorier, bortset fra opladere til kategorier og klasser af radioudstyr i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU¹.
- (42) Startbatterier og elkøretøjsbatterier, der er indbygget i motorkøretøjer, bør kunne udtages og udskiftes af uafhængige fagfolk. Det er hensigtsmæssigt at overveje at revidere direktiv 2000/53/EF for at sikre, at disse batterier kan udtages, udskiftes og demonteres, herunder for så vidt angår sammenføjnings-, fastgørelses- og forseglingselementer. Med henblik på design, fremstilling og reparation af startbatterier og elkøretøjsbatterier bør fabrikanterne stille de relevante egendiagnoseinformationer og reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer til rådighed på et ikkeforskelsbehandlende grundlag til enhver interesseret fabrikant, installatør eller reparatør af udstyr til køretøjer i klasse M, N og O, jf. forordning (EU) 2018/858. Desuden bør Kommissionen tilskynde til udvikling af standarder for design- og monterings teknikker, der letter vedligeholdelse, reparation og formålsændringen af batterier og batteripakker.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62).

- (43) Pålidelige batterier er af afgørende betydning for driften og sikkerheden af mange produkter, apparater og tjenester. Batterier bør derfor designes og fremstilles, så det sikres, at de ikke udgør nogen risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for ejendom eller for miljøet. Dette er særlig relevant for stationære batteribaserede energilagringssystemer, som i øjeblikket ikke er omfattet af anden EU-ret. Derfor bør der for disse batterier fastsættes parametre, der skal lægges til grund for sikkerhedstest, og de bør suppleres af de europæiske standardiseringsorganisationers gældende standarder.
- (44) Batterier bør mærkes for at give slutbrugerne gennemsigtige, pålidelige og klare oplysninger om batterier og udtjente batterier. Disse oplysninger vil sætte slutbrugere i stand til at træffe informerede beslutninger, når de køber og kasserer batterier, og affaldsoperatører kan behandle udtjente batterier korrekt. Batterier bør mærkes med alle de nødvendige oplysninger vedrørende deres vigtigste karakteristika, herunder deres kapacitet og mængde af visse farlige stoffer. For at sikre at oplysningerne er tilgængelige over tid, bør disse oplysninger også stilles til rådighed i form af QR-koder, som er påtrykt eller indgraveret i batterier eller er anbragt på emballagen og i de dokumenter, der ledsager batteriet, og de bør overholde retningslinjerne i ISO/IEC-standard 18004:2015. QR-koden bør give adgang til et batteris produktpas. Mærkninger og QR-koder bør være tilgængelige for personer med handicap i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

- (45) Medtagelsen på batterimærkningen af oplysninger om batteriers ydeevne er afgørende for at sikre, at slutbrugerne, navnlig forbrugere, inden de foretager deres køb, informeres klart, og at de har et fælles grundlag for at sammenligne forskellige batterier. Ikkegenopladelige bærbare batterier bør derfor forsynes med en mærkat, der angiver, at de er "ikkegenopladelige", og med oplysninger om deres gennemsnitlige minimumsholdbarhed, når de anvendes til specifikke formål. Det er desuden vigtigt, at slutbrugeren tilbydes vejledning om, hvordan udtjente batterier bortskaffes korrekt.

- (46) For stationære batteribaserede energilagringssystemer, LMT-batterier og elkøretøjsbatterier, der anvender et batteristyringssystem, bør slutbrugeren eller enhver anden tredjepart, der handler på slutbrugers vegne, til enhver tid kunne bestemme batteriernes sundhedstilstand og forventede levetid ud fra de oplysninger, der er lagret i batteristyringssystemet. Den person, som har købt batteriet, eller en tredjepart på dennes vegne bør til enhver tid have skrivebeskyttet adgang til disse oplysninger med henblik på at evaluere batteriets restværdi, fremme forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling af batteriet eller med henblik på at gøre batteriet tilgængeligt for uafhængige aggregatorer som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944¹, som driver virtuelle kraftværker i elnet. Oplysningerne bør derfor være ajourførte. De bør ajourføres mindst én gang om dagen og hyppigere, hvis det er nødvendigt til et specifikt formål. Tekniske specifikationer som følge af arbejdet i UNECE's uformelle arbejdsgruppe vedrørende elkøretøjer og miljøet om dataadgang i elkøretøjer bør anses for et benchmark for elkøretøjsbatteriers sundhedstilstand og forventede levetid. Disse krav bør gælde ud over EU-retten om typegodkendelse af køretøjer, som er den rette retlige ramme til bl.a. at håndtere intelligente opladningsfunktioner såsom "vehicle-to-grid-", "vehicle-to-load-", "vehicle-to-vehicle-", "vehicle-to-powerbank-" og "vehicle-to-building"-opladning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

- (47) En række produktspecifikke krav i denne forordning, herunder vedrørende ydeevne, holdbarhed, formålsændring og sikkerhed, bør måles ved brug af pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, som tager højde for de nyeste alment anerkendte målinger, standarder og beregningsmetoder. For at sikre at der ikke er hindringer for handelen på det indre marked, bør standarder harmoniseres på EU-plan. Sådanne metoder og standarder bør så vidt muligt tage hensyn til den faktiske brug af batterier, afspejle spektret af den gennemsnitlige forbrugeradfærd og være robuste for at forhindre forsætlig og uforsætlig omgåelse. Når en henvisning til en sådan standard er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012¹, bør batterier, der opfylder denne standard, formodes at være i overensstemmelse med de produktspecifikke krav efter nærværende forordning, såfremt de minimumsværdier, der er fastsat for disse produktspecifikke krav, er opnået.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

For at undgå overlapning af tekniske specifikationer på den ene side og for at maksimere effektiviteten og tage hensyn til det højeste ekspertiseniveau og den nyeste viden på den anden side, bør Kommissionen sigte mod at anmode en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde en standard, når der ikke findes en standard. Hvis der ikke findes offentliggjorte standarder på tidspunktet for anvendelsen af de produktspecifikke krav, eller i tilfælde af et utilfredsstillende svar fra den relevante europæiske standardiseringsorganisation bør Kommissionen i ekstraordinære og begrundede tilfælde og efter høring af de relevante interessenter vedtage fælles specifikationer ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Overensstemmelse med sådanne specifikationer bør også føre til en formodning om overensstemmelse. Hvis de fælles specifikationer på et senere tidspunkt viser sig at være mangelfulde, bør Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt ændre eller ophæve de pågældende fælles specifikationer. Efter referencerne for harmoniserede standarder er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, bør alle fælles specifikationer ophæves inden for en rimelig tidsfrist, som gør det muligt for fabrikanterne at tage hensyn til ændringerne.

- (48) Aktiv deltagelse i arbejdet i internationale standardiseringsudvalg er en vigtig strategisk forudsætning for at bringe fremtidige batteriteknologier i omsætning. Europæisk deltagelse i nogle af disse udvalg har været mindre effektiv, end den kunne have været. Den europæiske deltagelse bør forbedres for at styrke Unionens stemme i global standardisering, også med henblik på at forbedre EU-virksomheders konkurrenceevne, mindske Unionens afhængighed og beskytte Unionens interesser, politiske mål og værdier. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor overvåge og koordinere den europæiske tilgang til international standardisering. Harmoniserede standarder, der supplerer gennemførelsen af denne forordning, bør tage hensyn til eksisterende internationale standarder, navnlig på IEC- og ISO-niveau.
- (49) Kommissionen bør sikre, at der er overensstemmelse mellem harmoniserede standarder og fælles specifikationer i henhold til denne forordning, herunder i forbindelse med revision af forordning (EU) nr. 1025/2012.
- (50) Med henblik på at sikre effektiv adgang til oplysninger i markedsovervågningsøjemed, tilpasse til nye teknologier og sikre modstandsdygtighed i tilfælde af globale kriser som f.eks. covid-19-pandemien bør det være muligt at give oplysninger online om overensstemmelse med alle EU-retsakter, der finder anvendelse på batterier, med en enkelt EU-overensstemmelseserklæring.

- (51) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008¹ fastlægger regler for akkreditering af overensstemmelsesvurderingsorganer, tilvejebringer en ramme for markedsovervågning af produkter og kontrol med produkter fra tredjelande og fastsætter de generelle principper for CE-mærkning. Nævnte forordning bør gælde for batterier, der er omfattet af nærværende forordning, for at sikre at produkter, der er omfattet af varernes frie bevægelighed i Unionen, opfylder krav, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser såsom menneskers sundhed og sikkerhed og miljøet.
- (52) For at gøre det muligt for erhvervsdrivende at påvise og for de kompetente myndigheder at verificere, at batterier, der gøres tilgængelige på markedet, opfylder denne forordning, er det nødvendigt at fastsætte overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF² indeholder en række moduler for overensstemmelsesvurderingsprocedurer, som omfatter procedurer af progressiv strenghedsgrad alt efter risikoniveauet og det krævede sikkerhedsniveau. Hvis der skal foretages overensstemmelsesvurdering, skal de procedurer, der skal anvendes til denne vurdering, i overensstemmelse med nævnte afgørelse vælges blandt disse moduler. Der er behov for solide overensstemmelsesvurderingsprocedurer for at sikre, at batterier overholder de nye og komplekse krav vedrørende CO₂-fodafttryk og genanvendt indhold og due diligence-forpligtelser, der er fastsat i denne forordning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

² Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

- (53) CE-mærkningen på et batteri angiver, at det pågældende batteri er i overensstemmelse med denne forordning. De generelle principper for anvendelse af CE-mærkningen og dens forbindelse til andre mærkninger er fastsat i forordning (EF) nr. 765/2008. Disse principper bør finde anvendelse på CE-mærkningen af batterier. For at sikre at batterier oplagres, anvendes og bortskaffes på en måde, der er sikker for så vidt angår beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, bør der fastsættes særlige bestemmelser om anbringelsen af CE-mærkningen for batterier.
- (54) De overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i denne forordning, kræver inddragelse af overensstemmelsesvurderingsorganer. For at sikre ensartet gennemførelse af bestemmelserne i denne forordning bør medlemsstaternes myndigheder meddele disse organer til Kommissionen.

- (55) Som følge af nyhedsgraden og kompleksiteten af bæredygtigheds-, ydeevne-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskravene til batterier i henhold til denne forordning og for at sikre et ensartet kvalitetsniveau ved overensstemmelsesvurderingen af batterier er det nødvendigt at fastsætte krav for de bemyndigende myndigheder, som er involveret i vurdering, notifikation og overvågning af overensstemmelsesvurderingsorganer, som er blevet bemyndiget til Kommissionen, og som derved bliver bemyndigede organer. Det bør navnlig sikres, at den bemyndigende myndighed er objektiv og uvildig i sine aktiviteter og har tilstrækkeligt mange teknisk kompetente medarbejdere til at udføre sine opgaver. Bemyndigende myndigheder bør forpligtes til at sikre fortroligheden af de oplysninger, de indhenter, men de bør dog kunne udveksle oplysninger om bemyndigede organer med nationale myndigheder, andre medlemsstaters bemyndigende myndigheder og Kommissionen for at sikre sammenhæng i overensstemmelsesvurderingen.

- (56) Det er afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau, under fair konkurrencebetingelser og selvstændigt. Der bør derfor i denne forordning fastsættes krav til overensstemmelsesvurderingsorganer, der ønsker at blive bemyndiget til at udføre overensstemmelsesvurderingsaktiviteter. Disse krav bør fortsat gælde som grundlag for at holde det bemyndigede organs kompetence ajour. For at sikre det bemyndigede organs autonomi bør det og dets personale pålægges at bevare uafhængighed af de erhvervsdrivende i batteriværdikæden og af andre virksomheder, herunder erhvervssammenslutninger samt moderselskaber og datterselskaber. Det bemyndigede organ bør være forpligtet til at fremlægge dokumentation for sin uafhængighed og forelægge denne dokumentation for den bemyndigende myndighed. De bemyndigede organer bør sikre rotation blandt det personale, der udfører forskellige overensstemmelsesvurderingsopgaver.
- (57) Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan påviser, at batteriet opfylder kriterierne i harmoniserede standarder, bør det formodes at opfylde de tilsvarende krav, der er fastsat i denne forordning.

- (58) Overensstemmelsesvurderingsorganer overdrager ofte dele af deres aktiviteter i forbindelse med overensstemmelsesvurdering til underleverandører eller benytter sig af et datterselskab. Visse aktiviteter og beslutningsprocedurer vedrørende både overensstemmelsesvurderingen af batterier og andre aktiviteter, der udføres internt i det bemyndigede organ, bør imidlertid udelukkende udføres af det bemyndigede organ selv for at sikre dets uafhængighed og autonomi. For at sikre det krævede beskyttelsesniveau for de batterier, der skal bringes i omsætning i Unionen, bør underleverandører og datterselskaber opfylde de samme krav som bemyndigede organer, hvad angår udførelse af overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til denne forordning.
- (59) Da de tjenester, som medlemsstaternes bemyndigede organer udbyder, kan vedrøre batterier, der gøres tilgængelige på markedet i hele Unionen, bør de øvrige medlemsstater og Kommissionen kunne gøre indsigelse vedrørende et bemyndiget organ. Kommissionen kan i forbindelse med sine undersøgelser rådføre sig med en EU-prøvningsfacilitet, der er udpeget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020¹. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at anmode den bemyndigende myndighed om at iværksætte korrigerende tiltag, hvis et bemyndiget organ ikke opfylder eller ikke længere opfylder kravene i denne forordning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

- (60) Med henblik på at lette og fremskynde overensstemmelsesvurderingsproceduren, certificeringen og i sidste ende markedsadgangen og i lyset af nyhedsgraden og kompleksiteten af bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskravene til batterier, der er fastsat i denne forordning, er det afgørende, at bemyndigede organer hele tiden har adgang til det nødvendige testudstyr og de nødvendige testfaciliteter, og at de anvender procedurerne uden at skabe unødvendige byrder for de erhvervsdrivende. Af samme grund og for at sikre ligebehandling af de erhvervsdrivende skal bemyndigede organer anvende overensstemmelsesvurderingsprocedurerne på en ensartet måde.
- (61) Inden der træffes en endelig beslutning om, hvorvidt der kan udstedes en overensstemmelsesattest for et batteri, bør den erhvervsdrivende, der ønsker at bringe batteriet i omsætning, kunne supplere dokumentationen for batteriet én gang.
- (62) Kommissionen bør muliggøre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde mellem de bemyndigede organer.

- (63) Forpligtelserne for erhvervsdrivende vedrørende omsætning eller ibrugtagning af batterier bør fastsættes. I denne forordning bør udtrykket "erhvervsdrivende" forstås således, at det omfatter fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren, udbyderen af distributionstjenester eller enhver anden fysisk og juridisk person, som er underlagt forpligtelser i forbindelse med produktionen, tilgængeliggørelsen på markedet, omsætningen eller ibrugtagningen af batterier. Batterier bør med henblik på denne forordning omfatte batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling.
- (64) Det bør fastsættes, at der bør stilles de samme krav til batterier, der tages i brug uden først at være bragt i omsætning, som til batterier, der bringes i omsætning, inden de tages i brug. Dette gælder f.eks. batterier, som fabrikanten anvender til egne formål, eller batterier, der på grund af deres egenskaber kun kan monteres og testes på stedet på deres endelige bestemmelsessted. For ikke at skulle påvise overensstemmelse to gange for det samme produkt bør batterier, der bringes i omsætning, dog ikke være underlagt de samme krav, når de tages i brug.

- (65) De erhvervsdrivende bør være ansvarlige for, at batterier opfylder kravene i denne forordning i forhold til den rolle, som de hver især spiller i forsyningskæden, for at sikre et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser såsom menneskers sundhed og sikkerhed og beskyttelse af ejendom og miljøet.
- (66) Alle erhvervsdrivende, der er aktive i forsynings- og distributionskæden, bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kun gør batterier, som er i overensstemmelse med denne forordning, tilgængelige på markedet. Det er nødvendigt at fastlægge en klar og forholdsmæssig distribution af forpligtelserne svarende til hver enkelt erhvervsdrivendes rolle i forsynings- og distributionskæden.
- (67) Fabrikanten er med sin detaljerede viden om design- og produktionsprocessen den, der bedst kan udføre overensstemmelsesvurderingsproceduren.
Overensstemmelsesvurderingen bør derfor fortsat være fabrikantens eneansvar.
- (68) Fabrikanten bør give tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om den påtænkte anvendelse af batteriet for at muliggøre korrekt og sikker omsætning, ibrugtagning, brug og affaldshåndtering, herunder eventuel formålsændring.
- (69) For at lette kommunikationen mellem de erhvervsdrivende, markedsovervågningsmyndighederne og slutbrugerne bør de erhvervsdrivende som en del af deres kontaktoplysninger oplyse en postadresse og, hvis en sådan haves, e-mail- og webadresse.

- (70) Det indre marked bør sikre lige konkurrencevilkår for alle erhvervsdrivende og beskyttelse mod illoyal konkurrence. Til dette formål er det nødvendigt med en styrket håndhævelse af EU-harmoniseringslovgivningen for batterier. Et godt samarbejde mellem de erhvervsdrivende og markedsovervågningsmyndighederne er et centralt element i en sådan styrket håndhævelse, som giver mulighed for hurtig indgriben og korrigerende tiltag. Det er vigtigt, at der er etableret en erhvervsdrivende i Unionen, så markedsovervågningsmyndighederne har nogen at kunne rette deres anmodninger til, herunder anmodninger om oplysninger om et batteris overensstemmelse med EU-harmoniseringslovgivningen, og som kan samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne for at sikre, at der hurtigt træffes korrigerende tiltag til at afhjælpe tilfælde af manglende overensstemmelse. De erhvervsdrivende, der bør udføre disse opgaver, er fabrikanten eller, hvis denne ikke er etableret i Unionen, importøren eller en bemyndiget repræsentant udpeget af fabrikanten til dette formål, eller en udbyder af distributionstjenester etableret i Unionen for så vidt angår batterier, som vedkommende håndterer, når ingen anden erhvervsdrivende er etableret i Unionen.
- (71) Det skal sikres, at batterier fra tredjelande, der indføres på EU-markedet, overholder kravene i denne forordning og med anden gældende EU-ret, uanset om de importeres på egen hånd eller indbygget i eller føjes til produkter, og navnlig, at fabrikanterne har underkastet disse batterier hensigtsmæssige overensstemmelsesvurderingsprocedurer. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om, at importørerne skal sikre sig, at de batterier, de bringer i omsætning og tager i brug, opfylder kravene i denne forordning, og at CE-mærkningen på batterier og den dokumentation, som fabrikanterne har udarbejdet, er til rådighed for de nationale myndigheder med henblik på kontrol, uanset om de importeres som nye eller brugte batterier eller batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling.

- (72) Når et batteri bringes i omsætning eller tages i brug, bør importøren anføre sit navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og sin postadresse, og, hvis en sådan findes, e-mail- og webadresse. Der bør kunne gøres undtagelse herfra i tilfælde, hvor det pågældende batteris størrelse er for lille til, at oplysningerne kan anbringes på det, eller hvor importøren ville være nødt til at åbne emballagen for at anbringe importørens navn og de øvrige kontaktoplysninger. I disse helt særlige tilfælde bør importøren give oplysningerne i et dokument, der ledsager batteriet, eller på en anden umiddelbart tilgængelig måde. Hvis der findes emballage, bør importøren anføre oplysningerne på emballagen.
- (73) Når en distributør gør et produkt tilgængeligt på markedet, efter at det er blevet bragt i omsætning eller taget i brug af fabrikanten eller importøren, bør distributøren handle med fornøden omhu for at sikre, at vedkommendes håndtering af batteriet ikke negativt påvirker batteriets opfyldelse af kravene i denne forordning.
- (74) En importør eller distributør, der bringer et batteri i omsætning eller tager det i brug i importørens eller distributørens eget navn eller varemærke, eller som ændrer et batteri på en sådan måde, at overensstemmelsen med kravene i denne forordning kan blive berørt, eller ændrer anvendelsen af et batteri, der allerede er bragt i omsætning, bør anses for at være fabrikanten og bør påtage sig fabrikantens forpligtelser, der er fastsat i denne forordning.

- (75) Distributører, importører og udbydere af distributionstjenester er tæt på markedet og bør derfor inddrages i de markedsovervågningsopgaver, der udføres af de nationale myndigheder, og være parate til at bidrage aktivt ved at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger om det pågældende batteri.
- (76) Hvis et batteri kan spores gennem hele forsyningskæden, bidrager dette til at gøre markedsovervågningen enklere og mere effektiv og sikrer forbrugerne gennemsigtighed. Et effektivt sporbarhedssystem gør det lettere for markedsovervågningsmyndighederne at spore de erhvervsdrivende, som har bragt batterier, der ikke opfylder kravene, i omsætning, gjort dem tilgængelige på markedet eller taget dem i brug. Erhvervsdrivende bør derfor forpligtes til at opbevare oplysninger om deres transaktioner, der involverer batterier, i en bestemt periode, herunder i elektronisk form.
- (77) Udvinning og forarbejdning af og handel med naturlige mineralressourcer er nødvendig for at fremskaffe de råstoffer, der skal bruges til produktion af batterier. Batterifabrikanter kan, uanset deres position eller indflydelse på leverandører og uanset deres geografiske placering, uforvarende bidrage til negative påvirkninger i forsyningskæden for mineraler. For visse råstoffer er mere end halvdelen af den globale produktion beregnet til brug i batterier. Mere end 50 % af den globale efterspørgsel efter kobolt og mere end 60 % af verdens litium anvendes f.eks. til produktion af batterier. Omkring 8 % af den globale produktion af naturlig grafit og mere end 6 % af den globale nikkelproduktion bruges til fremstilling af batterier.

- (78) Kun få lande leverer de råstoffer, der anvendes til batterifremstilling, og i nogle tilfælde kan lave forvaltningsstandarder i disse lande forværre miljømæssige og sociale problemer. For både kobolt og nikkel er minedrift og raffinering forbundet med en lang række sociale og miljømæssige problemer. Mens de sociale og miljømæssige påvirkninger er mindre alvorlige for naturlig grafit, kan minedriften efter naturlig grafit have alvorlige sundheds- og miljømæssige konsekvenser, da den hovedsageligt udføres af ikkeindustrielle og mindre minebedrifter primært under uformelle forhold. Det kan sammen med fraværet af regelmæssigt opdaterede minelukningsplaner og genopretning føre til ødelæggelse af økosystemer og jordbund. Den forventede stigning i anvendelsen af litium til batterifremstilling vil sandsynligvis medføre yderligere pres på udvindings- og raffineringsaktiviteterne. Det er derfor hensigtsmæssigt, at litium medtages i anvendelsesområdet for due diligence-forpligtelser vedrørende batterier. Den forventede massive stigning i efterspørgslen efter batterier i Unionen bør ikke bidrage til en forøgelse af sådanne miljømæssige og sociale risici.
- (79) Nogle af de råstoffer, der anvendes til batterifremstilling, f.eks. kobolt, litium og naturlig grafit, anses for råstoffer af kritisk betydning for Unionen, som anført af Kommissionen i dens meddelelse af 3. september 2020 om "Modstandsdygtighed i forhold til råstoffer af kritisk betydning: En kurs mod større sikkerhed og bæredygtighed", og Unionens batteriøkosystem kan kun fungere hensigtsmæssigt, hvis de fremskaffes bæredygtigt.

- (80) Der findes allerede en række frivillige tiltag fra aktører i batteriforsyningskæden, som har til formål at tilskynde til anvendelse af bæredygtig fremskaffelsespraksis, herunder Initiative for Responsible Mining Assurance, Responsible Minerals Initiative og Cobalt Industry Responsible Assessment Framework. Det er dog ikke sikkert, at frivillige tiltag til etablering af due diligence-ordninger vil sikre, at alle erhvervsdrivende, der bringer batterier i omsætning i Unionen, overholder samme sæt minimumsregler.
- (81) I Unionen blev der indført generelle krav til due diligence vedrørende visse mineraler og metaller ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821¹. Nævnte forordning omhandler imidlertid ikke de mineraler og materialer, der anvendes til produktion af batterier.
- (82) På baggrund af den forventede eksponentielle stigning i batteriefterspørgslen i Unionen bør en erhvervsdrivende, der bringer batterier i omsætning i Unionen, fastlægge en due diligence-politik vedrørende batterier. Kravene bør derfor fastsættes i denne forordning med henblik på at imødegå de iboende sociale og miljømæssige risici ved udvinding og forarbejdning af samt handel med visse råstoffer og sekundære råstoffer, der anvendes til fremstilling af batterier. En sådan politik bør omfatte alle aktører i forsyningskæden og deres datterselskaber og underleverandører, der udvinder, forarbejder og handler med visse råstoffer og sekundære råstoffer.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1).

- (83) Når der indføres en risikobaseret due diligence-politik vedrørende batterier, bør den erhvervsdrivende basere den på internationalt anerkendte due diligence-standards og -principper som f.eks. dem i FN's vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettigheder, de ti principper i FN's Global Compact, FN's Miljøprogram (UNEP's) retningslinjer for virksomheders vurdering af produkters livscyklus, Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik, retningslinjerne for multinationale virksomheder fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og OECD's due diligence-vejledning for ansvarlig virksomhedsadfærd. Disse standards og principper, som den enkelte erhvervsdrivende bør tilpasse til dennes specifikke kontekst og specifikke omstændigheder, afspejler en fælles forståelse mellem regeringer og interessenter. Med hensyn til udvinding og forarbejdning af og handel med naturlige mineraler, der anvendes til batteriproduktion, repræsenterer OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte og højrisikoområder en internationalt anerkendt standard, der imødegår de specifikke risici for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, og en mangeårig indsats fra regeringer og interessenter side for at indføre god praksis på dette område.

- (84) Ifølge FN's, ILO's og OECD's standarder og principper er due diligence en løbende, proaktiv og reaktiv proces, hvorigennem virksomheder kan sikre, at de respekterer menneskerettighederne og miljøet og ikke bidrager til konflikter. Risikobaseret due diligence er de skridt, som virksomheder bør tage for at identificere, forebygge, afbøde og på anden vis imødegå negative indvirkninger forbundet med deres aktiviteter eller fremskaffelsesbeslutninger. Erhvervsdrivende bør afholde informerede, effektive og meningsfulde høringer af de berørte lokalsamfund. En virksomhed kan vurdere den risiko, der er forbundet med dens aktiviteter og forbindelser, og vedtage risikobegrænsende foranstaltninger, som kan indebære, at der kræves yderligere oplysninger, forhandles med henblik på at rette op på situationen, eller at samarbejdet med leverandører indstilles eller afbrydes, i overensstemmelse med relevante standarder, der er fastsat i national ret og folkeretten, internationale organisationers henstillinger vedrørende ansvarlig virksomhedsadfærd, regeringsstøttede værktøjer, frivillige initiativer i den private sektor og virksomhedens interne politikker og systemer. Denne tilgang hjælper også med at tilpasse due diligence-arbejdet i forhold til omfanget af virksomhedens aktiviteter eller forbindelser i forsyningskæden.
- (85) Selv om due diligence-ordninger i den private sektor kan hjælpe erhvervsdrivende med at opfylde deres due diligence-forpligtelser vedrørende batterier i overensstemmelse med OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og FN's vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettigheder, bør de erhvervsdrivende være individuelt ansvarlige for opfyldelsen af de due diligence-forpligtelser vedrørende batterier, der er fastsat i denne forordning.

- (86) Obligatoriske due diligence-politikker vedrørende batterier bør vedtages eller ændres og bør i det mindste omhandle de mest udbredte kategorier af sociale og miljømæssige risici. En sådan politik bør omfatte de aktuelle og forventede indvirkninger på sociale spørgsmål, navnlig menneskerettigheder, menneskers sundhed og sikkerhed samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og arbejdstagerrettigheder, på den ene side og miljøpåvirkninger, navnlig vandanvendelse, jordbeskyttelse, luftforurening, klimaændringer og biodiversitet, samt beskyttelse af samfundsliv, på den anden side.
- (87) Med hensyn til de sociale risikokategorier bør due diligence-politikkerne vedrørende batterier imødegå risiciene i forbindelse med beskyttelsen af menneskerettigheder, herunder menneskers sundhed, samfundsliv, herunder oprindelige folks samfundsliv, beskyttelsen af børn og ligestilling mellem kønnene, i overensstemmelse med international lovgivning på menneskerettighedsområdet. Due diligence-politikkerne vedrørende batterier bør indeholde oplysninger om, hvordan den erhvervsdrivende har bidraget til at forebygge krænkelse af menneskerettighederne, og om de instrumenter, der er indført i den erhvervsdrivendes organisation for at bekæmpe korruption og bestikkelse. Due diligence-politikkerne vedrørende batterier bør også sikre korrekt gennemførelse af reglerne i ILO's grundlæggende konventioner, jf. bilag I til ILO's trepartserklæring om principperne for multinationale virksomheder og socialpolitik.

- (88) Menneskerettighedskrænkelser er almindelige i ressourcerige konfliktramte områder og højrisikoområder. Sådanne områder fortjener derfor særlig opmærksomhed i de erhvervsdrivendes due diligence-politik vedrørende batterier. Forordning (EU) 2017/821 indeholder bestemmelser om en vejledende, ikkeudtømmende, regelmæssigt ajourført liste over konfliktramte områder og højrisikoområder. Denne liste er også relevant for gennemførelsen af due diligence-bestemmelserne vedrørende batterier i denne forordning.
- (89) Med hensyn til de miljømæssige risikokategorier bør due diligence-politikkerne vedrørende batterier imødegå risiciene for beskyttelsen af det naturlige miljø og den biologiske diversitet, som omfatter hensynet til lokalsamfund og beskyttelsen og udviklingen af disse samfund. Due diligence-politikker vedrørende batterier bør også imødegå de risici, der er forbundet med klimaændringer, i overensstemmelse med Parisaftalen¹, der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ("Parisaftalen"), samt miljørisici, der er omfattet af andre internationale miljøkonventioner.
- (90) Due diligence-forpligtelserne vedrørende batterier i forbindelse med identifikation og afbødning af de sociale og miljømæssige risici, der er forbundet med de råstoffer, som anvendes til batterifremstilling, bør bidrage til gennemførelsen af UNEP-resolution nr. 4/19 "Mineral Resource Governance", som anerkender minesektorens vigtige bidrag til opfyldelsen af målene i 2030-dagsordenen og verdensmålene for bæredygtig udvikling.

¹ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

- (91) Andre EU-retsakter, der fastsætter krav vedrørende due diligence i forsyningskæden, bør finde anvendelse på batterier, for så vidt som denne forordning ikke indeholder specifikke bestemmelser med samme mål, karakter og virkning, som kan tilpasses i lyset af fremtidige lovgivningsændringer. Sådanne retsakter kan omhandle virksomheders civilretlige ansvar for skader som følge af deres manglende overholdelse af due diligence-krav. Hvis sådanne retsakter ikke eller ikke fuldt ud håndterer de civilretlige konsekvenser af due diligence-forpligtelser vedrørende batterier i denne forordning, bør det være muligt at håndtere dem ved hjælp af nationale regler.
- (92) For at sikre tilpasning til udviklingen i batteriværdikæden, herunder ændringer i omfanget og karakteren af de relevante miljømæssige og sociale risici, og til tekniske og videnskabelige fremskridt inden for batterier og batterikemi bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af listen over råstoffer og risikokategorier, listen over internationale instrumenter og kravene til due diligence vedrørende batterier.
- (93) Med henblik på at fastslå ækvivalensen af due diligence-ordninger, der er udviklet af myndigheder, industrisammenslutninger og grupper af interesseorganisationer, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.

- (94) For at muliggøre en ordentlig, god og konsekvent evaluering af due diligence-ordninger bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte kriterierne og metoden for at afgøre, hvorvidt due diligence-ordningerne gør det muligt for erhvervsdrivende at opfylde due diligence-kravene i denne forordning.

- (95) Der er behov for harmoniserede regler for affaldshåndtering for at sikre, at producenter og andre erhvervsdrivende er omfattet af de samme regler på tværs af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af det udvidede producentansvar for batterier og for at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet i hele Unionen. Udvidet producentansvar kan bidrage til at reducere den samlede ressourceanvendelse, navnlig ved at reducere tilblivelse af udtjente batterier og de negative påvirkninger, der er forbundet med håndteringen af udtjente batterier. For at opnå et højt niveau af materialenyttiggørelse er det nødvendigt at maksimere den særskilte indsamling af udtjente batterier og sikre, at alle indsamlede udtjente batterier genanvendes gennem processer, der opfylder fælles minimumskrav til genanvendelseseffektivitet. I sin evaluering af direktiv 2006/66/EF konstaterede Kommissionen, at en af nævnte direktivs mangler er, at dets bestemmelser er for udetaljerede, hvilket fører til en uensartet gennemførelse og skaber betydelige hindringer for genanvendelsesmarkedernes funktion og suboptimale genanvendelsesniveauer. Mere detaljerede og harmoniserede regler vil derfor kunne forhindre forvridninger af markedet for indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente batterier, og sikre ensartet gennemførelse af kravene i hele Unionen. Det vil også føre til yderligere harmonisering af kvaliteten af de affaldshåndteringsydelser, der leveres af erhvervsdrivende, og gøre det lettere for markederne for sekundære råstoffer at fungere.
- (96) For at sikre at forpligtelserne i henhold til denne forordning opfyldes, og for at kontrollere og verificere at producenter og producentansvarsorganisationer overholder denne forordning, skal medlemsstaterne udpege én eller flere kompetente myndigheder.

(97) Denne forordning bygger på de bestemmelser om og generelle principper for affaldshåndtering, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF¹, som bør tilpasses for at afspejle udtjente batteriers særlige karakter. For at indsamlingen af udtjente batterier kan tilrettelægges på den mest effektive måde, er det vigtigt, at det sker både tæt på det sted, hvor batterierne sælges, og på slutbrugeren. Udtjente batterier bør indsamles særskilt fra andre affaldsstrømme såsom metaller, papir og pap, glas, plast, træ, tekstiler og bioaffald. Det bør også være muligt at indsamle udtjente batterier både sammen med affald af elektrisk og elektronisk udstyr og med udrangerede køretøjer i forbindelse med nationale indsamlingsordninger, der er iværksat på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU² og direktiv 2000/53/EF. I direktiv 2006/66/EF fastsættes der specifikke regler for batterier, men der er behov for en sammenhængende og supplerende tilgang, som bygger på og yderligere harmoniserer eksisterende affaldshåndteringsstrukturer. Følgelig og med henblik på effektivt at gennemføre udvidet producentansvar i forbindelse med affaldshåndtering bør der fastsættes forpligtelser med hensyn til den medlemsstat, hvor batterierne første gang gøres tilgængelige på markedet.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

- (98) For at kontrollere, at producenter opfylder deres forpligtelser med hensyn til affaldsbehandlingen af batterier, der første gang gøres tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, skal den kompetente myndighed i hver medlemsstat oprette og forvalte et register. Oplysningerne i registret bør være tilgængelige for de enheder, der spiller en rolle i overvågningen af overholdelsen og håndhævelsen af det udvidede producentansvar. Dette register bør kunne være det samme som det nationale register, der er oprettet i henhold til direktiv 2006/66/EF. Producenterne bør pålægges at lade sig registrere med henblik på at give de kompetente myndigheder de oplysninger, de skal bruge til at kontrollere, at producenterne opfylder deres forpligtelser. Registreringskravene bør forenkles i hele Unionen.
- (99) Med hensyn til statsdrevne producentansvarsorganisationer, hvor der ikke foreligger fuldmagt fra en repræsenteret producent, finder kravene i denne forordning vedrørende sådanne fuldmagter ikke anvendelse.

- (100) I lyset af forureneren betaler-princippet bør forpligtelserne vedrørende håndtering af udtjente batterier pålægges producenterne. I denne forbindelse bør producenter forstås således, at det omfatter enhver fabrikant, importør eller distributør, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder aftaler om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU¹, for første gang erhvervsmæssigt leverer et batteri til distribution eller brug, herunder også indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, på en medlemsstats område.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

- (101) Producenterne bør have udvidet producentansvar for håndteringen af deres udtjente batterier i bortskaffelsesfasen. De bør følgelig finansiere omkostningerne til indsamling, behandling og genanvendelse af alle indsamlede batterier, til undersøgelser af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald, til rapportering om batterier og udtjente batterier og til forsyning af slutbrugerne og affaldsoperatørerne med oplysninger om batterierne og hensigtsmæssig genbrug og håndtering af udtjente batterier. De nye regler om udvidet producentansvar i henhold til denne forordning har til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og sundheden i Unionen ved at maksimere særskilt indsamling af udtjente batterier og sikre, at alle indsamlede batterier genanvendes gennem processer, der opnår en høj grad af genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling. Forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar bør finde anvendelse på alle former for levering, herunder fjernsalg. Producenterne bør kunne opfylde disse forpligtelser kollektivt gennem producentansvarsorganisationer, der påtager sig ansvaret på deres vegne. Producenterne eller producentansvarsorganisationerne bør være omfattet af et krav om godkendelse, og de bør påvise, at de har finansielle midler til at dække de omkostninger, der er forbundet med det udvidede producentansvar. Medlemsstaterne bør, når de fastsætter administrative og proceduremæssige regler for godkendelse af producenter med hensyn til individuel overholdelse og for producentansvarsorganisationer med hensyn til kollektiv overholdelse, kunne skelne mellem procedurer for individuelle producenter og for producentansvarsorganisationer for at begrænse den administrative byrde for individuelle producenter.

I den forbindelse bør tilladelser, der er udstedt i henhold til direktiv 2008/98/EF, kunne anses for godkendelse med henblik på denne forordning. Hvis det er nødvendigt for at undgå forvridning af det indre marked og for at sikre ensartede betingelser for tilpasning af producenternes finansielle bidrag til producentansvarsorganisationer, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Affaldshåndteringsvirksomheder, der indsamler og behandler affald i overensstemmelse med denne forordning, bør være omfattet af en udvælgelsesprocedure foretaget af producenter af de relevante batterier eller af producentansvarsorganisationer, der handler på deres vegne, i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF. Hvis affaldshåndteringsaktiviteter finder sted i en anden medlemsstat end den, hvor et batteri blev gjort tilgængeligt på markedet for første gang, bør producenterne dække de omkostninger, som affaldshåndteringsvirksomhederne har afholdt i den medlemsstat, hvor affaldsaktiviteterne finder sted. Det bør ved drøftelserne om mulige forslag til EU-retsakter om udrangerede køretøjer og affald af elektrisk og elektronisk udstyr overvejes at etablere en grænseoverskridende ordning for udvidet producentansvar for udtjente batterier, herunder dem, der indgår i køretøjer eller apparater, mellem de relevante aktører. Desuden bør det overvejes at vedtage andre foranstaltninger såsom informationsstyrings- og verifikationsværktøj, herunder, hvor det er relevant, bemyndigede repræsentanter for udvidet producentansvar, affaldshåndteringsvirksomheder, producentansvarsorganisationer, digitale produktpas og producentregistre og nationale køretøjsregistreringssystemer, når de omfatter elkøretøjsbatterier.

- (102) Udvidet producentansvar bør også gælde for erhvervsdrivende, der bringer et batteri i omsætning, som er gjort til genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling. Derfor bør den erhvervsdrivende, der oprindeligt har bragt batteriet i omsætning, ikke bære eventuelle yderligere omkostninger for den affaldshåndtering, der måtte opstå som følge af det pågældende batteris efterfølgende levetid. Det bør være muligt for erhvervsdrivende, der er omfattet af udvidet producentansvar, at indføre en omkostningsdelingsmekanisme baseret på fordelingen af de faktiske affaldshåndteringsomkostningerne.
- (103) Denne forordning udgør *lex specialis* i forhold til direktiv 2008/98/EF for minimumskrav om udvidet producentansvar vedrørende indsamlings- og genanvendelsesmål, distributørens tilbagetagning og *second life*. Medlemsstaterne bør pålægges at fastsætte det udvidede producentansvar, der er fastsat i denne forordning, i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF og national ret, som gennemfører nævnte direktiv. Hvor denne forordning ikke indeholder bestemmelser om fuld harmonisering i kapitel VIII, bør medlemsstaterne desuden kunne fastsætte yderligere foranstaltninger vedrørende disse specifikke emner, forudsat at en sådan yderligere regulering er i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF og med både national ret, som gennemfører nævnte direktiv, og med denne forordning.

- (104) Denne forordning bør præcisere, hvordan de forpligtelser vedrørende sporbarhed for erhvervsdrivende, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065¹, skal anvendes på onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, der udbyder batterier, herunder batterier, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, og på forbrugere, som befinder sig i Unionen, i forbindelse med de producentregistre, der er oprettet i henhold til nærværende forordning. Med henblik på nærværende forordning bør enhver producent, der udbyder batterier, herunder batterier, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, ved hjælp af aftaler om fjernsalg direkte til forbrugere, der befinder sig i en medlemsstat, uanset om de er etableret i en medlemsstat eller et tredjeland, anses for erhvervsdrivende som defineret i forordning (EU) 2022/2065. I henhold til nævnte forordning bør udbydere af onlineplatforme, der er omfattet af nævnte forordnings kapitel III, afdeling 4, og som giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, indhente oplysninger fra disse producenter om det register over producenter, hvor de er registreret, samt deres registreringsnummer og en selvcertificering, der forpligter dem til at overholde kravene om udvidet producentansvar i nærværende forordning. Gennemførelsen af de erhvervsdrivendes sporbarhedsregler for salg af batterier online er underlagt håndhævelsesreglerne i forordning (EU) 2022/2065.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

- (105) For at sikre genanvendelse af høj kvalitet i batteriforsyningskæden, fremme udbredelsen af sekundære råstoffer af høj kvalitet og beskytte miljøet bør der være en omfattende indsamlings- og genanvendelsesprocent for udtjente batterier. Indsamling af udtjente batterier er et grundlæggende og helt afgørende skridt i forbindelse med nyttiggørelse af værdifulde materialer i batterier gennem deres genanvendelse og ved opretholdelse af batteriforsyningskæden i Unionen, hvilket styrker Unionens strategiske autonomi i denne sektor. Sådan genanvendelse letter også derved adgangen til nyttiggjorte materialer, som kan anvendes til produktion af nye produkter.
- (106) Producenter bør være ansvarlige for finansieringen og organiseringen af særskilt indsamling af udtjente batterier. Med henblik herpå bør de oprette et tilbagetagnings- og indsamlingsnetværk og de tilhørende oplysningskampagner, som dækker de enkelte medlemsstaters område. Sådanne netværk bør være tæt på slutbrugeren og bør ikke kun være målrettet områder og batterier, hvor indsamling af udtjente batterier er rentabel. Indsamlingsnetværket bør omfatte distributører, godkendte anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer og genbrugsstationer, og, på frivillig basis, andre aktører såsom offentlige myndigheder og skoler. Med henblik på at verificere og forbedre indsamlingsnetværkets og de tilhørende oplysningskampagners effektivitet bør der regelmæssigt udføres undersøgelser af sammensætningen på mindst NUTS 2-niveau, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003¹, af indsamlet blandet kommunalt affald og affald af elektrisk og elektronisk udstyr med henblik på at bestemme mængden af udtjente bærbare batterier deri.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

- (107) Udtjente batterier bør også kunne indsamles sammen med affald af elektrisk og elektronisk udstyr i forbindelse med nationale indsamlingsordninger, der er iværksat på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU, og sammen med udrangerede køretøjer i henhold til direktiv 2000/53/EF. I sådanne tilfælde bør batterier som et obligatorisk mindstekrav til behandlingen udtages af de indsamlede udtjente apparater og udrangerede køretøjer. Når batterierne er taget ud af de indsamlede udtjente apparater og udrangerede køretøjer, bør de være omfattet af kravene i denne forordning. Navnlig bør sådanne udtjente batterier indregnes med henblik på opnåelsen af indsamlingsmålet for den pågældende batterikategori og være omfattet af denne forordnings behandlings- og genanvendelseskrav.

- (108) I betragtning af miljøpåvirkningerne og tabet af materialer, hvis udtjente batterier ikke indsamles særskilt og følgelig ikke behandles på en miljømæssigt forsvarlig måde, bør det indsamlingsmål for udtjente bærbar batterier, der er fastsat i direktiv 2006/66/EF, fortsat finde anvendelse og gradvist hæves. I betragtning af den aktuelle stigning i salget af LMT-batterier og det forhold, at de har en længere levetid end bærbar batterier, er det hensigtsmæssigt at fastsætte et specifikt indsamlingsmål for udtjente LMT-batterier, som er adskilt fra det indsamlingsmål, der gælder for udtjente bærbar batterier. Som følge af den forventede markedsudvikling for LMT-batterier og bærbar batterier og stigningen i deres forventede levetid bør metoden til beregning og verifikation af indsamlingsmål revideres for bedre at kunne konstatere den faktiske mængde udtjente LMT-batterier og udtjente bærbar batterier, der kan indsamles. Derfor bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af denne metode og ændring af indsamlingsmålene i overensstemmelse hermed. Det er afgørende, at en ny "tilgængelig for indsamling"-metode opretholder eller øger miljøambitionsniveauet med hensyn til indsamling af udtjente LMT-batterier og udtjente bærbar batterier sammenlignet med den eksisterende metode.

På grundlag af Det Fælles Forskningscenters undersøgelse om alternative indsamlingsmål for udtjente bærbare batterier og batterier til lette transportmidler anslås det, at et indsamlingsmål for udtjente LMT-batterier på 51 % senest den 31. december 2028 og 61 % senest den 31. december 2031, beregnet på grundlag af de mængder LMT-batterier, der gøres tilgængelige på markedet i en medlemsstat, vil svare til et indsamlingsmål for udtjente LMT-batterier på 79 % senest den 31. december 2028 og 85 % senest den 31. december 2031 beregnet på grundlag af de mængder LMT-batterier, der kan indsamles i en medlemsstat. Indsamlingsmålene for udtjente bærbare batterier og udtjente LMT-batterier bør revideres. En sådan revision bør også kunne omfatte muligheden for at tilføje to underkategorier af bærbare batterier: genopladelige og ikkegenopladelige batterier med særskilte indsamlingsprocenter. Kommissionen bør udarbejde en rapport, der ledsager disse revisioner.

- (109) For at maksimere indsamlingen og begrænse sikkerhedsrisici bør Kommissionen vurdere gennemførligheden af og de potentielle fordele ved at etablere en returpantordning for batterier, navnlig for bærbare batterier til almindelig anvendelse. Der bør i denne vurdering tages hensyn til nationale og harmoniserede pantsystemer på EU-plan.

- (110) Indsamlingsprocenten for udtjente bærbare batterier bør fortsat beregnes på grundlag af det gennemsnitlige årlige salg i de foregående år, så målene står i et rimeligt forhold til niveauet for batteriforbruget i en medlemsstat. For bedst muligt at afspejle ændringer i indholdet af kategorien for bærbare batterier samt i batteriernes levetid og forbrugsmønstre bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at ændre metoden til beregning og kontrol af indsamlingsprocenten for udtjente bærbare batterier samt udtjente LMT-batterier.
- (111) Medlemsstaternes forpligtelse til at vedtage foranstaltninger vedrørende producenterne og, hvis de er udpeget, producentansvarsorganisationernes opfyldelse af indsamlingsmålene for udtjente bærbare batterier og udtjente LMT-batterier afspejler det generelle princip om, at medlemsstaterne skal sikre EU-rettens effektivitet.
- (112) Alle udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier bør indsamles. Med henblik herpå bør producenterne af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier forpligtes til uden beregning at modtage og tilbagetage alle udtjente batterier i deres respektive kategori fra slutbrugerne. Der bør fastsættes detaljerede rapporteringsforpligtelser for alle producenter, affaldshåndteringsvirksomheder og affaldsindehavere, der er involveret i indsamlingen af udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier.

- (113) På baggrund af det affaldshierarki, der er etableret ved direktiv 2008/98/EF, som prioriterer forebyggelse, forberedelse til genbrug og genanvendelse, og i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF og Rådets direktiv 1999/31/EF¹ bør indsamlede udtjente batterier ikke bortskaffes eller blive genstand for en energinyttiggørelsesoperation.
- (114) Ethvert godkendt anlæg, der udfører behandling af batterier, bør opfylde minimumskravene for at forebygge negative påvirkninger af miljøet og menneskers sundhed og muliggøre en høj grad af nyttiggørelse af materialer i batterier. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU² omhandler en række industrielle aktiviteter i forbindelse med behandling af udtjente batterier, for hvilke det fastsætter særlige tilladelseskrav og kontrolforanstaltninger, som afspejler den bedste tilgængelige teknik. Når industrielle aktiviteter vedrørende behandling og genanvendelse af batterier ikke er omfattet af direktiv 2010/75/EU, bør de erhvervsdrivende under alle omstændigheder være forpligtet til at anvende den bedste tilgængelige teknik som defineret i nævnte direktivs artikel 3, nr. 10), og de specifikke krav fastsat i denne forordning. Denne forordnings krav vedrørende behandling og genanvendelse af batterier bør, hvor det er relevant, tilpasses af Kommissionen i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling og nye teknologier inden for affaldshåndtering. Derfor bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af disse krav.

¹ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

- (115) Der bør fastsættes mål for genanvendelsesprocessernes effektivitet og materialenyttiggørelse for at sikre materialenyttiggørelse af høj kvalitet til batteriindustrien, samtidig med at der sikres klare og fælles regler for genanvendelsesvirksomheder, og der undgås konkurrenceforvridning eller andre hindringer for et velfungerende indre marked for sekundære råstoffer fra udtjente batterier. Der bør fastsættes mål for genanvendelseseffektivitet som mål for den samlede mængde genanvendte materialer for blysyrebatterier, nikkel-cadmium-batterier, litiumbaserede batterier og andre batterier. Der bør også fastsættes mål for materialenyttiggørelse for kobolt, bly, litium og nikkel for at opnå en høj procent af materialenyttiggørelse i hele Unionen. Reglerne for beregning og rapportering af genanvendelseseffektivitet, som er fastsat i Kommissionens forordning (EU) nr. 493/2012¹, bør fortsat finde anvendelse.

¹ Kommissionens forordning (EU) nr. 493/2012 af 11. juni 2012 om fastlæggelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af detailbestemmelser om beregning af effektiviteten af processer for genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer (EUT L 151 af 12.6.2012, s. 9).

For at sikre at beregningerne og verifikationer af genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelsesprocenter er nøjagtige og pålidelige, og sikre, at der er større retssikkerhed, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge metoden til beregning og verifikation af genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelsesprocenter i genanvendelsesprocesserne for batterier og formatet for dokumentationen om genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse for udtjente batterier og om bestemmelsessted og udbytte af de endelige outputfraktioner i overensstemmelse med del A i bilag XII. Kommissionen bør også revidere forordning (EU) nr. 493/2012 med henblik på at afspejle den teknologiske udvikling og ændringer i industrielle nyttiggørelsesprocesser, udvide deres anvendelsesområde til eksisterende og nye mål og tilvejebringe redskaber til karakterisering af mellemprodukter. Behandlingsanlæg bør tilskyndes til at indføre certificerede miljøledelsessystemer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

- (116) Behandling af udtjente batterier bør kun kunne udføres uden for den pågældende medlemsstat, hvor affaldet er indsamlet, eller uden for Unionen, såfremt transporten heraf finder sted i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006¹ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007², og såfremt behandlingen opfylder de krav, der gælder for denne type affald, i overensstemmelse med deres klassificering i Kommissionens beslutning 2000/532/EF³. Denne beslutning bør revideres for at afspejle alle batterikemier, navnlig koder for udtjente litiumbaserede batterier med henblik på at muliggøre korrekt sortering og rapportering af sådanne udtjente batterier. Nærværende forordning berører ikke den mulige klassificering af udtjente batterier som farligt affald i henhold til direktiv 2008/98/EF. Hvis en sådan behandling finder sted uden for Unionen, bør affaldshåndteringsvirksomheden, på hvis vegne den udføres, have pligt til at aflægge rapport om behandlingen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvori disse udtjente batterier blev indsamlet, og til at dokumentere, at behandlingen fandt sted på betingelser, der svarer til de påkrævede betingelser i denne forordning og i overensstemmelse med anden EU-ret vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, hvis den skal medregnes i genanvendelseseffektiviteten og -målene. For at fastlægge, hvilke krav til sådan behandling der anses for tilsvarende, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at supplere denne forordning ved at fastlægge nærmere bestemmelser med kriterier for vurderingen af tilsvarende betingelser.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

² Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007 af 29. november 2007 om eksport til nyttiggørelse af visse typer affald, der er opført i bilag III eller IIIA til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006, til visse lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald (EØS-relevant tekst) (EUT L 316 af 4.12.2007, s. 6).

³ Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).

- (117) Hvis udtjente batterier eksporteres fra Unionen med henblik på forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller genanvendelse, bør medlemsstaternes kompetente myndigheder gøre effektiv brug af de beføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1013/2006, til at kræve dokumentation for at sikre overholdelse af kravene i nærværende forordning.
- (118) Industriebatterier og elkøretøjsbatterier, der ikke længere er egnede til det oprindelige formål, som de blev fremstillet til, bør kunne anvendes til et andet formål som batterier til stationær energilagring. Der er ved at opstå et marked for brugte industriebatterier og brugte elkøretøjsbatterier, og med henblik på at støtte den praktiske anvendelse af affaldshierarkiet bør der derfor fastsættes særlige regler, som muliggør ansvarlig formålsændringen af brugte batterier, samtidig med at der tages hensyn til forsigtighedsprincippet, og slutbrugernes sikkerhed garanteres. Ethvert sådant brugt batteri bør underkastes en vurdering af dets sundhedstilstand og tilgængelige kapacitet med henblik på at sikre, at det kan anvendes til andre formål end dets oprindelige formål. Batterier, der anses for at kunne anvendes til andre formål end deres oprindelige formål, bør helst få ændret anvendelsesformål. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af krav, som udtjente industriebatterier, udtjente LMT-batterier eller udtjente elkøretøjsbatterier skal opfylde for at ophøre med at være affald, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.

- (119) Producenter og distributører bør aktivt medvirke til at oplyse slutbrugerne om obligatorisk særskilt indsamling af udtjente batterier og tilgængeligheden af indsamlingsordninger. De bør også informere slutbrugerne om den vigtige rolle, som slutbrugerne har med hensyn til at sikre den miljømæssigt optimale håndtering af udtjente batterier. Producenter og distributører bør gøre brug af ajourført informationsteknologi med henblik på at formidle oplysninger til alle slutbrugere samt rapportere om batterier. Oplysningerne bør formidles enten på traditionel vis, f.eks. udendørs reklamer, på plakater, via kampagner på de sociale medier, eller på mere innovative måder, f.eks. gennem elektronisk adgang til websteder via QR-koder på batteriet. Sådanne oplysninger bør være tilgængelige for personer med handicap i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/882.
- (120) For at gøre det muligt at verificere opfyldelsen og effektiviteten af forpligtelserne vedrørende indsamling og behandling af udtjente batterier skal de erhvervsdrivende rapportere til de kompetente myndigheder. Producenter af batterier og andre affaldshåndteringsvirksomheder, der indsamler udtjente batterier, bør for hvert kalenderår, hvor det er relevant, rapportere om data om solgte batterier og indsamlede udtjente batterier. Med hensyn til behandling bør rapporteringsforpligtelserne pålægges henholdsvis affaldshåndteringsvirksomhederne og genanvendelsesvirksomhederne.

- (121) For hvert kalenderår bør medlemsstaterne meddele Kommissionen oplysninger om mængden af batterier, der er solgt på deres område, og mængden af udtjente batterier, der er indsamlet, efter kategori og kemi. Med hensyn til udtjente bærbare batterier bør data om batterier og udtjente LMT-batterier rapporteres særskilt, hvilket gør det muligt at tilpasse de respektive indsamlingsmål i betragtning af disse batteriers markedsandel, specifikke formål og karakteristika. Sådanne oplysninger bør indgives elektronisk og være ledsaget af en kvalitetskontrolrapport. For at sikre ensartede betingelser for rapportering af disse data og oplysninger til Kommissionen og for verifikationsmetoderne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (122) For hvert kalenderår bør medlemsstaterne rapportere de opnåede procenter for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse til Kommissionen under hensyntagen til alle de enkelte trin i genanvendelsesprocessen og outputfraktionerne.

- (123) For at øge gennemsigtigheden i forsynings- og værdikæderne for alle interessenter er det nødvendigt at indføre et batteripas, som maksimerer udvekslingen af oplysninger, gør det muligt at følge og spore batterier og giver oplysninger om CO₂-intensiteten af deres produktionsprocesser samt oprindelsen af de anvendte materialer og om der er anvendt fornyelige materialer såsom materialer, der er fremstillet af lignin for at erstatte grafit, om batteriernes sammensætning, herunder råstoffer og farlige kemikalier, om reparation, aktiviteter i forbindelse med og muligheder for formålsændring og adskillelse, samt om de behandlings-, genanvendelses- og nyttiggørelsesprocesser, som batterierne kan underkastes ved afslutningen af deres levetid. Batteripasset bør give offentligheden oplysninger om batterier, der bringes i omsætning, og deres bæredygtighedskrav. Det bør give genfremstillingsvirksomheder, second life-operatører og genanvendelsesvirksomheder ajourførte oplysninger om håndtering af batterier og specifikke aktører med skræddersyede oplysninger såsom batteriers sundhedstilstand. Batteripasset bør kunne støtte markedsovervågningsmyndighederne i at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, men det bør ikke erstatte eller ændre markedsovervågningsmyndighedernes ansvar, og de bør i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1020 kontrollere oplysningerne i batteripas.

- (124) Visse oplysninger i batteripasset bør ikke være offentlige, f.eks. følsomme kommercielle oplysninger, som kun et begrænset antal personer med en legitim interesse behøver at få adgang til. Dette gælder oplysninger om demontering, herunder sikkerhed, og detaljerede oplysninger om batteriets sammensætning, hvilket er afgørende for reparatører, genfremstillingsvirksomheder, second life-operatører og genanvendelsesvirksomheder. Det gælder også oplysninger om individuelle batterier, hvilket er afgørende for dem, der har købt batteriet, eller de parter, der handler på deres vegne, med henblik på at gøre batteriet tilgængeligt for uafhængige energiaggregatorer eller energimarkedsdeltagere, evaluere dets restværdi eller resterende levetid for yderligere anvendelse og fremme forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling af batteriet. Testrapporternes resultater bør kun være tilgængelige for bemyndigede organer, markedsovervågningsmyndigheder og Kommissionen.

- (125) Batteripasset bør give de erhvervsdrivende mulighed for at samle og genbruge oplysningerne og dataene om de individuelle batterier, der er bragt i omsætning, på en mere effektiv måde og for at træffe beslutninger på et mere informeret grundlag i forbindelse med deres planlægningsaktiviteter. Når batteriet er bragt i omsætning, kan det i visse tilfælde være mere praktisk for en anden juridisk person såsom en køretøjsfabrikant at ajourføre oplysningerne i passet. En erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning, bør derfor have mulighed for at give enhver anden erhvervsdrivende skriftlig tilladelse til at handle på dennes vegne. Ansvar for at overholde bestemmelserne for batteripasset bør ligge hos den erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af batteripasset bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.

- (126) For at sikre at batteripasset er fleksibelt, dynamisk og markedsdrevet og udvikler sig i overensstemmelse med forretningsmodeller, markeder og innovation, bør det baseres på et decentraliseret datasystem, der oprettes og vedligeholdes af erhvervsdrivende. For at sikre en effektiv indførelse af batteripasset bør det tekniske design, datakravene og anvendelsen af batteripasset overholde en række grundlæggende tekniske krav. Sådanne krav bør udvikles sideløbende med kravene til digitale produktpas, der kræves i henhold til anden EU-ret om miljøvenligt design for bæredygtige produkter. Der bør fastsættes tekniske specifikationer, for hvilke Kommissionens Connecting Europe-facilitetsprincipper for eDelivery-netværket bør tages i betragtning for at sikre en effektiv gennemførelse af disse grundlæggende krav, enten i form af en harmoniseret standard, hvortil henvisningerne offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, eller som nødløsning i form af fælles specifikationer vedtaget af Kommissionen. Det tekniske design bør sikre, at batteripasset indeholder data på en sikker måde, som overholder reglerne om privatlivets fred.

- (127) I forordning (EU) 2019/1020 fastlægges der generelle regler om markedsovervågning og kontrol med produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet eller der indføres på EU-markedet fra tredjelande. For at sikre at batterier, der er omfattet af varenes frie bevægelighed, opfylder krav, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for offentlige interesser såsom menneskers sundhed og sikkerhed, beskyttelse af ejendom og miljøet, og for at sikre, at forpligtelserne, navnlig i relation til due diligence-politikkerne vedrørende batterier i henhold til nærværende forordning, kan håndhæves fuldt ud, bør forordning (EU) 2019/1020 også finde anvendelse på batterier og erhvervsdrivende, der er omfattet af nærværende forordning. Bilag I til forordning (EU) 2019/1020 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (128) I henhold til forordning (EU) 2019/1020 skal markedsovervågningsmyndighederne gennemføre passende kontrol af produkternes egenskaber i et passende omfang. Forordningen tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte ensartede betingelser for kontrol, kriterier for bestemmelse af kontrollens hyppighed og antal af prøver, der skal kontrolleres i forhold til visse produkter eller produktkategorier. Denne delegation af beføjelser finder også anvendelse på de batterier, der er omfattet af nærværende forordning, hvis betingelserne i forordning (EU) 2019/1020 er opfyldt.

- (129) Ved forordning (EU) 2019/1020 blev der indført nye instrumenter til forbedring af overholdelsen og markedsovervågningen, som også er relevant for batterier. Det fastsættes, at Kommissionen kan udpege en offentlig prøvningsfacilitet i en medlemsstat som EU-prøvningsfacilitet for specifikke produktkategorier eller for specifikke risici i forbindelse med en produktkategori. Kommissionen skal medtage de batterier, der er omfattet af denne forordning, i sin næste indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på udpegelse af EU-prøvningsfaciliteter i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1267¹. I forordning (EU) 2019/1020 fastsættes det også, at markedsovervågningsmyndighederne kan udføre fælles aktiviteter med organisationer, der repræsenterer erhvervsdrivende eller slutbrugere, med henblik på at fremme overholdelse, identificere manglende overholdelse, øge bevidstheden og yde vejledning i forbindelse med specifikke kategorier af produkter. Denne mulighed bør også gives i forbindelse med kravene i nærværende forordning. I den forbindelse kan medlemsstaterne eller markedsovervågningsmyndighederne undersøge mulighederne for at oprette batterikompetencecentre.
- (130) Batterier bør kun bringes i omsætning, hvis de ikke udgør en risiko for menneskers sundhed og sikkerhed, ejendom eller miljøet ved opbevaring og anvendelse til deres tilsigtede formål eller under anvendelsesforhold, som med rimelighed kan forudses, dvs. de anvendelsesforhold, som kan forekomme i forbindelse med lovlig og umiddelbar forudsigelig menneskelig adfærd.

¹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1267 af 20. juli 2022 om fastsættelse af procedurerne for udpegelse af EU-prøvningsfaciliteter med henblik på markedsovervågning og kontrol af produktoverensstemmelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 (EUT L 192 af 21.7.2022, s. 21).

- (131) Der bør fastsættes en procedure, hvorved berørte parter oplyses om påtænkte batteriforanstaltninger, der udgør en risiko for menneskers sundhed og sikkerhed, ejendom eller miljøet. En sådan procedure bør også give markedsovervågningsmyndighederne i medlemsstaterne mulighed for i samarbejde med de relevante erhvervsdrivende at gribe ind tidligt i forbindelse med sådanne batterier. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastsætte, hvorvidt nationale foranstaltninger vedrørende batterier, der ikke opfylder kravene, er berettigede eller ej.
- (132) Markedsovervågningsmyndighederne bør kunne kræve, at en erhvervsdrivende iværksætter korrigerende tiltag, hvis de enten konstaterer, at et batteri ikke opfylder kravene i denne forordning, eller at en erhvervsdrivende har overtrådt bestemmelserne om omsætning af et batteri eller tilgængeliggørelse af et batteri på markedet eller om bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og information eller due diligence i forsyningskæden.

- (133) Offentlige udbud er en vigtig sektor med hensyn til at mindske miljøpåvirkningerne af menneskelige aktiviteter og stimulere markedsomstillingen til mere bæredygtige produkter. Ordregivende myndigheder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU¹ og 2014/25/EU², og ordregivende enheder, jf. direktiv 2014/25/EU, bør tage hensyn til miljøpåvirkninger, når de indkøber batterier eller produkter, der indeholder batterier, og bør sikre de erhvervsdrivendes effektive overholdelse af sociale og miljømæssige krav med henblik på at fremme og stimulere markedet for ren og energieffektiv mobilitet og energilagring og derved bidrage til Unionens miljø-, klima- og energipolitiske målsætninger.
- (134) Ved vedtagelse af delegerede retsakter i henhold til denne forordning er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning³. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

³ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (135) De gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ved denne forordning, og som ikke vedrører afgørelsen af, hvorvidt foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne i forbindelse med batterier, der ikke opfylder kravene, er begrundede eller ej, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.
- (136) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af en gennemførelsesretsakt, hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke opfylder kravene vedrørende sin notifikation, med henblik på at pålægge den bemyndigende myndighed at iværksætte de nødvendige korrigerende tiltag, herunder om nødvendigt tilbagetrækning af notifikationen.
- (137) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, og som fastsætter, hvorvidt en national foranstaltning, der er truffet i forbindelse med et batteri, der opfylder kravene, men som udgør en risiko, er berettiget eller ej, når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller sikkerhed eller beskyttelse af ejendom eller miljøet.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (138) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Når der pålægges sanktioner, er det vigtigt, at der tages behørigt hensyn til overtrædelsens karakter, grovhed, omfang, forsætlige karakter og hyppighed og graden af den ansvarlige fysiske eller juridiske persons samarbejde med den kompetente myndighed. Sanktionerne skal være i overensstemmelse med EU-retten og national ret, herunder med gældende retssikkerhedsgarantier og med principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (139) I betragtning af nødvendigheden af at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og nødvendigheden af at tage hensyn til ny udvikling baseret på videnskabelige kendsgerninger bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning og dens påvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion. I sin rapport bør Kommissionen medtage en evaluering af bestemmelserne om kriterierne for bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og information, foranstaltningerne vedrørende håndtering af udtjente batterier og kravene til due diligence i forsyningskæden. Rapporten bør om nødvendigt ledsages af et forslag til ændring af de relevante bestemmelser i denne forordning.
- (140) Det er nødvendigt at sikre, at de erhvervsdrivende får tilstrækkelig tid til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning, og at medlemsstaterne får tilstrækkelig tid til at etablere den administrative infrastruktur, der er nødvendig for dens anvendelse. Anvendelsen af denne forordning bør derfor udskydes, indtil det med rimelighed kan forventes, at disse forberedelser er afsluttet.

- (141) Med henblik på at give medlemsstaterne mulighed for at tilpasse det register over producenter, der er oprettet i henhold til direktiv 2006/66/EF, og for at træffe de nødvendige administrative foranstaltninger vedrørende de kompetente myndigheders tilrettelæggelse af godkendelsesprocedurerne, samtidig med at kontinuiteten for de erhvervsdrivende bevares, bør direktiv 2006/66/EF ophæves fra den ... [24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Forpligtelserne i nævnte direktiv vedrørende overvågning og rapportering af indsamlingsprocenten for bærbare batterier bør fortsat være gældende indtil den 31. december 2023, og de tilknyttede forpligtelser til at overføre data til Kommissionen bør fortsat være gældende indtil den 30. juni 2025, forpligtelserne i nævnte direktiv vedrørende overvågning og rapportering af genanvendelseseffektiviteten af genanvendelsesprocesserne bør fortsat være gældende indtil den 31. december 2025, og de tilknyttede forpligtelser til at overføre data til Kommissionen bør fortsat være gældende indtil den 30. juni 2027 af hensyn til kontinuiteten, indtil Kommissionen vedtager nye beregningsregler og rapporteringsformater i henhold til denne forordning.
- (142) Det er vigtigt, at der ved gennemførelsen af denne forordning tages hensyn til miljømæssige, sociale og økonomiske påvirkninger. For at sikre lige konkurrencevilkår er det desuden vigtigt, at alle relevante tilgængelige teknologier ligeledes tages i betragtning i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, forudsat at disse teknologier giver mulighed for, at batterier fuldt ud opfylder alle relevante krav i denne forordning. Desuden bør erhvervsdrivende, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), ikke pålægges uforholdsmæssigt store administrative byrder.

- (143) Målene for denne forordning, nemlig at bidrage til, at det indre marked fungerer, og at forebygge og reducere de negative påvirkninger af batterier og udtjente batterier for at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og sikkerhed, ejendom og miljøet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af behovet for harmonisering bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der krav til bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og information, der skal opfyldes inden omsætning eller ibrugtagning af batterier i Unionen. Der fastsættes også minimumskrav til udvidet producentansvar, indsamling og behandling af udtjente batterier samt til rapportering.
2. Ved denne forordning pålægges erhvervsdrivende, der bringer batterier i omsætning eller tager dem i brug, due diligence-forpligtelser vedrørende batterier. Der fastsættes også krav til grønne offentlige udbud ved indkøb af batterier eller produkter, hvori batterier er indbygget.
3. Denne forordning finder anvendelse på alle kategorier af batterier, nemlig bærbare batterier, startbatterier, batterier til lette transportmidler (LMT-batterier), elkøretøjsbatterier og industribatterier, uanset deres form, volumen, vægt, design, materialesammensætning, kemi, brug eller formål. Den finder også anvendelse på batterier, som er indbygget i eller tilføjet til produkter, eller som er specifikt designet til at blive indbygget i eller tilføjet til produkter.

Når batterier, der er bragt i omsætning, kan anses for at være omfattet af mere end én kategori, anses de med henblik på kapitel II for at være omfattet af den kategori, som de strengeste krav finder anvendelse på.

4. I tilfælde, hvor battericeller eller batterimoduler gøres tilgængelige på markedet til slutanvendelse uden yderligere indbygning eller montage i større batteripakker eller batterier, anses de for at være bragt i omsætning som batterier med henblik på denne forordning, og kravene for den mest tilsvarende batterikategori, finder anvendelse. I tilfælde, hvor sådanne battericeller eller batterimoduler kan anses for at være omfattet af mere end én batterikategori, anses de for at være omfattet af den kategori, som de strengeste krav finder anvendelse på.
5. Denne forordning finder ikke anvendelse på batterier, som er indbygget i eller som er specifikt designet til at blive indbygget i:
 - a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af medlemsstaternes grundlæggende sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og krigsmateriel, bortset fra produkter, der ikke er fremstillet til specifikt militære formål, og
 - b) udstyr, der er designet til opsendelse i rummet.

6. Kapitel III og VIII i denne forordning finder ikke anvendelse på udstyr, der er specifikt designet til nukleare anlægs sikkerhed som defineret i artikel 3 i Rådets direktiv 2009/71/Euratom¹.

Artikel 2

Mål

Målet for denne forordning er at bidrage til et velfungerende indre marked og samtidig forebygge og mindske batteriers negative miljøpåvirkninger og at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge og mindske de negative påvirkninger ved tilblivelse og håndtering af udtjente batterier.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) "batteri": enhver enhed, med internt eller eksternt lager, der leverer elektrisk energi, som frembringes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere ikkegenopladelige eller genopladelige battericeller eller -moduler eller af pakker heraf, herunder et batteri, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling

¹ Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18).

- 2) "batteripakke": ethvert sæt battericeller eller -moduler, der er forbundet med hinanden eller indkapslet i et hylster til en samlet enhed, som ikke er beregnet til at blive adskilt eller åbnet af slutbrugeren
- 3) "batterimodul": ethvert sæt battericeller, der er forbundet med hinanden eller indkapslet i et hylster for at beskytte cellerne mod ydre påvirkning, og som enten er bestemt til at blive anvendt alene eller i kombination med andre moduler.
- 4) "battericelle": den funktionelle basisenhed i et batteri, der består af elektroder, elektrolyt, hylster, terminaler og eventuelt separatorer, og som indeholder de aktive materialer, hvis reaktion frembringer elektrisk energi
- 5) "aktivt materiale": et materiale, der reagerer kemisk og genererer elektrisk energi, når battericellen aflades, eller lagrer elektrisk energi, når batteriet oplades
- 6) "ikkegenopladeligt batteri": et batteri, der ikke er designet til at blive elektrisk genopladet
- 7) "genopladeligt batteri": et batteri, der er designet til at blive elektrisk genopladet
- 8) "batteri med eksternt lager": et batteri, der er specifikt designet, så dets energi udelukkende lagres i en eller flere tilsluttede eksterne enheder

- 9) "bærbart batteri": et batteri, der er forseget, vejer 5 kg eller mindre, ikke er designet specifikt til industrielle formål og hverken er et elkøretøjsbatteri, et LMT-batteri eller et startbatteri
- 10) "bærbart batteri til almindelig anvendelse": et bærbart batteri, uanset om det er genopladeligt eller ej, der er specifikt designet til at være interoperabelt, og som har et af følgende fælles formater: 4,5 V (3R12), knapcellebatteri, D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 V (PP3)
- 11) "batteri til lette transportmidler" eller "LMT-batteri": et batteri, der er forseget, vejer 25 kg eller mindre, og som er specifikt designet til at levere strøm til trækraft i køretøjer med hjul, som kan drives af en elmotor alene eller af en kombination af motorkraft og menneskelig kraft, herunder typegodkendte kategori L-køretøjer som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013¹, og som ikke er et elkøretøjsbatteri
- 12) "startbatteri": et batteri, der er specifikt designet til at levere strøm til startmotor, lygter, eller tændingsanlæg, og som også kan anvendes til hjælpe- eller backupformål i køretøjer, andre transportmidler eller maskiner

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 52).

- 13) "industribatteri": et batteri, der er specifikt designet til industrielle formål, beregnet til industrielle formål efter at have været genstand for forberedelse til formålsændring eller formålsændring, eller ethvert andet batteri, der vejer over 5 kg, og som hverken er et elkøretøjsbatteri, et LMT-batteri eller et startbatteri
- 14) "elkøretøjsbatteri": et batteri, der er specifikt designet til at levere strøm til trækraft i hybrid- eller elkøretøjer i klasse L som fastsat i forordning (EU) nr. 168/2013, og som vejer over 25 kg, eller et batteri, der er specifikt designet til at levere strøm til trækraft i hybrid- eller elkøretøjer i klasse M, N eller O som fastsat i forordning (EU) 2018/858
- 15) "stationært batteribaseret energilagringssystem": et industribatteri med internt lager, der er specifikt designet til at lagre fra og levere elektrisk energi til nettet eller lagre og levere elektrisk energi til slutbrugere, uanset hvor og af hvem batteriet anvendes
- 16) "bringe i omsætning": første tilgængeliggørelse af et batteri på EU-markedet
- 17) "gøre tilgængelig på markedet": enhver levering af et batteri med henblik på distribution eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag

- 18) "ibrugtagning": første anvendelse af et batteri i Unionen til dets tilsigtede formål, uden at det tidligere er blevet bragt i omsætning
- 19) "batterimodel": en batteriversion, hvor alle enheder har samme tekniske karakteristika, der er relevante for denne forordnings krav om bæredygtighed, sikkerhed, mærkning og oplysninger, og samme modelidentifikator
- 20) "batteri, der udgør en risiko": et batteri, der potentielt har negative påvirkninger af menneskers sundhed eller sikkerhed, af ejendom eller miljøet i en grad, der går ud over det, der anses for rimeligt og acceptabelt i forhold til batteriets tilsigtede formål eller under normale eller rimeligt forudsigelige anvendelsesforhold for det pågældende batteri, herunder anvendelsens varighed og, hvis det er relevant, dets ibrugtagning, installation og vedligeholdelseskrav
- 21) "CO₂-fodafttryk": summen af drivhusgasemissioner og -optag i et produktsystem udtrykt som CO₂-ækvivalenter og baseret på en undersøgelse af produktens miljøaftryk (PEF) ved anvendelse af klimaændringer som eneste påvirkningskategori

- 22) "erhvervsdrivende": fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren, distributøren eller udbyderen af distributionstjenester eller enhver anden fysisk eller juridisk person, der har forpligtelser i forbindelse med fremstillingen, forberedelsen til genbrug, forberedelsen til formålsændring, formålsændringen eller genfremstillingen af batterier, at gøre batterier tilgængelige på markedet eller at bringe batterier i omsætning, herunder online, eller ibrugtagningen af batterier i overensstemmelse med denne forordning
- 23) "uafhængig erhvervsdrivende": en fysisk eller juridisk person, som er uafhængig af fabrikanten og producenten, og som er direkte eller indirekte involveret i reparation, vedligeholdelse eller formålsændringen af batterier, herunder affaldshåndteringsvirksomheder, reparatører, fabrikanter eller distributører af reparationsudstyr, værktøj eller reservedele, samt udgivere af tekniske oplysninger, erhvervsdrivende, der tilbyder kontrol og test, og erhvervsdrivende, der tilbyder uddannelse af installatører, fabrikanter og reparatører af udstyr til køretøjer, som anvender alternative brændstoffer
- 24) "QR-kode": en maskinlæsbar matrixkode, som linker til oplysninger som krævet i denne forordning
- 25) "batteristyringssystem": en elektronisk enhed, der kontrollerer eller styrer batteriers elektriske og termiske funktioner med henblik på at sikre et batteris sikkerhed, ydeevne og levetid, styrer og lagrer data for de parametre, der anvendes til bestemmelse af batteriets sundhedstilstand og forventede levetid, jf. bilag VII, og kommunikerer med det køretøj, det lette transportmiddel eller det apparat, som batteriet er indbygget i, eller med en offentlig eller privat ladeinfrastruktur

- 26) "apparat": enhver form for elektrisk eller elektronisk udstyr som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2012/19/EU, som helt eller delvis drives eller kan drives af et batteri
- 27) "ladetilstand": den tilgængelige energi i et batteri udtrykt som en procentdel af dets nominelle kapacitet som oplyst af fabrikanten
- 28) "sundhedstilstand": et mål for et genopladeligt batteris generelle tilstand og evne til at levere den specificerede ydeevne i forhold til dets oprindelige tilstand
- 29) "forberedelse til genbrug": forberedelse med henblik på genbrug som defineret i artikel 3, nr. 16), i direktiv 2008/98/EF
- 30) "forberedelse til formålsændring": enhver aktivitet, hvorved et udtjent batteri eller dele heraf forberedes, således at det kan anvendes til et andet formål eller en anden anvendelse end det, det oprindeligt blev designet til
- 31) "formålsændring": enhver aktivitet, der bevirker, at et batteri, som ikke er et udtjent batteri, eller dele heraf anvendes til et andet formål eller en anden anvendelse end det, som batteriet oprindeligt blev designet til

- 32) "genfremstilling": enhver teknisk aktivitet på et brugt batteri, som omfatter demontering og evaluering af alle dets battericeller og -moduler og anvendelse af et vist antal battericeller og -moduler, der er nye, brugte eller nyttiggjorte fra affald, eller andre batterikomponenter med henblik på at genoprette batterikapaciteten til mindst 90 % af den oprindelige nominelle kapacitet, og hvor alle individuelle battericeller ikke afviger mere end 3 % mellem cellerne, og som resulterer i, at batteriet anvendes til samme formål eller anvendelse som det, batteriet oprindeligt var designet til
- (33) "fabrikant": enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et batteri eller får et batteri designet eller fremstillet, og som markedsfører dette batteri under sit eget navn eller varemærke, eller som tager det i brug til egne formål
- 34) "teknisk specifikation": et dokument, der fastsætter, hvilke tekniske krav et produkt, en proces eller en tjeneste skal opfylde
- 35) "harmoniseret standard": en standard som defineret i artikel 2, nr. 1), litra c), i forordning (EU) nr. 1025/2012
- 36) "CE-mærkning": en mærkning, hvormed en fabrikant angiver, at batteriet er i overensstemmelse med de gældende krav, der er fastsat i EU-harmoniseringslovgivningen om anbringelse af denne mærkning

- 37) "akkreditering": akkreditering som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EF) nr. 765/2008
- 38) "nationalt akkrediteringsorgan": et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EF) nr. 765/2008
- 39) "overensstemmelsesvurdering": en proces til påvisning af, om bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings-, oplysnings og due diligence-kravene i denne forordning er blevet opfyldt
- 40) "overensstemmelsesvurderingsorgan": et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, test, certificering og inspektion
- 41) "bemyndiget organ": et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er blevet bemyndiget i henhold til kapitel V
- 42) "due diligence vedrørende batterier": forpligtelserne for en erhvervsdrivende for så vidt angår deres ledelsessystem, risikostyring, tredjepartsverifikationer og overvågning udført af bemyndigede organer og fremlæggelse af oplysninger med henblik på at identificere, forebygge og imødegå faktiske og potentielle sociale og miljømæssige risici i tilknytning til fremskaffelse og forarbejdning af og handel med råstoffer og sekundære råstoffer, der er nødvendige for produktionen af batterier, herunder af leverandører i kæden og deres datterselskaber og underleverandører

- 43) "datterselskab": en juridisk person, hvorigennem aktiviteterne i en kontrolleret virksomhed som defineret i artikel 2, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF¹, udøves
- 44) "moderselskab": en virksomhed, som kontrollerer et eller flere datterselskaber
- 45) "konfliktramte områder og højrisikoområder": konfliktramte områder og højrisikoområder som defineret i artikel 2, litra f), i forordning (EU) 2017/821
- 46) "aftaler om fjernsalg": aftaler om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2011/83/EU
- 47) "producent": enhver fabrikant, importør eller distributør eller anden fysisk eller juridisk person, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder efter aftaler om fjernsalg, enten:
- a) er etableret i en medlemsstat og fremstiller batterier under sit eget navn eller varemærke eller får batterier designet eller fremstillet og leverer dem for første gang under sit eget navn eller varemærke, herunder sådanne der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, på den pågældende medlemsstats område

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

- b) er etableret i en medlemsstat og på den pågældende medlemsstats område under sit eget navn eller varemærke videresælger batterier fremstillet af andre, på hvilke disse andre fabrikanters navn eller varemærke ikke er anført, herunder sådanne, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer
 - c) er etableret i en medlemsstat og for første gang i denne medlemsstat erhvervsmæssigt leverer batterier fra en anden medlemsstat eller fra et tredjeland, herunder sådanne, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, eller
 - d) sælger batterier, herunder sådanne, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, ved hjælp af aftaler om fjernsalg direkte til slutbrugere, uanset om de er private husstande, i en medlemsstat og er etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland
- 48) "bemyndiget repræsentant for udvidet producentansvar": en fysisk eller juridisk person, der er etableret i en medlemsstat, hvori producenten bringer batterier i omsætning, som er forskellig fra den medlemsstat, hvor producenten er etableret, og som er udpeget af producenten i henhold til artikel 8a, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 2008/98/EF til at opfylde den pågældende producents forpligtelser i henhold til denne forordnings kapitel VIII

- 49) "producentansvarsorganisation": en juridisk enhed, der finansielt eller finansielt og operationelt organiserer opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på vegne af flere producenter
- 50) "udtjent batteri": ethvert batteri, der er affald som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF
- 51) "affald fra batterifremstilling": materialer eller genstande, der afvises under batterifremstillingsprocessen, og som ikke kan genbruges som en integreret del af samme proces og skal genanvendes
- 52) "farligt stof": et stof, der er klassificeret som farligt i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1272/2008
- 53) "behandling": enhver aktivitet, der udføres på udtjente batterier, efter at de er afleveret til et anlæg med henblik på sortering, forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, forberedelse til genanvendelse eller genanvendelse
- 54) "forberedelse til genanvendelse": behandling af udtjente batterier forud for enhver genanvendelsesproces, herunder bl.a. oplagring, håndtering og demontering af batteripakker eller adskillelse af fraktioner, der ikke er en del af selve batteriet

- 55) "frivilligt indsamlingssted": et almennyttigt, kommercielt eller andet økonomisk foretagende eller offentligt organ, der på eget initiativ er involveret i særskilt indsamling af udtjente bærbar batterier og udtjente LMT-batterier, det genererer, eller som genereres af andre slutbrugere, inden disse udtjente batterier afleveres til producenter, producentansvarsorganisationer eller affaldshåndteringsvirksomheder til efterfølgende behandling
- 56) "affaldshåndteringsvirksomhed": enhver fysisk eller juridisk person, som erhvervsmæssigt beskæftiger sig med særskilt indsamling eller behandling af udtjente batterier
- 57) "godkendt anlæg": et anlæg eller en virksomhed, der i henhold til direktiv 2008/98/EF er godkendt til at udføre behandling af udtjente batterier
- 58) "genanvendelsesvirksomhed": enhver fysisk eller juridisk person, som foretager genanvendelse på et godkendt anlæg
- 59) "et batteris levetid": perioden fra batteriet fremstilles til batteriet bliver til affald
- 60) "genanvendelseseffektivitet": forholdet, udtrykt i procent, der fremkommer ved at dividere massen af outputfraktioner, der kan henregnes til genanvendelse, med massen af inputfraktionen fra udtjente batterier, i forhold til en genanvendelsesproces

- 61) "EU-harmoniseringslovgivning": alle EU-retsfor skrifter, som harmoniserer betingelserne for markedsføring af produkter
- 62) "national myndighed": en godkendende myndighed eller enhver anden myndighed, der er involveret i og ansvarlig for markedsovervågning i en medlemsstat for så vidt angår batterier
- 63) "bemyndiget repræsentant": enhver i Unionen etableret fysisk eller juridisk person, som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at agere på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specificerede opgaver for så vidt angår fabrikantens forpligtelser i henhold til denne forordnings kapitel IV og VI
- 64) "importør": enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som bringer et batteri fra et tredjeland i omsætning på markedet
- 65) "distributør": enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, som gør et batteri tilgængeligt på markedet
- 66) "entydig identifikator": en unik række tegn til identifikation af batterier, som også muliggør et weblink til batteripasset
- 67) "onlineplatform": en onlineplatform som defineret i artikel 3, litra i), i forordning (EU) 2022/2065

68) "markedsdeltager": en markedsdeltager som defineret i artikel 2, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943¹.

2. I tillæg til de i stk. 1 omhandlede definitioner forstås ved følgende:

- a) "affald", "affaldsindehaver", "affaldshåndtering", "forebyggelse", "indsamling", "særskilt indsamling", "ordning for udvidet producentansvar", "genbrug", "materialenytiggørelse" og "genanvendelse" som fastsat i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF
- b) "markedsovervågning", "markedsovervågningsmyndighed", "udbyder af distributionstjenester", "korrigerende tiltag", "slutbruger", "tilbagekaldelse" og "tilbagetrækning", samt "risiko" i forbindelse med kravene i denne forordnings kapitel I, IV, VI, VII og IX og bilag V, VIII og XIII, som fastsat i artikel 3 i forordning (EU) 2019/1020
- c) "uafhængig aggregator" og "energilagring" som fastsat i artikel 2 i direktiv (EU) 2019/944.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54).

Artikel 4
Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, der vedrører bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskravene for batterier, der er omfattet af denne forordning, forbyde, begrænse eller hindre tilgængeliggørelse på markedet eller ibrugtagning af batterier, der opfylder denne forordnings bestemmelser.
2. Medlemsstaterne må ikke modsætte sig, at der på messer og udstillinger samt ved demonstrationer og lignende arrangementer forevises batterier, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, såfremt det ved synlig skiltning er klart anført, at disse batterier ikke er i overensstemmelse med denne forordning og ikke kan gøres tilgængelige på markedet eller tages i brug, før de er blevet bragt i overensstemmelse med denne forordning. Ved demonstrationer af sådanne batterier træffer den relevante erhvervsdrivende passende foranstaltninger til at garantere menneskers sikkerhed.

Artikel 5
Bæredygtigheds-, sikkerheds-, mærknings- og oplysningskrav for batterier

1. Batterier må kun bringes i omsætning eller tages i brug, hvis de opfylder følgende krav:
 - a) bæredygtigheds- og sikkerhedskravene fastsat i artikel 6-10 og 12, og

- b) mærknings- og oplysningskravene fastsat i kapitel III.
2. For så vidt angår aspekter, der ikke er omfattet af kapitel II og III, må batterier, der bringes i omsætning eller tages i brug i henhold til stk. 1, ikke udgøre en risiko for menneskers sundhed og sikkerhed, for ejendom eller for miljøet.

Kapitel II

Bæredygtigheds- og sikkerhedskrav

Artikel 6

Begrænsninger for stoffer

1. Udover de begrænsninger, der er fastsat i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 og i artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2000/53/EF, må batterier ikke indeholde stoffer, for hvilke bilag I til nærværende forordning indeholder en begrænsning, medmindre betingelserne for denne begrænsning overholdes.
2. I tilfælde af en uacceptabel risiko for menneskers sundhed eller miljøet, der skyldes anvendelsen af et stof til fremstilling af batterier eller tilstedeværelsen af et stof i batterierne, når de bringes i omsætning, eller som opstår i deres efterfølgende livscyklusfaser, herunder under formålsændring eller behandling af udtjente batterier, og som ikke er tilstrækkeligt kontrolleret og skal imødegås på EU-plan, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at ændre begrænsningerne i bilag I efter proceduren i artikel 86, 87 og 88.

3. Begrænsninger, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2, finder ikke anvendelse på brugen af et stof til videnskabelig forskning og udvikling som defineret i artikel 3, nr. 23), i forordning (EF) nr. 1907/2006, der udføres i forbindelse med batterier.
4. Hvis en begrænsning, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2, ikke finder anvendelse på produkt- og procesorienteret forskning og udvikling som defineret i artikel 3, nr. 22), i forordning (EF) nr. 1907/2006, anføres denne undtagelse og den undtagne maksimumsmængde af stoffet i bilag I til nærværende forordning.
5. Senest den 31. december 2027 udarbejder Kommissionen bistået af Det Europæiske Kemikalieagentur, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1907/2006 ("agenturet"), en rapport om problematiske stoffer, nemlig stoffer, der har en negativ påvirkning af menneskers sundhed eller miljøet, eller som hindrer genanvendelse til sikre sekundære råvarer af høj kvalitet, der findes i batterier eller anvendes ved fremstillingen heraf. Kommissionen forelægger denne rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en detaljeret redegørelse for resultaterne og overvejer passende opfølgningsforanstaltninger, herunder vedtagelse af delegerede retsakter som omhandlet i denne artikels stk. 2.

Artikel 7

CO₂-fodafttryk af elkøretøjsbatterier, genopladelige industribatterier og LMT-batterier

1. For elkøretøjsbatterier, genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh og LMT-batterier udarbejdes der en erklæring vedrørende CO₂-fodafttryk for hver batterimodel for hvert produktionsanlæg i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, jf. fjerde afsnit, som mindst indeholder følgende oplysninger:
 - a) administrative oplysninger om fabrikanten
 - b) oplysninger om batterimodellen
 - c) oplysninger om batteriproduktionsanlæggets geografiske beliggenhed
 - d) batteriets CO₂-fodafttryk beregnet som kg CO₂-ækvivalent pr. kWh af den samlede energi, som batteriet leverer i løbet af dets forventede levetid
 - e) batteriets CO₂-fodafttryk differentieret efter livscyklusfase som beskrevet i bilag II, punkt 4
 - f) EU-overensstemmelseserklæringens identifikationsnummer for batteriet
 - g) et weblink, der giver adgang til en offentlig udgave af den undersøgelse, der ligger til grund for de CO₂-fodafttryksværdier, der er omhandlet i litra d) og e).

Erklæringen om CO₂-fodafttryk finder anvendelse fra:

- a) den ... [18 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår elkøretøjsbatterier
- b) den ... [30 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager
- c) den ... [60 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår LMT-batterier
- d) den ... [84 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier med eksternt lager.

Indtil den bliver tilgængelig via den QR-kode, der er omhandlet i artikel 13, stk. 6, skal erklæringen om CO₂-fodafttryk ledsage batteriet.

Senest den ... [6 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for elkøretøjsbatterier, den ... [18 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der har eksternt lager, den ... [42 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for LMT-batterier og den ... [66 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for industribatterier med eksternt lager vedtager Kommissionen:

- a) en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 for at supplere denne forordning ved at fastlægge metoden til beregningen og verifikationen af batteriets CO₂-fodaft tryk omhandlet i første afsnit, litra d), i overensstemmelse med de grundlæggende elementer fastsat i bilag II
- b) en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af formatet for erklæringen om CO₂-fodaft tryk omhandlet i første afsnit. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

- 2. Elkøretøjsbatterier, genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh og LMT-batterier forsynes med en synlig og klart læselig mærkning, der ikke kan fjernes, og som angiver batteriets CO₂-fodaft tryk omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra d), og deklarerer den ydeevneklasse for CO₂-fodaft tryk, som den pågældende batterimodel for hvert produktionsanlæg svarer til.

For så vidt angår de batterier, der er omhandlet i første afsnit, skal den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VIII, påvise, at det angivne CO₂-fodafttryk og den tilhørende klassificering i en ydeevneklasse for CO₂-fodafttryk er blevet beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i de delegerede retsakter, som Kommissionen har vedtaget i henhold til stk. 1, fjerde afsnit, litra a), og nærværende stykkes fjerde afsnit, litra a).

Kravene vedrørende ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk i første afsnit finder anvendelse fra:

- a) den ... [36 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår elkøretøjsbatterier
- b) den ... [48 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager

- c) den ... [78 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår LMT-batterier
- d) den ... [102 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for enten den delegerede retsakt eller for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i henholdsvis fjerde afsnit, litra a) og b), alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier med eksternt lager.

Senest den ... [18 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for elkøretøjsbatterier, den ... [36 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der har eksternt lager, den ... [60 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for LMT-batterier og den ... [84 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for genopladelige industribatterier med eksternt lager vedtager Kommissionen:

- a) en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 for at supplere denne forordning ved at fastlægge de ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk, der er omhandlet i første afsnit. Ved udarbejdelsen af denne delegerede retsakt tager Kommissionen hensyn til betingelserne i bilag II, punkt 8
- b) en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af formatet for mærkningen omhandlet i første afsnit og formatet for erklæringen om ydeevneklassen for CO₂-fodafttryk omhandlet i nævnte afsnit. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Kommissionen reviderer i overensstemmelse med betingelserne i bilag II, punkt 8, antallet af ydeevneklasser og grænseværdierne mellem dem hvert tredje år og vedtager, hvis det er relevant, delegerede retsakter, jf. artikel 89, for at ændre antallet af ydeevneklasser og grænseværdierne mellem dem med henblik på at sikre, at de fortsat er repræsentative for markedsrealiteterne og den forventede markedsudvikling.

3. For så vidt angår elkøretøjsbatterier, genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, og LMT-batterier, skal den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VIII, påvise, at den angivne CO₂-fodafttryksværdi i livscyklussen for den pågældende batterimodel for hvert produktionsanlæg er lavere end den maksimale grænseværdi, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til tredje afsnit.

Det i første afsnit omhandlede krav om en maksimal grænseværdi for CO₂-fodafttryk i livscyklussen finder anvendelse fra:

- a) den ... [54 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den delegerede retsakt, der er omhandlet i henholdsvis tredje afsnit, alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår elkøretøjsbatterier
- b) den ... [66 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den delegerede retsakt, der er omhandlet i tredje afsnit, alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager
- c) den ... [96 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den delegerede retsakt, der er omhandlet i tredje afsnit, alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår LMT-batterier
- d) den ... [120 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den delegerede retsakt, der er omhandlet i tredje afsnit, alt efter hvilken dato der er den seneste, for så vidt angår genopladelige industribatterier med eksternt lager.

Senest den ... [36 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for elkøretøjsbatterier, den ... [54 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for genopladelige industribatterier, bortset fra dem, der har eksternt lager, den ... [78 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for LMT-batterier og den ... [102 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for industribatterier med eksternt lager vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at supplere denne forordning ved at fastlægge den maksimale grænseværdi for CO₂-fodafttryk i livscyklussen, der er omhandlet i første afsnit. Ved udarbejdelsen af denne delegerede retsakt tager Kommissionen hensyn til de relevante betingelser i bilag II, punkt 9.

Indførelsen af en maksimal grænseværdi for CO₂-fodafttryk i livscyklussen udløser om nødvendigt en omklassificering af de ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk, der er omhandlet i stk. 2.

4. Senest den 31. december 2030 vurderer Kommissionen gennemførligheden af at udvide kravene i denne artikel til bærbare batterier og kravet i stk. 3 til genopladelige industribatterier med en kapacitet på 2 kWh eller mindre. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet og overvejer at træffe de passende foranstaltninger, herunder vedtagelsen af lovgivningsforslag.
5. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på et batteri, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, hvis batteriet allerede var blevet bragt i omsætning eller taget i brug, inden det blev underkastet sådanne processer.

Artikel 8

Genanvendt indhold i industribatterier, elkøretøjsbatterier, batterier til lette transportmidler og startbatterier

1. Fra den ... [60 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] eller 24 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den i tredje afsnit omhandlede delegerede retsakt, alt efter hvilken dato der er den seneste, ledsages industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager, elkøretøjsbatterier og startbatterier, der indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer, af dokumentation med oplysninger om den procentandel af kobolt, litium eller nikkel, der findes i aktive materialer, og som er blevet nyttiggjort fra affald fra batterifremstilling eller forbrugsaffald, og den procentandel af bly, der findes i batteriet, og som er blevet nyttiggjort fra affald, for hver batterimodel pr. år og for hvert produktionsanlæg.

Første afsnit finder anvendelse fra den ... [120 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] på batterier til lette transportmidler, der indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer.

Senest den ... [36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at supplere denne forordning ved for de i første og andet afsnit omhandlede batterier at fastlægge metoden til beregning og verifikation af den procentandel af kobolt, litium eller nikkel, der findes i aktive materialer, og som er blevet nyttiggjort fra affald fra batterifremstilling eller forbrugsaffald, og den procentandel af bly, der findes i batteriet, og som er blevet nyttiggjort fra affald, samt formatet for dokumentationen.

2. Fra den ... [96 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager, elkøretøjsbatterier og startbatterier, der indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer, skal den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VIII, påvise, at disse batterier i aktive materialer indeholder følgende minimumsprocentandel af henholdsvis kobolt, litium eller nikkel, der er blevet nyttiggjort fra affald fra batterifremstilling eller forbrugsaffald, og minimumsprocentandelen af bly, der findes i batteriet, og som er blevet nyttiggjort fra affald, for hver batterimodel pr. år og for hvert produktionsanlæg:

- a) 16 % kobolt
- b) 85 % bly
- c) 6 % litium
- d) 6 % nikkel.

3. Fra den ... [156 måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden] for industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager, elkøretøjsbatterier, batterier til lette transportmidler og startbatterier, der indeholder kobolt, bly, litium eller nikkel i aktive materialer, skal den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VIII, påvise, at disse batterier i de aktive materialer indeholder følgende minimumsprocentandel af henholdsvis kobolt, litium eller nikkel, der er blevet nyttiggjort fra affald fra batterifremstilling eller forbrugsaffald, og minimumsprocentandelen af bly, der findes i batteriet, og som er blevet nyttiggjort fra affald, for hver batterimodel pr. år og for hvert produktionsanlæg:
- a) 26 % kobolt
 - b) 85 % bly
 - c) 12 % litium
 - d) 15 % nikkel.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, hvis batterierne allerede var blevet bragt i omsætning eller taget i brug, inden de blev underkastet sådanne processer.

5. Efter ikrafttrædelsesdatoen for den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 1, og senest den 31. december 2028 vurderer Kommissionen, om det som følge af den eksisterende tilgængelighed og forventede tilgængelighed for 2030 og 2035 af kobolt, bly, litium eller nikkel nyttiggjort fra affald, eller manglen herpå, og i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt er hensigtsmæssigt at revidere målene i stk. 2 og 3.

Hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt på grundlag af den vurdering, der er foretaget i henhold til første afsnit eller som følge af andre betydelige ændringer i batteriteknologi, der indvirker på, hvilken type materialer der nyttiggøres, vedtager Kommissionen senest den ... [72 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at ændre målene i stk. 2 og 3.

6. Hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt på grund af en markedsudvikling vedrørende batterikemier, der indvirker på, hvilken type materialer der kan nyttiggøres, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at ændre denne forordning ved at tilføje andre materialer end kobolt, bly, litium og nikkel med specifikke minimumsandele af genanvendt indhold for hvert enkelt materiale i nærværende artikels stk. 2 og 3.

Artikel 9

Krav til ydeevne og holdbarhed for bærbare batterier til almindelig anvendelse

1. Fra den ... [60 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] eller 24 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den i stk. 2 omhandlede delegerede retsakt, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal bærbare batterier til almindelig anvendelse, undtagen knapcellebatterier, overholde minimumsværdierne for de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag III, som fastlagt i den delegerede retsakt, som Kommissionen har vedtaget i henhold til stk. 2.
2. Kommissionen vedtager senest den ... [48 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at supplere denne forordning ved at fastsætte obligatoriske minimumsværdier for de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag III for bærbare batterier til almindelig anvendelse, undtagen knapcellebatterier.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at ændre de i første afsnit omhandlede minimumsværdier eller tilføje parametre for elektrokemisk ydeevne og holdbarhedsparametre til dem, der er fastsat i bilag III, i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt.

Ved udarbejdelsen af den delegerede retsakt omhandlet i første afsnit tager Kommissionen hensyn til behovet for at reducere miljøpåvirkningen af bærbare batterier til almindelig anvendelse, herunder ved at øge ressourceeffektiviteten heraf, gennem hele deres livscyklus og tager relevante internationale standarder og mærkningsordninger i betragtning.

Kommissionen sikrer også, at de bestemmelser, der fastlægges ved den i første afsnit omhandlede delegerede retsakt, ikke har en væsentlig negativ indvirkning på sikkerheden og funktionen af disse batterier eller de apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, som disse batterier er indbygget i, prisoverkommeligheden og omkostningerne for slutbrugerne og industriens konkurrenceevne.

3. Senest den 31. december 2030 vurderer Kommissionen gennemførligheden af foranstaltningerne til udfasning af ikkegenopladelige bærbare batterier til almindelig anvendelse med henblik på at minimere deres miljøpåvirkninger baseret på metoden til livscyklusvurdering og gennemførlige alternativer for slutbrugerne. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet og overvejer at træffe de fornødne foranstaltninger, herunder vedtagelsen af lovgivningsforslag til enten udfasning eller fastlæggelse af krav til miljøvenligt design.

Artikel 10

Krav til ydeevne og holdbarhed for genopladelige industribatterier, batterier til lette transportmidler og elkøretøjsbatterier

1. Senest den ... [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] skal genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, batterier til lette transportmidler og elkøretøjsbatterier ledsages af et dokument, der angiver værdier for de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A.

For batterier omhandlet i første afsnit skal den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII indeholde en forklaring af de tekniske specifikationer, standarder og betingelser, der anvendes til at måle, beregne eller anslå værdierne for parametrene for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre. Denne forklaring skal mindst omfatte de elementer, der er fastsat i bilag IV, del B.

2. Fra enten den ... [48 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] eller 18 måneder efter datoen for den i stk. 5, første afsnit, omhandlede delegerede retsakts ikrafttræden, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager, opfylde de minimumsværdier, der er fastsat i den delegerede retsakt, som Kommissionen har vedtaget i henhold til stk. 5, første afsnit, for så vidt angår de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A.

3. Fra enten den ... [60 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] eller 18 måneder efter datoen for den i stk. 5, andet afsnit, omhandlede delegerede retsakts ikrafttræden, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal batterier til lette transportmidler overholde de minimumsværdier, der er fastsat i den delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til stk. 5, andet afsnit, for så vidt angår de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A.
4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på et batteri, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, hvis den erhvervsdrivende, der bringer det pågældende batteri i omsætning eller tager det i brug, påviser, at batteriet, inden det undergik sådanne processer, var bragt i omsætning eller taget i brug inden ikrafttrædelsesdatoerne for disse forpligtelser i henhold til disse stykker.
5. Kommissionen vedtager senest den ... [30 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en delegeret retsakt i henhold til artikel 89, som supplerer denne forordning ved at fastsætte minimumsværdier for de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A, som genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem med udelukkende eksternt lager, skal overholde.

Kommissionen vedtager senest den ... [42 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en delegeret retsakt i henhold til artikel 89, som supplerer denne forordning ved at fastsætte minimumsværdier for de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, del A, som batterier til lette transportmidler skal overholde.

Ved udarbejdelsen af de delegerede retsakter omhandlet i første og andet afsnit tager Kommissionen hensyn til behovet for at reducere miljøpåvirkningen af genopladelige industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh, bortset fra dem, der udelukkende har eksternt lager, og af batterier til lette transportmidler og sikrer, at kravene i nævnte retsakt ikke har en væsentlig negativ påvirkning af funktionen af disse batterier eller de apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, som disse batterier er indbygget i, deres prisoverkommelighed og industriens konkurrenceevne.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på at ændre de parametre for den elektrokemiske ydeevne og holdbarhedsparametre, der er fastsat i bilag IV, i lyset af markedsudviklingen og de tekniske og videnskabelige fremskridt, herunder navnlig vedrørende tekniske specifikationer fra UNECE's uformelle arbejdsgruppe om elkøretøjer og miljøet.

Artikel 11

Mulighed for udtagning og udskiftning af bærbare batterier og batterier til lette transportmidler

1. Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter med indbyggede bærbare batterier, i omsætning, sikrer, at disse batterier uden videre kan udtages og udskiftes af slutbrugeren på et hvilket som helst tidspunkt i produktets levetid. Dette krav gælder kun for hele batterier og ikke for individuelle celler eller andre dele, der indgår i sådanne batterier.

Et bærbart batteri anses for uden videre at kunne udtages af slutbrugeren, hvis det kan udtages af et produkt ved hjælp af kommercielt tilgængeligt værktøj uden brug af specialværktøj, medmindre det leveres gratis med produktet, proprietært værktøj, termisk energi eller opløsningsmidler til demontering af produktet.

Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter med indbyggede bærbare batterier i omsætning, sikrer, at de pågældende produkter ledsages af instruktioner og sikkerhedsoplysninger om anvendelse, udtagning og udskiftning af batterierne. Disse instruktioner og sikkerhedsoplysninger gøres permanent tilgængelige online på et offentligt tilgængeligt websted på en letforståelig måde for slutbrugerne.

Dette stykke berører ikke eventuelle specifikke bestemmelser, der sikrer et højere beskyttelsesniveau for miljøet og menneskers sundhed i forbindelse med slutbrugernes mulighed for udtagning og udskiftning af bærbare batterier, der er fastsat i EU-retten om elektrisk og elektronisk udstyr som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2012/19/EU.

2. Uanset stk. 1 kan følgende produkter med indbyggede bærable batterier designes på en sådan måde, at batteriet kun kan udtages og udskiftes af uafhængige fagpersoner:
- a) apparater, der er specielt designet primært til brug i et miljø, som regelmæssigt udsættes for vandsprøjt, strømmende vand eller nedsenkning i vand, og som er udviklet til at kunne vaskes eller skylles
 - b) professionelt medicinsk billed- og strålebehandlingsudstyr som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2017/745 og medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2017/746.

Undtagelsen i dette stykkes litra a) finder kun anvendelse, hvis denne undtagelse er nødvendig af hensyn til brugerens og apparatets sikkerhed.

3. Forpligtelserne fastsat i stk. 1 finder ikke anvendelse, når vedvarende strømforsyning er nødvendig, og der kræves en permanent forbindelse mellem produktet og det respektive bærable batteri for at sikre brugerens og apparatets sikkerhed eller af hensyn til dataintegriteten for så vidt angår produkter, der indsamler og leverer data som deres hovedfunktion.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på at ændre nærværende artikels stk. 2 ved at tilføje yderligere produkter, der skal undtages fra de krav om udtagning og udskiftning, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1. Sådanne delegerede retsakter vedtages kun på baggrund af markedsudviklingen og de tekniske og videnskabelige fremskridt, og forudsat at der er videnskabeligt begrundede betænkeligheder med hensyn til sikkerheden for slutbrugere, der udtager eller udskifter det bærbare batteri, eller i tilfælde, hvor der er en risiko for, at slutbrugeres udtagning eller udskiftning af batteriet ville være i strid med eventuelle produktsikkerhedskrav i gældende EU-ret.
5. Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter med indbyggede batterier til lette transportmidler i omsætning, sikrer, at disse batterier samt individuelle battericeller, der indgår i batteripakken, uden videre kan udtages og udskiftes af en uafhængig fagperson på et hvilket som helst tidspunkt i produktets levetid.
6. Med henblik på stk. 1 og 5 anses et bærbart batteri eller et batteri til lette transportmidler for uden videre at kunne udtages, hvis det efter dets udtagning af et apparat eller et let transportmiddel kan udskiftes med et andet kompatibelt batteri, uden at det påvirker apparatets eller det lette transportmiddels funktion, ydeevne eller sikkerhed.

7. Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter med indbyggede bærbare batterier eller batterier til lette transportmidler i omsætning, sikrer, at disse batterier er tilgængelige som reservedele til det udstyr, som de forsyner med strøm, i mindst fem år efter, at den sidste enhed af udstyrsmodellen er bragt i omsætning, til en rimelig og ikkeforskelsbehandlende pris for uafhængige fagpersoner og slutbrugere.
8. Software må ikke anvendes til at påvirke udskiftningen af et bærbart batteri eller et batteri til lette transportmidler eller af deres nøglekomponenter med et andet kompatibelt batteri eller andre kompatible nøglekomponenter.
9. Kommissionen offentliggør retningslinjer med henblik på at fremme en harmoniseret anvendelse af denne artikel.

Artikel 12

Sikkerhed for stationære batteribaserede energilagringssystemer

1. Stationære batteribaserede energilagringssystemer, der bringes i omsætning eller tages i brug, skal være sikre under normal drift og brug.

2. Senest den ... [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] skal den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII:
- a) påvise, at de stationære batteribaserede energilagringssystemer er i overensstemmelse med stk. 1, og dokumentere, at de er blevet testet med positivt resultat med hensyn til de sikkerhedsparametre, der er fastsat i bilag V, under anvendelse af de nyeste alment anerkendte testmetoder. Sikkerhedsparametrene finder kun anvendelse, for så vidt en tilsvarende fare er til stede for det pågældende stationære batterienergilagringssystem, når det anvendes under de af fabrikanten forudsete forhold
 - b) omfatte en vurdering af mulige sikkerhedsfarer for det stationære batterienergilagringssystem, der ikke er omhandlet i bilag V
 - c) omfatte dokumentation for, at de i litra b) omhandlede farer er blevet afbødet og testet med positivt resultat; de nyeste alment anerkendte testmetoder skal anvendes for sådanne tests

- d) omfatte afbødningsinstrukser, hvis de konstaterede farer kunne opstå, f.eks. brand eller eksplosion.

Den tekniske dokumentation gennemgås, hvis et batteri forberedes til genbrug, forberedes til formålsændring, genfremstilles eller ændrer anvendelse.

- 3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på at ændre de sikkerhedsparametre, der er fastsat i bilag V, i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt.

Kapitel III

Mærknings- og oplysningskrav

Artikel 13

Mærkning af batterier

- 1. Fra den ... [36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den i stk. 10 omhandlede gennemførelsesretsakt, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal batterier forsynes med en mærkning, der angiver de generelle oplysninger om batterier, der er fastsat i bilag VI, del A.

2. Fra den ... [36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den i stk. 10 omhandlede gennemførelsesretsakt, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal genopladelige bærbare batterier, batterier til lette transportmidler og startbatterier forsynes med en mærkning, der angiver oplysninger om deres kapacitet.
3. Fra den ... [36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] eller 18 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den i stk. 10 omhandlede gennemførelsesretsakt, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal ikkegenopladelige bærbare batterier forsynes med en mærkning, der angiver oplysninger om deres gennemsnitlige minimumsholdbarhed, når de anvendes til specifikke formål, og en mærkning, der angiver, at de er "ikkegenopladelige".
4. Fra den ... [24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] skal alle batterier mærkes med symbolet for "særskilt indsamling" af batterier ("symbol for særskilt indsamling"), der er vist i bilag VI, del B.

Symbolet for særskilt indsamling skal dække mindst 3 % af batteriets største sideflade og have en størrelse på højst 5×5 cm.

På cylinderformede battericeller skal symbolet for særskilt indsamling dække mindst 1,5 % af batteriets overflade og have en størrelse på højst 5×5 cm.

Hvis batteriet har en sådan størrelse, at symbolet for særskilt indsamling vil være mindre end $0,47 \times 0,47$ cm, kræves der ingen mærkning af batteriet med det pågældende symbol. I stedet anbringes der på emballagen et symbol for særskilt indsamling på mindst 1×1 cm.

5. Alle batterier, der indeholder mere end 0,002 % cadmium eller mere end 0,004 % bly, mærkes med det kemiske symbol for det pågældende metal: Cd eller Pb.

Det relevante kemiske symbol for indholdet af tungmetaller angives under symbolet for særskilt indsamling og skal fylde mindst en fjerdedel af dette symbols størrelse.

6. Fra den ... [42 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] skal alle batterier mærkes med en QR-kode som beskrevet i bilag VI, del C. QR-koden skal give adgang til følgende:

- a) for batterier til lette transportmidler, industribatterier med en kapacitet på over 2 kWh og elkøretøjsbatterier: batteripasset i overensstemmelse med artikel 77
- b) for andre batterier, de gældende oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-5, den i artikel 18 nævnte overensstemmelseserklæring, den i artikel 52, stk. 3, omhandlede rapport og oplysningerne vedrørende forebyggelse og håndtering af udtjente batterier i artikel 74, stk. 1, litra a)-f)

- c) for startbatterier den mængde kobolt, bly, litium eller nikkel, der er nyttiggjort fra affald og til stede i aktive materialer i batteriet, beregnet i overensstemmelse med artikel 8.

Disse oplysninger skal være fuldstændige, ajourførte og nøjagtige.

7. De mærkninger og den QR-kode, der er omhandlet i stk. 1-6, skal påtrykkes eller indgraveres i batteriet på en synlig og læselig måde og må ikke kunne fjernes. Hvis det pågældende batteri er af en sådan karakter og størrelse, at dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt, anbringes mærkningerne og QR-koden på emballagen og i de dokumenter, der ledsager batteriet.
8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på at ændre denne forordning for at fastsætte alternative typer af intelligente mærker til brug i stedet for eller som supplement til QR-koden i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt.
9. Batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, forsynes med nye mærkninger eller mærkes i overensstemmelse med denne artikel, og angive oplysninger om deres ændrede status i henhold til bilag XIII, punkt 4, som skal være tilgængelige via QR-koden.
10. Kommissionen vedtager senest den ... [24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af harmoniserede specifikationer for de mærkningskrav, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 3.

Artikel 14

Oplysninger om batteriers sundhedstilstand og forventede levetid

1. Fra den ... [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] indgår ajourførte data for de parametre, der anvendes til bestemmelse af batteriers sundhedstilstand og forventede levetid, som fastsat i bilag VII, i batteristyringssystemet for stationære batteribaserede energilagringssystemer, batterier til lette transportmidler og elkøretøjsbatterier.
2. Skrivebeskyttet adgang til oplysningerne for de i bilag VII fastsatte parametre via batteristyringssystemet omhandlet i stk. 1 gives under iagttagelse af batterifabrikantens intellektuelle ejendomsrettigheder uden forskelsbehandling til den fysiske eller juridiske person, der lovligt har købt batteriet, herunder uafhængig erhvervsdrivende eller affaldshåndteringsvirksomheder, eller en tredjepart, der handler på deres vegne, med henblik på at:
 - a) gøre batteriet tilgængeligt for uafhængige aggregatorer eller markedsdeltagere gennem energilagring
 - b) evaluere batteriets restværdi eller resterende levetid og muligheden for yderligere anvendelse på grundlag af en vurdering af batteriets sundhedstilstand
 - c) fremme forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling af batteriet.

3. Batteristyringssystemet skal omfatte en softwarenulstillingsfunktion, hvis erhvervsdrivende, der udfører forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, skal uploade en anden batteristyringssystemsoftware. Hvis softwarenulstillingsfunktionen anvendes, holdes den oprindelige batterifabrikant ikke ansvarlig for nogen brud på batteriets sikkerhed eller funktion, som kan tilskrives batteristyringssystemsoftware, der uploades, efter at batteriet blev bragt i omsætning.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 for at ændre de parametre, der anvendes til bestemmelse af batteriers sundhedstilstand og forventede levetid, og som er fastsat i bilag VII, i lyset af markedsudviklingen og de tekniske og videnskabelige fremskridt og for at sikre synergier med de parametre, der er fastsat i den globale tekniske FN-forskrift nr. 22 om batteriers holdbarhed i elkøretøjer, under behørig hensyntagen til batterifabrikantens intellektuelle ejendomsrettigheder.
5. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse i tillæg til EU-rettens bestemmelser vedrørende typegodkendelse af køretøjer.

Kapitel IV

Batteriers overensstemmelse

Artikel 15

Formodning om batteriers overensstemmelse

1. Med henblik på batteriers overensstemmelse med og verifikation af batteriers overensstemmelse med kravene i denne forordnings artikel 9, 10, 12, 13, 14 og 78, udføres test, målinger og beregninger med pålidelige, nøjagtige og reproducerbare metoder, som tager højde for de nyeste alment anerkendte metoder, og som anses for at føre til resultater med lille usikkerhed, herunder metoder, der er fastlagt i standarder, for hvilke henvisninger er offentliggjort til disse formål i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Harmoniserede standarder skal så vidt muligt sigte mod at simulere reel brug og samtidig opretholde standardiserede test.

3. Batterier, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele deraf, for hvilke henvisninger er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med kravene i artikel 9, 10, 12, 13, 14 og 78, for så vidt som disse krav er omfattet af sådanne harmoniserede standarder eller dele deraf, og såfremt relevant for så vidt de minimumsværdier, der er fastsat for disse krav i henhold til artikel 9 og 10, er overholdt.

Artikel 16

Fælles specifikationer

1. Kommissionen kan i helt særlige tilfælde vedtage gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af fælles specifikationer for de krav, der er omhandlet i artikel 9, 10, 12 og 13, 14 og 78, eller de test, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, hvis:
- a) disse krav eller test er ikke omfattet af harmoniserede standarder eller dele deraf, for hvilke henvisninger er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*
 - b) Kommissionen har anmodet en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde en harmoniseret standard for disse krav eller test og

- c) mindst én af følgende betingelser er opfyldt:
- i) Kommissionens anmodning er ikke blevet imødekommet af nogen af de europæiske standardiseringsorganisationer
 - ii) Kommissionen iagttager unødige forsinkelser i forbindelse med vedtagelsen af de harmoniserede standarder, der er anmodet om, eller
 - iii) en europæisk standardiseringsorganisation har udstedt en standard, der ikke fuldt ud svarer til Kommissionens anmodning.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 3.

Ved udarbejdelsen af udkastet til gennemførelsesretsakt om de fælles specifikationer tager Kommissionen hensyn til de relevante organers eller ekspertgruppens synspunkter og hører alle relevante interessenter på behørig vis.

2. Batterier, som er i overensstemmelse med fælles specifikationer eller dele deraf, formodes at være i overensstemmelse med kravene i artikel 9, 10, 12, 13, 14 og 78, for så vidt som disse krav er omfattet af sådanne fælles specifikationer eller dele deraf, og såfremt relevant for så vidt som de minimumsværdier, der er fastsat for disse krav i henhold til artikel 9 og 10, er overholdt.

3. Hvis en harmoniseret standard vedtages af en europæisk standardiseringsorganisation og foreslås Kommissionen med henblik på offentliggørelse af referencen i *Den Europæiske Unions Tidende*, vurderer Kommissionen den harmoniserede standard i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1025/2012. Når referencen for en harmoniseret standard offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, ophæver Kommissionen de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter eller dele deraf, som omfatter de samme krav eller test, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 17

Overensstemmelsesvurderingsprocedurer

1. Vurdering af batteriers overensstemmelse med kravene i artikel 6, 9, 10, 12, 13 og 14 foretages efter en af følgende procedurer:
- a) For batterier, der seriefremstilles:
 - i) "Modul A – Intern produktionskontrol", jf. bilag VIII, del A, eller
 - ii) "Modul D1 – Kvalitetssikring af produktionsprocessen", jf. bilag VIII, del B.

- b) For batterier, der ikke seriefremstilles:
 - i) "Modul A – Intern produktionskontrol", jf. bilag VIII, del A, eller
 - ii) "Modul G – Overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation", jf. bilag VIII, del C.
- 2. Vurdering af batteriers overensstemmelse med kravene i artikel 7 og 8 foretages efter en af følgende procedurer:
 - a) "Modul D1 – Kvalitetssikring af produktionsprocessen", jf. bilag VIII, del B, for batterier, der seriefremstilles, eller
 - b) "Modul G – Overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation", jf. bilag VIII, del C, for batterier, der ikke seriefremstilles.
- 3. En yderligere overensstemmelsesvurdering for batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, foretages i overensstemmelse med proceduren "Modul A – Intern produktionskontrol", jf. bilag VIII, del A, under hensyntagen til kravene i artikel 6, 9, 10, 12, 13 og 14.

4. Optegnelser og korrespondance vedrørende overensstemmelsesvurderingsprocedurerne for batterier udfærdiges på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor det bemyndigede organ, der gennemfører overensstemmelsesvurderingsprocedurerne, er etableret, eller på et eller flere sprog, der er godkendt af dette organ.

Artikel 18

EU-overensstemmelseserklæring

1. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, at det er blevet påvist, at kravene i artikel 6-10, 12, 13 og 14 er overholdt.
2. EU-overensstemmelseserklæringen skal følge den model, der er fastsat i bilag IX, indeholde de elementer, der er anført i de relevante moduler i bilag VIII, og holdes ajourført. Den skal oversættes til det eller de officielle sprog, der kræves af den medlemsstat, hvor batteriet bringes i omsætning, gøres tilgængeligt på markedet eller tages i brug. Den udarbejdes i elektronisk form, og hvis der anmodes herom, udleveres den på papir.
3. Hvis et batteri er omfattet af mere end én EU-retsakt, der kræver en EU-overensstemmelseserklæring, udfærdiges der en enkelt EU-overensstemmelseserklæring med henblik på alle disse EU-retsakter. Det skal af erklæringen fremgå, hvilke EU-retsakter den vedrører, og hvor disse er offentliggjort.

4. Ved at udfærdige EU-overensstemmelseserklæringen står fabrikanten inde for, at det pågældende batteri opfylder de krav, der er fastsat i denne forordning.
5. Med forbehold af stk. 3 kan en enkelt EU-overensstemmelseserklæring bestå af en eller flere individuelle EU-overensstemmelseserklæringer, der allerede er udfærdiget i overensstemmelse med en anden EU-retsakt eller EU-retsakter, for at mindske den administrative byrde for de erhvervsdrivende.

Artikel 19

Generelle principper for CE-mærkning

CE-mærkningen er underlagt de generelle principper i artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008.

Artikel 20

Regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkningen

1. CE-mærkningen anbringes på batteriet på en synlig og læselig måde og må ikke kunne fjernes. Hvis det pågældende batteri er af en sådan karakter og størrelse, at dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt, anbringes mærkningen på emballagen og i de dokumenter, der ledsager batteriet.

2. CE-mærkningen anbringes, før batteriet bringes i omsætning eller tages i brug.
3. Efter CE-mærkningen anføres identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, såfremt det er påkrævet i henhold til bilag VIII. Dette identifikationsnummer anbringes af det bemyndigede organ selv eller efter dets anvisninger af fabrikanten eller dennes bemyndigede repræsentant.
4. CE-mærkningen og det identifikationsnummer, der er omhandlet i stk. 3, kan, hvis det er relevant, efterfølges af et piktogram eller en anden mærkning vedrørende en særlig risiko, anvendelse eller enhver fare, der er forbundet med anvendelse, oplagring, behandling eller transport af batteriet.
5. Medlemsstaterne benytter eksisterende mekanismer til at sikre, at CE-mærkningsordningen anvendes korrekt, og træffer de fornødne foranstaltninger i tilfælde af uretmæssig anvendelse af mærkningen.

Kapitel V

Notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer

Artikel 21

Notifikation

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater de overensstemmelsesvurderingsorganer, de har bemyndiget til at udføre overensstemmelsesvurdering i henhold til denne forordning.

Artikel 22

Bemyndigende myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en bemyndigende myndighed, som er ansvarlig for at indføre og gennemføre de nødvendige procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og for at overvåge de bemyndigede organer, herunder overholdelse af artikel 27.
2. Medlemsstaterne kan beslutte, at den i stk. 1 omhandlede vurdering og overvågning skal foretages af et nationalt akkrediteringsorgan som defineret i forordning (EF) nr. 765/2008 og i overensstemmelse med nævnte forordnings bestemmelser.

3. Hvis den bemyndigende myndighed uddelegerer eller på anden måde overlader vurderingen, notifikationen eller overvågningen som omhandlet i denne artikels stk. 1 til et organ, som ikke er en statslig enhed, skal dette organ være en juridisk enhed og med de fornødne ændringer overholde kravene i artikel 23 og have truffet foranstaltninger til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med sine aktiviteter.
4. Den bemyndigende myndighed påtager sig det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af det i stk. 3 nævnte organ.

Artikel 23

Krav til bemyndigende myndigheder

1. En bemyndigende myndighed skal oprettes på en sådan måde, at der ikke opstår interessekonflikter med overensstemmelsesvurderingsorganer.
2. En bemyndigende myndighed skal være organiseret og arbejde på en sådan måde, at der i dens arbejde sikres objektivitet og uvildighed.
3. En bemyndigende myndighed skal være organiseret på en sådan måde, at alle beslutninger om notifikation af et overensstemmelsesvurderingsorgan træffes af kompetente personer, der ikke er identiske med dem, der foretog vurderingen af de overensstemmelsesvurderingsorganer, der ansøger om notifikation i henhold til artikel 28.

4. En bemyndigende myndighed må ikke tilbyde eller udføre aktiviteter, som udføres af overensstemmelsesvurderingsorganer, og må ikke udføre rådgivningstjenester på forretnings- eller konkurrencemæssigt grundlag.
5. En bemyndigende myndighed sikrer, at de indhentede oplysninger behandles fortroligt. En bemyndigende myndighed udveksler imidlertid oplysninger om bemyndigede organer med Kommissionen, andre medlemsstaters bemyndigende myndigheder og andre relevante nationale myndigheder.
6. En bemyndigende myndighed skal have tilstrækkeligt kompetent personale og tilstrækkelig finansiering til, at den kan udføre sine opgaver behørigt.

Artikel 24

Oplysningspligt vedrørende bemyndigende myndigheder

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres procedurer for vurdering og notifikation af overensstemmelsesvurderingsorganer og for overvågning af bemyndigede organer og om eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 25

Krav vedrørende bemyndigede organer

1. Med henblik på notifikation skal et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylde kravene i stk. 2-11.
2. Et overensstemmelsesvurderingsorgan oprettes i henhold til en medlemsstats nationale ret og er en juridisk person.
3. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal være et tredjepartsorgan, der er uafhængigt af erhvervsvirksomheder, og for så vidt angår de batterier, det vurderer, navnlig af batterifabrikanter, batterifabrikanter handelspartnere og egenkapitalinvestorer i batterifabrikanternes produktionsanlæg samt af andre bemyndigede organer og de bemyndigede organers erhvervssammenslutninger, moderselskaber og datterselskaber.
4. Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, må ikke være designer, fabrikant, leverandør, importør, distributør, installatør, køber, ejer, bruger eller ansvarlig for vedligeholdelse af de batterier, som de vurderer, eller repræsentant for nogen af disse parter. Dette forbud udelukker ikke anvendelse af vurderede batterier, der er nødvendige for overensstemmelsesvurderingsorganets aktiviteter, eller anvendelse af sådanne batterier i personligt øjemed.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, må ikke være direkte involveret i design, produktion, markedsføring, import, distribution, installation, anvendelse eller vedligeholdelse af disse batterier eller repræsentere parter, der deltager i disse aktiviteter. De må ikke deltage i aktiviteter, som kan være i strid med deres objektivitet og deres integritet i forbindelse med de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, de er bemyndiget til at udføre. Dette gælder navnlig rådgivningstjenester.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan sikrer, at dets moder-, søster- eller datterselskabers eller underleverandørers aktiviteter ikke påvirker fortroligheden, objektiviteten og uvildigheden af dets overensstemmelsesvurderingsaktiviteter.

5. Et overensstemmelsesvurderingsorgan og dets personale udfører overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne med den størst mulige faglige integritet og den nødvendige tekniske kompetence på det specifikke område og må ikke være udsat for nogen form for påvirkning eller incitament, navnlig af økonomisk art, som kan have indflydelse på deres bedømmelse eller resultaterne af deres overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, særlig fra personer eller grupper af personer, som har en interesse i resultaterne af disse aktiviteter.
6. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal kunne gennemføre alle de overensstemmelsesvurderingsopgaver, der er tildelt det i bilag VIII, regelmæssige auditbesøg i henhold til artikel 48, stk. 2, og tredjepartsverifikation i henhold til artikel 51, som det er blevet bemyndiget til, uanset om disse opgaver udføres af overensstemmelsesvurderingsorganet selv eller på dets vegne og på dets ansvar.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal til enhver tid og til hver overensstemmelsesvurderingsprocedure, jf. bilag VIII, for regelmæssige auditbesøg i henhold til artikel 48, stk. 2, og tredjepartsverifikation i henhold til artikel 51 samt for hver kategori af batterier, som det er blevet bemyndiget til, have følgende til rådighed:

- a) det nødvendige personale af den størrelse og med den tekniske viden og tilstrækkelige og relevante erfaring, der skal til for at løse overensstemmelsesvurderingsopgaverne
- b) de nødvendige beskrivelser af de procedurer, i henhold til hvilke overensstemmelsesvurderingen foretages, således at gennemsigtigheden og muligheden for at reproducere disse procedurer sikres

- c) hensigtsmæssige ordninger og procedurer med henblik på at skelne mellem de aktiviteter, det udfører i sin egenskab af bemyndiget organ, og dets øvrige opgaver
- d) de nødvendige procedurer for udførelsen af overensstemmelsesvurderingsopgaver, der tager behørigt hensyn til en virksomheds størrelse, den sektor, som den opererer i, dens struktur, kompleksiteten af den pågældende batteriteknologi, og om produktionsprocessen har karakter af masse- eller serieproduktion.

Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal have de midler, der er nødvendige for at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med dets overensstemmelsesvurderingsaktiviteter på passende vis, og skal have adgang til de nødvendige oplysninger, det nødvendige testudstyr og de nødvendige testfaciliteter. Dette omfatter etablering af og tilsyn med interne procedurer, generelle ordninger, adfærdskodekser eller andre interne regler, tildeling af personale til specifikke opgaver og overensstemmelsesvurderingsafgørelser uden delegering heraf til en underleverandør eller et datterselskab.

7. Det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver, skal have:
- a) en solid teknisk og faglig uddannelse, der omfatter alle de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som overensstemmelsesvurderingsorganet er blevet bemyndiget til

- b) tilstrækkeligt kendskab til kravene vedrørende de vurderinger, de udfører, og den nødvendige bemyndigelse til at udføre sådanne vurderinger
- c) tilstrækkeligt kendskab til og tilstrækkelig forståelse af de krav og forpligtelser, der er fastsat i artikel 6-10, 12, 13, 14 og 48-52, de gældende harmoniserede standarder omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer omhandlet i artikel 16 og de relevante bestemmelser i EU-harmoniseringslovgivningen og i national ret
- d) evnen til at udarbejde attester, optegnelser og rapporter, som dokumenterer, at der er foretaget overensstemmelsesvurderinger.

8. Det sikres, at overensstemmelsesvurderingsorganet, dets øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, arbejder uvildigt.

Aflønningen af den øverste ledelse og det personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, må ikke være afhængig af antallet af udførte vurderinger eller af resultaterne af disse vurderinger.

9. Et overensstemmelsesvurderingsorgan skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre staten er ansvarlig i henhold til national ret i den bemyndigende medlemsstat, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for overensstemmelsesvurderingen.

10. Overensstemmelsesvurderingsorganets personale har tavshedspligt med hensyn til alle oplysninger, det kommer i besiddelse af, når det udfører overensstemmelsesvurderingsopgaverne i henhold til bilag VIII, regelmæssige auditbesøg i henhold til artikel 48, stk. 2, eller tredjepartsverifikation i henhold til artikel 51, undtagen over for den bemyndigende myndighed og de nationale myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres. Ejendomsrettigheder skal beskyttes.
11. Et overensstemmelsesvurderingsorgan deltager i eller sikrer, at dets personale, der er ansvarligt for at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaverne, er orienteret om de relevante standardiseringsaktiviteter og aktiviteterne i den sektorspecifikke koordineringsgruppe af bemyndigede organer, der er nedsat i henhold til artikel 37, og anvender som generelle retningslinjer de administrative afgørelser og dokumenter, som er udarbejdet af nævnte gruppe.

Artikel 26

Formodning om bemyndigede organers overensstemmelse

Hvis et overensstemmelsesvurderingsorgan påviser, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder eller dele deraf, for hvilke henvisninger er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes det at opfylde kravene i artikel 25, for så vidt som de gældende harmoniserede standarder dækker disse krav.

Artikel 27

Bemyndigede organers datterselskaber og anvendelse af underentreprise

1. Hvis et bemyndiget organ giver bestemte opgaver i forbindelse med overensstemmelsesvurdering til en underleverandør eller anvender et datterselskab, sikrer det, at underleverandøren eller datterselskabet opfylder kravene i artikel 25, og underretter den bemyndigende myndighed herom.
2. Et bemyndiget organ har det fulde ansvar for de opgaver, der udføres af underleverandører eller datterselskaber, uanset hvor disse er etableret.
3. Et bemyndiget organ kan overdrage aktiviteter eller få aktiviteter udført af et datterselskab, hvis kunden har givet sit samtykke.
4. Et bemyndiget organ skal stille de relevante dokumenter vedrørende vurderingen af underleverandørens eller datterselskabers kvalifikationer og vedrørende det arbejde, som de udfører i henhold til artikel 48, stk. 2, og artikel 51 og i henhold til bilag VIII.

Artikel 28

Ansøgning om notifikation

1. Et overensstemmelsesvurderingsorgan indgiver en ansøgning om notifikation til den bemyndigende myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret.

2. Ansøgningen om notifikation ledsages af en beskrivelse af overensstemmelsesvurderingsorganets aktiviteter, det eller de overensstemmelsesvurderingsmoduler, der er fastsat i bilag VIII, eller de procedurer, der er fastsat i artikel 48, stk. 2, og artikel 51, og de batterier, som overensstemmelsesvurderingsorganet hævder at være kompetent til, samt, hvor det er relevant, af et akkrediteringscertifikat udstedt af et nationalt akkrediteringsorgan, hvori det attesteres, at overensstemmelsesvurderingsorganet opfylder kravene i artikel 25.
3. Hvis det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan ikke kan forelægge et akkrediteringscertifikat, jf. denne artikels stk. 2, forelægger det den bemyndigede myndighed den dokumentation, der er nødvendig til verifikation, anerkendelse og regelmæssig overvågning af, at det opfylder kravene i artikel 25, herunder relevant dokumentation for at påvise, at overensstemmelsesvurderingsorganet er uafhængigt, jf. artikel 25, stk. 3.

Artikel 29

Notifikationsprocedure

1. En bemyndigende myndighed må kun bemyndige overensstemmelsesvurderingsorganer, som opfylder kravene i artikel 25.

2. Den bemyndigende myndighed underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstaters bemyndigende myndigheder om hvert overensstemmelsesvurderingsorgan, jf. stk. 1, ved hjælp af det elektroniske notifikationsværktøj, som Kommissionen har udviklet og forvalter.
3. Notifikationen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne, overensstemmelsesvurderingsmodulet eller -modulerne eller de procedurer, der er fastsat i artikel 48, stk. 2, og artikel 51, samt kategorierne for de pågældende batterier og den relevante attestering af kompetencen.
4. Hvis en notifikation ikke er baseret på et akkrediteringscertifikat som omhandlet i artikel 28, stk. 2, forelægger den bemyndigende myndighed Kommissionen og de øvrige medlemsstater dokumentation, der attesterer overensstemmelsesvurderingsorganets kompetence og de ordninger, der er indført til sikring af, at der regelmæssigt føres tilsyn med organet, og at organet fortsat opfylder de i artikel 25 fastsatte krav.
5. Det pågældende overensstemmelsesvurderingsorgan udfører kun aktiviteter som bemyndiget organ, hvis Kommissionen og de øvrige medlemsstater ikke har gjort indsigelse senest to uger efter en notifikation, der indeholder et akkrediteringscertifikat, jf. artikel 28, stk. 2, eller senest to måneder efter notifikationen, hvis den indeholder den dokumentation, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4. Kun et sådant overensstemmelsesvurderingsorgan anses for et bemyndiget organ med henblik på denne forordning.
6. Den bemyndigende myndighed underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver efterfølgende ændring af notifikationen omhandlet i stk. 2.

Artikel 30

Identifikationsnumre for og liste over bemyndigede organer

1. Kommissionen tildeler hvert bemyndiget organ et identifikationsnummer. Hvert bemyndiget organ tildeles kun ét nummer, også selv om organet er notificeret i henhold til flere EU-retsakter.
2. Kommissionen offentliggør og ajourfører listen over organer bemyndiget i henhold til denne forordning, herunder de identifikationsnumre, de er blevet tildelt, og de overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som de er blevet bemyndiget til.

Artikel 31

Ændringer af notifikationer

1. Hvis en bemyndigende myndighed har konstateret eller er blevet underrettet om, at et bemyndiget organ ikke længere opfylder kravene i artikel 25, eller at det ikke opfylder sine forpligtelser, begrænser, suspenderer eller inddrager den bemyndigende myndighed notifikationen, alt efter hvad der er relevant, afhængigt af i hvor alvorlig grad kravene eller forpligtelserne ikke er blevet opfyldt. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

2. Hvis en notifikation i henhold til stk. 1 begrænses, suspenderes eller inddrages, eller hvis et bemyndiget organ har indstillet sine aktiviteter, træffer den bemyndigende myndighed de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dette organs sager enten behandles af et andet bemyndiget organ eller står til rådighed for de ansvarlige bemyndigende myndigheder og markedsovervågningsmyndigheder efter disses anmodning.

Artikel 32

Anfægtelse af bemyndigede organers kompetence

1. Kommissionen undersøger alle sager, hvor den har tvivl eller bliver gjort opmærksom på tvivl, navnlig af erhvervsdrivende og andre relevante interessenter, med hensyn til et bemyndiget organs kompetence eller med hensyn til, om et bemyndiget organ fortsat opfylder de krav og forpligtelser, der påhviler det.
2. Den bemyndigende myndighed skal efter anmodning forelægge Kommissionen alle oplysninger om grundlaget for notifikationen eller det pågældende bemyndigede organs fortsatte kompetence.
3. Kommissionen sikrer, at alle følsomme oplysninger, som den indhenter som led i sine undersøgelser, behandles fortroligt.

4. Hvis Kommissionen konstaterer, at et bemyndiget organ ikke opfylder eller ikke længere opfylder kravene vedrørende sin notifikation, vedtager den en gennemførelsesretsakt, der pålægger den bemyndigende medlemsstat at træffe de nødvendige korrigerende tiltag, herunder om nødvendigt inddragelse af notifikationen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 74, stk. 2.

Artikel 33

Bemyndigede organers operative forpligtelser

1. Et bemyndiget organ udfører overensstemmelsesvurderinger i overensstemmelse med de overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er fastsat i artikel 48, stk. 2, artikel 51 eller bilag VIII, som fastlagt med notifikationens anvendelsesområde i henhold til artikel 29.
2. Et bemyndiget organ udfører overensstemmelsesvurderinger på en forholdsmæssig måde, således at de erhvervsdrivende ikke pålægges en unødigt byrde, og under behørig hensyntagen til en virksomheds størrelse, den sektor, som den opererer i, dens struktur, kompleksiteten af det batteri, der skal vurderes, og om produktionsprocessen har karakter af masse- eller serieproduktion. Det bemyndigede organ skal dog respektere den grad af strenghed og det beskyttelsesniveau, der kræves for, at batteriet og de erhvervsdrivende er i overensstemmelse med denne forordning.

3. Hvis et bemyndiget organ finder, at de gældende krav, der er fastsat i artikel 6-10, 12, 13, 14, 49 og 50 i tilsvarende harmoniserede standarder omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer omhandlet i artikel 16 eller andre tekniske specifikationer, ikke er opfyldt, pålægger det fabrikanten eller en anden relevant erhvervsdrivende at iværksætte passende korrigerende tiltag i forventning om en anden og endelig overensstemmelsesvurdering, medmindre manglerne ikke kan afhjælpes. Hvis manglerne ikke kan afhjælpes, udsteder det bemyndigede organ ikke overensstemmelsesattesten eller afgørelsen om godkendelse.
4. Hvis et bemyndiget organ i forbindelse med overvågningen af overensstemmelse efter udstedelse af en afgørelse om godkendelse finder, at der ikke længere er overensstemmelse, pålægger det henholdsvis fabrikanten eller den i artikel 48, stk. 1, omhandlede erhvervsdrivende, alt efter hvad der er relevant, at iværksætte passende korrigerende tiltag og suspenderer eller inddrager om nødvendigt afgørelsen om godkendelse.
5. Hvis der ikke iværksættes korrigerende tiltag, jf. stk. 4, eller hvis disse ikke har den ønskede virkning, begrænser, suspenderer eller inddrager det bemyndigede organ afgørelsen om godkendelse, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 34

Appel af afgørelser truffet af bemyndigede organer

Medlemsstaterne sikrer, at de bemyndigede organers afgørelser kan appelleres.

Artikel 35

Oplysningspligt for bemyndigede organer

1. Et bemyndiget organ oplyser den bemyndigende myndighed om følgende:
 - a) alle afslag på eller begrænsninger, suspensioner eller inddragelser af overensstemmelsesattester eller afgørelser om godkendelse
 - b) alle forhold, der har indflydelse på omfanget af eller betingelserne for dets notifikation
 - c) alle anmodninger om oplysninger om dets overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, som det har modtaget fra markedsovervågningsmyndighederne
 - d) efter anmodning alle overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der udføres inden for rammerne af dets notifikation, og alle andre udførte aktiviteter, herunder grænseoverskridende aktiviteter og underentreprise.

2. Et bemyndiget organ giver andre bemyndigede organer, som udfører tilsvarende overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, der dækker de samme kategorier af batterier, relevante oplysninger om spørgsmål vedrørende:
- a) negative og, efter anmodning, positive overensstemmelsesvurderinger og
 - b) enhver begrænsning, suspendering eller inddragelse af en afgørelse om godkendelse.

Artikel 36

Udveksling af erfaringer og god praksis

Kommissionen sørger for udveksling af erfaringer og god praksis mellem medlemsstaternes myndigheder med ansvar for notifikationspolitik.

Artikel 37

Koordinering af bemyndigede organer

Kommissionen sikrer, at der etableres passende koordinering og samarbejde mellem bemyndigede organer, og at denne koordinering og dette samarbejde foregår gennem en sektorspecifik koordineringsgruppe af bemyndigede organer.

Bemyndigede organer deltager enten direkte eller gennem udpegede repræsentanter i arbejdet i den sektorspecifikke koordineringsgruppe.

Kapitel VI

Erhvervsdrivendes forpligtelser

ud over forpligtelserne i kapitel VII og VIII

Artikel 38

Fabrikanters forpligtelser

1. Når et batteri bringes i omsætning eller tages i brug, herunder til fabrikanternes egne formål, sikrer fabrikanterne sig, at batteriet:
 - a) er designet og fremstillet i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 6-10, 12 og 14 og er ledsaget af en klare, forståelige og læselige instruktioner og sikkerhedsoplysninger på et eller flere sprog, der er let forståelige for slutbrugerne, som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal bringes i omsætning eller tages i brug, og
 - b) er mærket i overensstemmelse med artikel 13.
2. Inden et batteri bringes i omsætning eller tages i brug, udarbejder fabrikanterne den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII og udfører eller foranlediger udførelse af den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure omhandlet i artikel 17.

3. Når et batteris overensstemmelse med de gældende krav er blevet påvist ved den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure omhandlet i artikel 17, udarbejder fabrikkerne en EU-overensstemmelseserklæring i henhold til artikel 18 og anbringer CE-mærkningen i henhold til artikel 19 og 20.
4. Fabrikkerne opbevarer den tekniske dokumentation omhandlet i bilag IX og EU-overensstemmelseserklæringen, så den står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning eller taget i brug.
5. Fabrikkerne sikrer, at der er indført procedurer til sikring af, at et batteri, der er del af en serieproduktion, fortsat er i overensstemmelse med denne forordning. I den forbindelse tager fabrikkerne passende hensyn til ændringer i produktionsprocessen eller i batteriets design eller egenskaber og ændringer i de harmoniserede standarder omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer omhandlet i artikel 16 eller andre tekniske specifikationer, som ligger til grund for batteriets overensstemmelseserklæring, eller på grundlag af hvilke dets overensstemmelse verificeres.
6. Fabrikkerne sikrer, at batterier, som de bringer i omsætning, er forsynet med en modelidentifikator og et parti- eller serienummer eller et produktnummer eller et andet element, så batterierne kan identificeres. Hvis batteriets størrelse eller karakter ikke tillader det, anføres de krævede oplysninger på emballagen eller i et dokument, der ledsager batteriet.

7. Fabrikanterne anfører deres navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke, deres postadresse, der angiver ét enkelt kontaktsted, og, hvis en sådan haves, web- og e-mailadresse på batteriet. Hvis dette ikke er muligt, anføres de krævede oplysninger på emballagen eller i et dokument, der ledsager batteriet. Kontaktoplysningerne anføres på et eller flere sprog, der er let forståelige for slutbrugerne og markedsovervågningsmyndighederne, som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal bringes i omsætning eller tages i brug, og skal være klare, forståelige og læselige.
8. Fabrikanterne giver via batteristyringssystemet adgang til dataene for de i bilag VII anførte parametre i batteristyringssystemet omhandlet i artikel 14, stk. 1, i overensstemmelse med kravene i nævnte artikel.
9. Hvis fabrikanterne finder eller har grund til at tro, at et batteri, som de har bragt i omsætning eller taget i brug, ikke er i overensstemmelse med et eller flere af de gældende krav, der er fastsat i artikel 6-10, 12, 13 og 14, iværksætter de straks de korrigerende tiltag, der er nødvendige for at bringe det pågældende batteri i overensstemmelse med gældende krav, trække det tilbage eller kalde det tilbage, alt efter hvad der er relevant. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter fabrikanterne endvidere straks markedsovervågningsmyndigheden i den medlemsstat, hvor de har gjort batteriet tilgængeligt på markedet, herom og give nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse og om eventuelle iværksatte korrigerende tiltag.

10. Fabrikanterne giver på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning den alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig for at påvise batteriets overensstemmelse med kravene i artikel 6-10, 12, 13 og 14, på et eller flere for denne nationale myndighed letforståelige sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning på papir. Fabrikanterne samarbejder med den nationale myndighed efter dennes anmodning om foranstaltninger, der træffes for at fjerne risici i forbindelse med et batteri, som de har bragt i omsætning eller taget i brug.
11. Erhvervsdrivende, der udfører forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, og som bringer et batteri i omsætning eller ibrugtager et batteri, der har undergået en af disse processer, anses for fabrikanter med henblik på denne forordning.

Artikel 39

Forpligtelser for leverandører af battericeller og batterimoduler

Leverandører af battericeller og batterimoduler giver de oplysninger og den dokumentation, der er nødvendig for at opfylde kravene i denne forordning, når disse leverer battericeller eller -moduler en fabrikant. De pågældende oplysninger og dokumentation gives gratis.

Artikel 40

Bemyndigede repræsentanters forpligtelser

1. En fabrikant kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

Den bemyndigede repræsentants fuldmagt er kun gyldig, hvis den bemyndigede repræsentant bekræfter den skriftligt.
2. Forpligtelserne i henhold til artikel 38, stk. 1, og artikel 48-52 og forpligtelsen til at udarbejde teknisk dokumentation må ikke være omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.
3. En bemyndiget repræsentant udfører de opgaver, der er fastsat i den fuldmagt, den har modtaget fra fabrikanten. Den bemyndigede repræsentant skal have de nødvendige midler til at udføre de opgaver, der er specificeret i fuldmagten. Den bemyndigede repræsentant forelægger efter anmodning markedsovervågningsmyndigheden en kopi af fuldmagten på et af denne myndighed fastsat EU-sprog. Fuldmagten omfatter som minimum følgende opgaver:
 - a) at opbevare EU-overensstemmelseserklæringen, den tekniske dokumentation, verifikationsrapporten og afgørelsen om godkendelse omhandlet i artikel 51, stk. 2, samt auditrapporterne omhandlet i artikel 48, stk. 2, så disse står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning eller taget i brug

- b) på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning at give den al den information og dokumentation, der er nødvendig for at påvise batteriets overensstemmelse med lovgivningen. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning på papir
 - c) at samarbejde med de nationale myndigheder efter disses anmodning om foranstaltninger, der træffes for at fjerne risici ved batterier, der er omfattet af den bemyndigede repræsentants fuldmagt.
4. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter de bemyndigede repræsentanter straks markedsovervågningsmyndighederne herom.

Artikel 41

Importørers forpligtelser

1. Importører må kun bringe et batteri i omsætning, som er i overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14.
2. Før et batteri bringes i omsætning, verificerer importørerne, at:
 - a) EU-overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag VIII, er blevet udarbejdet, og at fabrikanten har gennemført den i artikel 17 omhandlede relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure

- b) batteriet er forsynet med CE-mærkning, jf. artikel 19, og med mærkning i henhold til artikel 13
- c) batteriet er ledsaget af den krævede dokumentation i henhold til artikel 6-10, 12, 13 og 14 og af instruktioner og sikkerhedsoplysninger på et eller flere for slutbrugerne letforståelige sprog, som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal gøres tilgængeligt på markedet, og
- d) fabrikanten har opfyldt kravene i artikel 38, stk. 6 og 7.

Hvis en importør finder eller har grund til at tro, at et batteri ikke er i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 6-10, 12, 13 og 14, må importøren ikke bringe det pågældende batteri i omsætning, før det er blevet bragt i overensstemmelse med gældende krav. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter importøren endvidere fabrikanten samt markedsovervågningsmyndighederne og giver nærmere oplysninger om den manglende overensstemmelse og eventuelle iværksatte korigerende tiltag.

3. Importørerne anfører deres navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke, deres postadresse, der angiver ét enkelt kontaktsted, og, hvis en sådan haves, web- og e-mailadresse på batteriet. Hvis dette ikke er muligt, anføres de krævede oplysninger på emballagen eller i et dokument, der ledsager batteriet. Kontaktoplysningerne angives på et eller flere for slutbrugerne letforståelige sprog, som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal gøres tilgængeligt på markedet, og skal være klare, forståelige og læselige.
4. Importørerne sikrer, at oplagings- og transportbetingelserne for et batteri, som de har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14 i fare.
5. Når det anses for hensigtsmæssigt i lyset af de risici, der er forbundet med et batteri, udfører importørerne af hensyn til beskyttelsen af forbrugernes sundhed og sikkerhed stikprøvekontrol af markedsførte batterier, undersøger og fører om nødvendigt register over klager og batterier, der ikke opfylder kravene, og holder distributørerne orienteret om enhver sådan kontrol.

6. Hvis importørerne finder eller har grund til at tro, at et batteri, som de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14, iværksætter de straks de korrigerende tiltag, der er nødvendige for at bringe det pågældende batteri i overensstemmelse med gældende krav, trække det tilbage eller kalde det tilbage, alt efter hvad der er relevant. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter importørerne endvidere straks markedsovervågningsmyndigheden i den medlemsstat, hvor de har gjort batteriet tilgængeligt på markedet, og give nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse og eventuelle iværksatte korrigerende tiltag.
7. Importørerne opbevarer i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning, et eksemplar af EU-overensstemmelseserklæringen, så den står til rådighed for de nationale myndigheder, og sikrer, at den tekniske dokumentation omhandlet i bilag VIII efter anmodning stilles til rådighed for de pågældende myndigheder.
8. Importørerne giver på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning den pågældende myndighed alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig for at påvise batteriets overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14, på et eller flere for denne nationale myndighed letforståelige sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning på papir. Importørerne samarbejder med den nationale myndighed efter dennes anmodning om foranstaltninger, der træffes for at fjerne risici ved batterier, som de har bragt i omsætning.

Artikel 42
Distributørers forpligtelser

1. Når et batteri gøres tilgængeligt på markedet, handler distributørerne med fornøden omhu med hensyn til kravene i denne forordning.
2. Før et batteri gøres tilgængeligt på markedet, sikrer distributørerne, at:
 - a) producenten er registreret i det i artikel 55 omhandlede register over producenter
 - b) batteriet er forsynet med CE-mærkning, jf. artikel 19, og med mærkning i henhold til artikel 13
 - c) batteriet er ledsaget af de i henhold til artikel 6-10, 12, 13 og 14 krævede dokumenter og af instruktioner og sikkerhedsoplysninger på et eller flere for slutbrugerne letforståelige sprog, som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal gøres tilgængeligt på markedet eller tages i brug, og
 - d) fabrikanten og importøren har opfyldt kravene i henholdsvis artikel 38, stk. 6 og 7, og artikel 41, stk. 3.

3. Hvis en distributør finder eller har grund til at tro, at et batteri ikke er i overensstemmelse med de gældende krav i artikel 6-10, 12, 13 eller 14, må distributøren ikke gøre batteriet tilgængeligt på markedet, før det er blevet bragt i overensstemmelse med gældende krav. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter distributøren endvidere fabrikanten eller importøren samt markedsovervågningsmyndighederne herom.
4. Distributørerne sikrer, at oplagrings- og transportbetingelserne for et batteri, som de har ansvaret for, ikke bringer dets overensstemmelse med de gældende krav i artikel 6-10, 12, 13 og 14 i fare.
5. Hvis distributørerne finder eller har grund til at tro, at et batteri, som de har bragt i omsætning, ikke er i overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 eller 14, iværksætter de straks de korrigerende tiltag, der er nødvendige for at bringe det pågældende batteri i overensstemmelse med gældende krav, trække det tilbage eller kalde det tilbage, alt efter hvad der er relevant. Hvis batteriet udgør en risiko, underretter distributørerne endvidere straks markedsovervågningsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de har gjort batteriet tilgængeligt på markedet, og giver nærmere oplysninger om særligt den manglende overensstemmelse og eventuelle iværksatte korrigerende tiltag.

6. Distributørerne giver på grundlag af en national myndigheds begrundede anmodning den alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig for at påvise batteriets overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14, på et eller flere for denne nationale myndighed letforståelige sprog. Disse oplysninger og denne dokumentation gives i elektronisk form og efter anmodning på papir. Distributørerne samarbejder med den nationale myndighed efter dennes anmodning om foranstaltninger, der træffes for at fjerne risici ved batterier, som de har gjort tilgængelige på markedet.

Artikel 43

Forpligtelser for udbydere af distributionstjenester

Udbydere af distributionstjenester sikrer for de batterier, som de håndterer, at forholdene under oplagring, emballering, adressering og forsendelse ikke bringer batteriernes overensstemmelse med artikel 6-10, 12, 13 og 14 i fare.

Uden at det berører de relevante erhvervsdrivendes forpligtelser i henhold til dette kapitel, udfører udbydere af distributionstjenester ud over det krav, der er omhandlet i stk. 1, de opgaver, der er fastsat i artikel 40, stk. 3, litra c), og stk. 4.

Artikel 44

Tilfælde, hvor fabrikanternes forpligtelser finder anvendelse på importører og distributører

En importør eller distributør anses med henblik på denne forordning for at være en fabrikant og er underlagt en fabrikants forpligtelser efter artikel 38, når et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) et batteri bringes i omsætning eller tages i brug under den pågældende importørs eller distributørs eget navn eller varemærke
- b) et batteri, der allerede er bragt i omsætning eller taget i brug, ændres af den pågældende importør eller distributør på en sådan måde, at overensstemmelsen med de relevante krav i denne forordning kan blive berørt, eller
- c) anvendelsen af et batteri, der allerede er bragt i omsætning eller taget i brug, ændres af den pågældende importør eller distributør.

Artikel 45

Forpligtelser for erhvervsdrivende, der bringer batterier, som har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, i omsætning eller tager dem i brug

1. Erhvervsdrivende, der bringer batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, i omsætning eller tager dem i brug, sikrer, at undersøgelsen, ydeevnetesten, emballeringen og forsendelsen af disse batterier og af sådanne batteriers komponenter, der er genstand for en af disse processer, udføres efter hensigtsmæssige kvalitetskontrol- og sikkerhedsanvisninger.
2. Erhvervsdrivende, der bringer batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, i omsætning eller tager dem i brug, sikrer, at batteriet opfylder kravene i denne forordning, eventuelle relevante krav vedrørende beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og transportsikkerhed i anden EU-ret, idet der tages hensyn til, at batteriet som følge af disse processer kan blive omfattet af en anden batterikategori. Med henblik på processer vedrørende genfremstilling giver sådanne erhvervsdrivende efter anmodning markedsovervågningsmyndighederne den dokumentation, der er nødvendig for at påvise, at batteriet har været genstand for genfremstilling i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 46

Identifikation af erhvervsdrivende

1. Erhvervsdrivende giver efter anmodning fra en national myndighed markedsovervågningsmyndighederne følgende oplysninger:
 - a) identiteten af enhver erhvervsdrivende, som har leveret et batteri til dem
 - b) identiteten af enhver erhvervsdrivende, som de har leveret et batteri til, herunder mængden og de nøjagtige modeller.
2. Erhvervsdrivende sikrer, at de kan fremlægge de i stk. 1 omhandlede oplysninger i ti år, efter at et batteri er blevet leveret til dem, og i ti år, efter at de har leveret et batteri.

Kapitel VII

Erhvervsdrivendes forpligtelser

for så vidt angår due diligence-politikker vedrørende batterier

Artikel 47

Anvendelsesområdet for dette kapitel

Dette kapitel finder ikke anvendelse på erhvervsdrivende, der havde en nettoomsætning på under 40 mio. EUR i det regnskabsår, der gik forud for det seneste regnskabsår og ikke er en del af en koncern, som består af moder- og datterselskaber, og som på et konsolideret grundlag overstiger grænsen på 40 mio. EUR.

Dette kapitel finder ikke anvendelse på erhvervsdrivende, der bringer batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, i omsætning eller tager dem i brug, hvis sådanne batterier allerede var blevet bragt i omsætning eller taget i brug, inden de blev underkastet sådanne processer.

Dette kapitel berører ikke bestemmelserne i EU-retten om due diligence-forpligtelser i forbindelse med mineraler og metaller, der stammer fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

Artikel 48

Due diligence-politikker vedrørende batterier

1. Fra den ... [24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] skal erhvervsdrivende, der bringer batterier i omsætning eller tager dem i brug, opfylde de due diligence-forpligtelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2 og 3, og i artikel 49, 50 og 52 og med henblik herpå indføre og gennemføre due diligence-politikker vedrørende batterier.
2. Erhvervsdrivende omhandlet i denne artikels stk. 1 lader deres due diligence-politikker vedrørende batterier verificere af et bemyndiget organ i henhold til artikel 51 ("tredjepartsverifikation") og får dem regelmæssigt auditeret af dette bemyndigede organ for at sikre, at due diligence-politikkerne vedrørende batterier vedligeholdes og anvendes i overensstemmelse med artikel 49, 50 og 52. Det bemyndigede organ udsteder en auditrapport til den auditerede erhvervsdrivende.
3. Erhvervsdrivende omhandlet i denne artikels stk. 1 opbevarer dokumentation for deres opfyldelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 49, 50 og 52, herunder verifikationsrapporten og afgørelsen om godkendelse, jf. artikel 51, og auditrapporter, jf. nærværende artikels stk. 2, i ti år, efter at det sidste batteri, der er fremstillet i henhold til den relevante due diligence-politik vedrørende batterier, er blevet bragt i omsætning.

4. Uden at det berører erhvervsdrivendes individuelle ansvar for deres due diligence-politik vedrørende batterier, kan erhvervsdrivende omhandlet i denne artikels stk. 1 med henblik på at overholde kravene i artikel 48, 49, 50 og 52 samarbejde med andre aktører, herunder gennem due diligence-ordninger, der er anerkendt i henhold til denne forordning.
5. Senest den ... [18 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] udarbejder Kommissionen retningslinjer for anvendelsen af kravene til due diligence, jf. artikel 49 og 50, med hensyn til de risici, der er omhandlet i bilag X, punkt 2, og navnlig i overensstemmelse med de internationale instrumenter, der er omhandlet i bilag X, punkt 3 og 4.
6. Medlemsstaterne kan med henblik på at give oplysninger og støtte til erhvervsdrivende i forbindelse med opfyldelsen af due diligence-forpligtelserne i henhold til denne forordning oprette og drive særskilte websteder, platforme eller portaler individuelt eller i fællesskab.
7. Kommissionen kan supplere medlemsstatens støtteforanstaltninger som omhandlet i stk. 6 på grundlag af eksisterende EU-tiltag til støtte for due diligence i Unionen og i tredjelande og kan udarbejde nye foranstaltninger, der hjælper erhvervsdrivende med at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning.

8. Kommissionen vurderer regelmæssigt behovet for at ajourføre listen over råstoffer og risikokategorier i bilag X.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på:

- a) at ændre listen over råstoffer i bilag X, punkt 1, og risikokategorier i bilag X, punkt 2, i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt inden for batteriproduktion og kemi og ændringer af forordning (EU) 2017/821
- b) at ændre listen over internationale instrumenter i bilag X, punkt 3, i overensstemmelse med udviklingen i de relevante internationale fora vedrørende standarder i forbindelse med due diligence-politikker og beskyttelse af miljøet og af sociale rettigheder
- c) at ændre de i artikel 49 og 50 fastsatte forpligtelser for de erhvervsdrivende, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, i lyset af ændringer af forordning (EU) 2017/821 og ændre listen over internationalt anerkendte due diligence-instrumenter i bilag X, punkt 4.

Artikel 49

Erhvervsdrivendes ledelsessystem

1. Hver erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1:
 - a) vedtager og oplyser tydeligt leverandører og offentligheden om en due diligence-politik vedrørende batterier for virksomheden vedrørende batterier for så vidt angår de råstoffer, som er opført i bilag X, punkt 1, og de dermed forbundne sociale og miljømæssige risikokategorier, der er opført i bilag X, punkt 2
 - b) indarbejder standarder i sin due diligence-politik vedrørende batterier, der er i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i de internationalt anerkendte due diligence-instrumenter, der er anført i bilag X, punkt 4
 - c) tilrettelægger sit interne ledelsessystem, så det understøtter dens due diligence-politik vedrørende batterier ved at tildele sin øverste ledelse ansvar for at føre tilsyn med dens due diligence-politik vedrørende batterier og føre optegnelser over dette system i mindst ti år
 - d) etablerer og anvender et kontrol- og gennemsigtighedssystem vedrørende forsyningskæden, herunder et system til overvågning af forsyningskæden eller sporingssystem, til identifikation af aktører tidligere i forsyningskæden

- e) indarbejder sin due diligence-politik vedrørende batterier, herunder risikostyringsforanstaltninger, i kontrakter og aftaler med leverandører, og
- f) opretter en klagemekanisme, herunder et system for tidlig varsling af risikoerkendelse og en genopretningsmekanisme eller opretter sådanne mekanismer gennem samarbejdsaftaler med andre erhvervsdrivende eller organisationer eller ved at lette klageadgang til en ekstern ekspert eller et eksternt organ såsom en ombudsmand; sådanne mekanismer skal være baseret på FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder.

2. Det system, der er omhandlet i stk. 1, litra d), understøttes af dokumentation, der som minimum giver følgende oplysninger:

- a) en beskrivelse af råstoffet, herunder dets handelsnavn og type
- b) navn og adresse på den leverandør, der leverede det råstof, der findes i batterierne, til den erhvervsdrivende, der bringer de batterier, der indeholder det pågældende råstof, i omsætning
- c) råstoffets oprindelsesland og markedstransaktionerne fra råstoffets udvinding til den umiddelbare leverandør til den erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning

- d) mængderne af råstoffet i det batteri, der bringes i omsætning, udtrykt i procent eller vægt
- e) rapporter om tredjepartsverifikation, der er udstedt af et bemyndiget organ, og som vedrører de i artikel 50, stk. 3, omhandlede leverandører
- f) hvis de i litra e) omhandlede rapporter ikke er tilgængelige, og hvis råstoffet stammer fra konfliktramte områder og højrisikoområder, yderligere oplysninger i overensstemmelse med de specifikke anbefalinger for erhvervsdrivende i tidligere led, som fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder, hvor det er relevant, såsom oprindelsesminen, steder hvor råstoffet gives fast form, handles og forarbejdes, og skatter, gebyrer og royalties afregnes.

Rapporter om tredjepartsverifikation som omhandlet i første afsnit, litra e), stilles af de i artikel 50, stk. 3, omhandlede leverandører til rådighed for aktørerne længere fremme i forsyningskæden.

Artikel 50
Risikostyringsforpligtelser

1. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1:
 - a) identificerer og vurderer risikoen for negative påvirkninger i deres forsyningskæde forbundet med de risikokategorier, der er anført i bilag X, punkt 2, som led i deres styringsplan, herunder på grundlag af de oplysninger, der er givet i henhold til artikel 49, og alle andre relevante oplysninger, der enten er offentligt tilgængelige eller tilvejebringes af interessenter, under henvisning til deres due diligence-politik vedrørende batterier
 - b) udformer og implementerer en handlingsplan til at håndtere de identificerede risici for at forebygge, afbøde eller på anden måde imødegå negative påvirkninger ved at:
 - i) rapportere resultaterne af deres risikovurdering til deres øverste ledelse, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 49, stk. 1, litra c)
 - ii) vedtage risikostyringsforanstaltninger, der er i overensstemmelse med de internationalt anerkendte due diligence-instrumenter, der er anført i bilag X, punkt 4, under hensyntagen til deres evne til at påvirke, og hvor det er nødvendigt, træffe foranstaltninger for at udøve pres på de leverandører, herunder deres datterselskaber og underleverandører, som på den mest effektive måde kan forebygge eller afbøde de identificerede risici

- iii) udforme og gennemføre en risikostyringsplan, overvåge og spore resultaterne af indsatsen for at afbøde risici, rapportere tilbage til deres øverste ledelse, der er udpeget i henhold til artikel 49, stk. 1, litra c), og overveje at indstille eller afbryde samarbejdet med en leverandør eller deres dattervirksomhed eller underleverandør efter fejlslagne afbødningsforsøg baseret på relevante kontrakter og ordninger som omhandlet i artikel 49, stk. 1, litra e)
- iv) foretage yderligere vurderinger af forhold og risikovurderinger vedrørende risici, som det er nødvendigt at afbøde, eller efter en ændring af omstændighederne.

2. Hvis en erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, foretager risikoafbødningsforanstaltninger og samtidig fortsætter handelen eller indstiller den midlertidigt, hører vedkommende leverandører og de berørte interessenter, herunder lokale myndigheder og nationale statslige myndigheder, internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer samt berørte tredjeparter såsom lokalsamfund, inden der fastlægges en handlingsplan for målbar risikoafbødning i den i nærværende artikels stk. 1, litra b), nr. iii), omhandlede risikostyringsplan.

3. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, identificerer og vurderer sandsynligheden for negative påvirkninger i de risikokategorier, der er anført i bilag X, punkt 2, i deres forsyningskæde. De pågældende erhvervsdrivende identificerer og vurderer risiciene i deres forsyningskæde som led i deres egne risikostyringssystemer. Erhvervsdrivende udfører tredjepartsverifikation af deres egne due diligence-kæder via et bemyndiget organ i overensstemmelse med artikel 51. Erhvervsdrivende kan anvende rapporter om tredjepartsverifikation, der er udstedt i henhold til artikel 51, stk. 2, af et sådant bemyndiget organ vedrørende de due diligence-politikker vedrørende batterier, der gennemføres af leverandører i den pågældende kæde i overensstemmelse med dette kapitel. Erhvervsdrivende kan også i relevant omfang anvende disse rapporter om tredjepartsverifikation til at vurdere disse leverandørers diligence-praksis. Disse verifikationsrapporter skal være i overensstemmelse med artikel 51.
4. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, rapporterer resultaterne af den i nærværende artikels stk. 3 omhandlede risikovurdering til deres øverste ledelse, der er tildelt ansvar i overensstemmelse med artikel 49, stk. 1, litra c), og implementerer den i nærværende artikels stk. 1, litra b), omhandlede handlingsplan.

Artikel 51

Tredjepartsverifikation af due diligence-politikker vedrørende batterier

1. Det bemyndigede organ udfører en tredjepartsverifikation. Denne tredjepartsverifikation skal:
 - a) omfatte alle de aktiviteter, procedurer og systemer, som de erhvervsdrivende anvender for at opfylde forpligtelserne til deres due diligence i overensstemmelse med artikel 49, 50 og 52
 - b) have til formål at fastslå, om den praksis for due diligence, der gennemføres af erhvervsdrivende, som bringer batterier i omsætning, er i overensstemmelse med artikel 49, 50 og 52
 - c) hvis det er relevant, omfatte kontrol af virksomheder og indsamle oplysninger fra interessenter
 - d) for erhvervsdrivende, der bringer batterier i omsætning, udpege områder, hvor der kan foretages forbedringer i forhold til deres praksis for due diligence
 - e) respektere auditprincipperne om uafhængighed, kompetence og ansvarlighed som fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

2. Det bemyndigede organ udsteder en verifikationsrapport, der optegner aktiviteterne i henhold til denne artikels stk. 1 og resultaterne heraf. Hvis due diligence-politikkerne vedrørende batterier i artikel 48 opfylder forpligtelserne fastsat i artikel 49, 50 og 52, udsteder det bemyndigede organ en afgørelse om godkendelse.

Artikel 52

Fremlæggelse af oplysninger om due diligence-politikker vedrørende batterier

1. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, stiller efter anmodning verifikationsrapporten eller den afgørelse om godkendelse, der er udstedt i henhold til artikel 51, auditrapporterne omhandlet i artikel 48, stk. 2, og tilgængelig dokumentation for overholdelse af en due diligence-ordning, der er anerkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 53, til rådighed for medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder eller nationale myndigheder.
2. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, stiller alle relevante oplysninger, som er indsamlet og opbevaret i forbindelse med deres due diligence-politik vedrørende batterier, til rådighed for deres direkte kunder længere fremme i forsyningskæden under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.

3. Erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, reviderer hvert år deres due diligence-politik vedrørende batterier og offentliggør en rapport herom, bl.a. på internettet. Denne rapport skal på en måde, der er let forståelig for slutbrugerne og klart identificerer de pågældende batterier, indeholde data og oplysninger om de skridt, som den erhvervsdrivende har taget for at opfylde kravene i artikel 49 og 50, herunder konstateringer af betydelige negative påvirkninger i de risikokategorier, der er anført i bilag X, punkt 2, og hvordan de er blevet håndteret, samt et resumé af de tredjepartsverifikationer, der er foretaget i henhold til artikel 51, herunder navnet på det bemyndigede organ, under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer. Rapporten skal også, hvor det er relevant, dække adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet i forbindelse med fremskaffelse og forarbejdning af og handel med de råstoffer, der findes i batterier.
4. Hvis den erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 48, stk. 1, kan påvise, at de i bilag X, punkt 1, opførte råstoffer, som forekommer i batteriet, udelukkende stammer fra genanvendte kilder, offentliggør denne sine konklusioner i en tilpas detaljeret form, under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.

Artikel 53

Anerkendelse af due diligence-ordninger

1. Regeringer, industrisammenslutninger og grupper af interesserede organisationer, der har udviklet og fører tilsyn med due diligence-ordninger ("de ansvarlige for ordningen"), kan ansøge om at få deres due diligence-ordning anerkendt af Kommissionen. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de oplysningskrav, som ansøgningen om anerkendelse skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 3.
 2. Finder Kommissionen på grundlag af den dokumentation og de oplysninger, der forelægges i henhold til denne artikels stk. 1, at due diligence-ordningen omhandlet i nævnte stykke gør det muligt for de erhvervsdrivende at opfylde kravene i artikel 48, 49, 50 og 52, vedtager den en gennemførelsesretsakt om indrømmelse af ækvivalensanerkendelse af den pågældende ordning for så vidt angår overholdelse af kravene i denne forordning. OECD's center for ansvarlig virksomhedsadfærd (Centre for Responsible Business Conduct) høres inden vedtagelsen af denne gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.
- Når Kommissionen træffer afgørelse om anerkendelse af en due diligence-ordning, tager den hensyn til den forskelligartede praksis i branchen, der er omfattet af nævnte ordning, og tager også hensyn til den risikobaserede tilgang og metode, der som led i denne ordning anvendes til at identificere risici.

3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om fastsættelse af de kriterier og den metode, hvorefter Kommissionen i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 afgør, om due diligence-ordninger sætter erhvervsdrivende i stand til at opfylde kravene i artikel 48, 49, 50 og 52. Kommissionen kontrollerer også, hvor det er relevant, regelmæssigt, at anerkendte due diligence-ordninger fortsat opfylder de kriterier, der lå til grund for afgørelsen om at indrømme ækvivalensanerkendelse i henhold til nærværende artikels stk. 2.
4. Den ansvarlige for en due diligence-ordning, der har opnået ækvivalensanerkendelse i henhold til stk. 2, underretter straks Kommissionen om enhver ændring eller ajourføring af den pågældende ordning. Kommissionen vurderer, om sådanne ændringer eller ajourføringer påvirker anerkendelsen af den pågældende ordnings ækvivalens, og træffer de fornødne foranstaltninger.
5. Foreligger der dokumentation for gentagne eller væsentlige tilfælde, hvor erhvervsdrivende, der gennemfører en ordning, der er anerkendt i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, ikke opfylder kravene i artikel 48, 49, 50 og 52, undersøger Kommissionen i samråd med den ansvarlige for den anerkendte due diligence-ordning, hvorvidt de pågældende tilfælde er et tegn på mangler ved ordningen.
6. Konstaterer Kommissionen manglende overholdelse af kravene i denne forordnings artikel 48, 49, 50 og 52 eller mangler i en anerkendt due diligence-ordning, kan den give den ansvarlige for ordningen en passende frist til at iværksætte afhjælpende tiltag.

7. Såfremt den ansvarlige for ordningen ikke foretager eller nægter at foretage de nødvendige korrigerende tiltag, og hvis Kommissionen har fastslået, at de mangler, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, gør det vanskeligere for den erhvervsdrivende omhandlet i artikel 48, stk. 1, der gennemfører ordningen, at opfylde kravene i denne forordnings artikel 48, 49, 50 og 52, eller hvis gentagne eller væsentlige tilfælde af manglende overensstemmelse hos erhvervsdrivende, der gennemfører en ordning, skyldes mangler ved ordningen, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt om tilbagetrækning af ækvivalensanerkendelsen af ordningen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.
8. Kommissionen opretter og ajourfører et register over anerkendte due diligence-ordninger. Dette register gøres offentligt tilgængeligt på internettet.

Kapitel VIII

Håndtering af udtjente batterier

Artikel 54

Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder, som har ansvaret for forpligtelserne efter dette kapitel, navnlig for at overvåge og verificere, at producenter og producentansvarsorganisationer opfylder deres forpligtelser efter dette kapitel.
2. Hver medlemsstat kan også udpege ét kontaktsted blandt de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på kommunikation med Kommissionen i henhold til stk. 4.
3. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser om den kompetente myndigheds eller de kompetente myndigheders organisation og drift, herunder de administrative og proceduremæssige regler for:
 - a) registrering af producenter i henhold til artikel 55
 - b) godkendelse af producenter og producentansvarsorganisationer i henhold til artikel 58

- c) tilsyn med gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar i henhold til artikel 57
 - d) indsamling af data om batterier og udtjente batterier i henhold til artikel 75 og
 - e) tilgængeliggørelse af oplysninger i henhold til artikel 76.
4. Senest den ... [tre måneder efter den i denne forordnings artikel 96, stk. 2, andet afsnit, litra c), omhandlede dato] meddeler medlemsstaterne Kommissionen navne og adresser på de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt forsinkelse Kommissionen eventuelle ændringer af de kompetente myndigheders navne og adresser.

Artikel 55

Producentregister

1. Medlemsstaterne opretter et producentregister, som benyttes til at overvåge, at producenterne opfylder kravene i dette kapitel.
2. Producenterne lader sig registrere i det register, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Med henblik herpå indgiver de en ansøgning om registrering i hver medlemsstat, hvor de første gang gør et batteri tilgængeligt på markedet.

Producenterne indgiver ansøgningen om registrering via et elektronisk databehandlingssystem som omhandlet i stk. 9, litra a).

Producenterne gør kun batterier, herunder dem, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, tilgængelige på en medlemsstats marked, hvis de eller, i tilfælde af bemyndigelse, deres bemyndigede repræsentanter for det udvidede producentansvar er registreret i den pågældende medlemsstat.

3. Ansøgningen om registrering skal indeholde følgende oplysninger:

- a) producentens navn og eventuelle mærkenavne, som producenten opererer under i medlemsstaten, samt adresse, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, eventuelt telefonnummer, web- og e-mailadresse, med angivelse af et centralt kontaktpunkt
- b) producentens nationale identifikationskode, herunder producentens handelsregisternummer eller tilsvarende officielt registreringsnummer og det europæiske eller nationale skatteregistreringsnummer
- c) den eller de kategorier af batterier, som producenten har til hensigt at gøre tilgængelige på markedet for første gang på en medlemsstats område, dvs. bærbare batterier, industribatterier, batterier til lette transportmidler, elkøretøjsbatterier eller startbatterier og deres kemi

- d) oplysninger om, hvordan producenten opfylder sine forpligtelser, jf. artikel 56, og kravene i henholdsvis artikel 59, 60 og 61:
- i) for bærbare batterier eller batterier til lette transportmidler opfyldes kravene i dette litra d) ved at fremlægge:
- skriftlige oplysninger om de foranstaltninger, som producenten har truffet for at opfylde de forpligtelser vedrørende producentansvar, der er fastsat i artikel 56, de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde forpligtelserne til særskilt indsamling, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, eller artikel 60, stk. 1, med hensyn til den mængde batterier, som producenten gør tilgængelig på markedet i medlemsstaten, og det system, der er iværksat for at sikre, at de data, der rapporteres til de kompetente myndigheder, er pålidelige
 - hvis det er relevant, navn og kontaktoplysninger, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefonnummer, web- og e-mailadresse samt den nationale identifikationskode for den producentansvarsorganisation, som producenten har udpeget til at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar i henhold til artikel 57, stk. 1 og 2, herunder handelsregisternummer eller tilsvarende officielt registreringsnummer og producentansvarsorganisationens europæiske eller nationale skatteregistreringsnummer, og den repræsenterede producents fuldmagt

- ii) for startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier opfyldes kravene i dette litra d) ved at fremlægge:
- skriftlige oplysninger om de foranstaltninger, som producenten har truffet for at opfylde de forpligtelser vedrørende producentansvar, der er fastsat i artikel 56, de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde forpligtelserne til indsamling, der er fastsat i artikel 61, stk. 1, med hensyn til den mængde batterier, som producenten gør tilgængelig på markedet i medlemsstaten, og på det system, der er iværksat for at sikre, at de data, der rapporteres til de kompetente myndigheder, er pålidelige
 - hvis det er relevant, navn og kontaktoplysninger, herunder postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefonnummer, web- og e-mailadresse samt den nationale identifikationskode for den producentansvarsorganisation, som producenten har udpeget til at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar i henhold til artikel 57, stk. 1 og 2, herunder handelsregisternummer eller tilsvarende officielt registreringsnummer og producentansvarsorganisationens europæiske eller nationale skatteregistreringsnummer, og den repræsenterede producents fuldmagt.

- e) en erklæring fra producenten eller, hvor det er relevant, den bemyndigede repræsentant for det udvidede producentansvar eller den producentansvarsorganisation, som er udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, om, at de indgivne oplysninger er sandfærdige.
4. Uanset denne artikels stk. 3 skal de oplysninger, der er fastsat i nævnte stykkes litra d), angives enten i ansøgningen om registrering i henhold til denne artikels stk. 3 eller i ansøgningen om godkendelse i henhold til artikel 58. En sådan ansøgning om godkendelse skal mindst indeholde oplysninger om enten individuel eller kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar.
5. Medlemsstaterne kan om nødvendigt anmode om yderligere oplysninger eller dokumenter for at kunne anvende producentregistret på en effektiv måde.
6. Hvis en producent har udpeget en producentansvarsorganisation i henhold til artikel 57, stk. 1, skal forpligtelserne i henhold til nærværende artikel opfyldes af denne organisation med de fornødne ændringer, medmindre andet er angivet af medlemsstaten.
7. Forpligtelserne i henhold til denne artikel kan opfyldes på producentens vegne af en bemyndiget repræsentant for det udvidede producentansvar.

Hvis forpligtelserne i henhold til denne artikel opfyldes på producentens vegne af en bemyndiget repræsentant for det udvidede producentansvar, som repræsenterer mere end én producent, anfører denne bemyndigede repræsentant i tillæg til oplysningerne, der er påkrævet i henhold til stk. 3, navn og kontaktoplysninger for hver af de repræsenterede producenter særskilt.

8. Medlemsstaterne kan beslutte, at registreringsproceduren i henhold til denne artikel og godkendelsesproceduren i henhold til artikel 58 udgør en enkelt procedure, såfremt ansøgningen opfylder kravene i nærværende artikels stk. 3-7.
9. Den kompetente myndighed:
 - a) stiller oplysninger om ansøgningsprocessen til rådighed på sit websted via et elektronisk databehandlingssystem
 - b) godkender registreringer og tildeler et registreringsnummer inden for en periode på højst 12 uger fra det tidspunkt, hvor alle de oplysninger, der er påkrævet i henhold til stk. 2 og 3, er indgivet.
10. Den kompetente myndighed kan:
 - a) fastsætte nærmere bestemmelser med hensyn til registreringskravene og -proceduren uden at tilføje væsentlige krav ud over de krav, der er fastsat i stk. 2 og 3

- b) opkræve omkostningsbaserede og forholdsmæssige gebyrer af producenterne for behandlingen af ansøgningerne omhandlet i stk. 2.

- 11. Den kompetente myndighed kan afvise at registrere en producent eller inddrage producentens registrering, hvis de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, og den tilhørende dokumentation ikke fremlægges eller ikke er tilstrækkelig, eller hvis producenten ikke længere opfylder kravene i stk. 3, litra d).

Den kompetente myndighed trækker producentens registrering tilbage, hvis den er ophørt med at eksistere.

- 12. Producenten eller, hvis det er relevant, den bemyndigede repræsentant for det udvidede producentansvar eller den producentansvarsorganisation, som er udpeget på vegne af de producenter, den repræsenterer, underretter uden unødigt forsinkelse den kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne i registreringen og om eventuelt endeligt ophør for så vidt angår tilgængeliggørelse på markedet på medlemsstatens område af de batterier, der er omhandlet i registreringen.
- 13. Hvis oplysningerne i producentregistret ikke er offentligt tilgængelige, sikrer medlemsstaterne, at udbydere af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, gives gratis adgang til oplysningerne i registret.

Artikel 56

Udvidet producentansvar

1. Producenter har udvidet producentansvar for batterier, som de første gang gør tilgængelige på markedet på en medlemsstats område. Sådanne producenter skal overholde kravene i artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF og i dette kapitel.
2. En erhvervsdrivende, der for første gang gør et batteri tilgængeligt på markedet på en medlemsstats område, som er gjort til genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, processer vedrørende formålsændring eller genfremstilling, anses med henblik på denne forordning for at være producenten af et sådant batteri og har udvidet producentansvar.
3. En producent som defineret i artikel 3, nr. 47), litra d), udpeger en bemyndiget repræsentant for det udvidede producentansvar i hver medlemsstat, hvori denne sælger batterier. En sådan udpegelse sker ved skriftlig fuldmagt.

4. De finansielle bidrag, som producenten skal betale, dækker følgende omkostninger for de produkter, som producenten gør tilgængelige på markedet i den pågældende medlemsstat:
- a) omkostningerne ved særskilt indsamling af udtjente batterier og efterfølgende transport og behandling, idet der tages hensyn til eventuelle indtægter fra forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring eller fra værdien af sekundære råstoffer, der er nyttiggjort fra genanvendte udtjente batterier
 - b) omkostninger ved en undersøgelse af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald i henhold til artikel 69, stk. 5
 - c) omkostninger ved levering af oplysninger om forebyggelse og håndtering af udtjente batterier i henhold til artikel 74
 - d) omkostninger ved indsamling og rapportering af data til de kompetente myndigheder i henhold til artikel 75.
5. I tilfælde af tilgængeliggørelse af batterier, der har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, kan både producenterne af de oprindelige batterier og producenterne af de batterier, der bringes i omsætning efter at være gjort til genstand for disse processer, oprette og tilpasse en omkostningsdelingsmekanisme baseret på den faktiske fordeling af omkostninger mellem de forskellige producenter for de omkostninger, der er omhandlet i stk. 4, litra a), c) og d).

Hvis et batteri omhandlet i stk. 2 er omfattet af mere end ét udvidet producentansvar, bærer den første producent, der gør det pågældende batteri tilgængeligt på markedet, ikke yderligere omkostninger som følge af en sådan omkostningsdelingsmekanisme.

Kommissionen fremmer udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem medlemsstaterne vedrørende sådanne omkostningsdelingsmekanismer.

Artikel 57

Producentansvarsorganisation

1. Producenterne kan udpege en producentansvarsorganisation, der er godkendt i henhold til artikel 58, til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne. Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger, der gør det obligatorisk at udpege en producentansvarsorganisation. Sådanne foranstaltninger skal begrundes på grundlag af de specifikke karakteristika for en given kategori af batterier, der bringes i omsætning, og relaterede affaldshåndteringskarakteristika.

2. Hvis forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar opfyldes kollektivt, sikrer producentansvarsorganisationerne ligebehandling af producenter uanset deres oprindelse eller størrelse, uden at der lægges en uforholdsmæssig stor byrde på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, der fremstiller batterier i små mængder. De sikrer også, at de finansielle bidrag, som de modtager fra producenterne:
- a) opdeles i overensstemmelse med artikel 8a, stk. 4, litra b), i direktiv 2008/98/EF og som minimum efter batterikategori og batterikemi, hvis det er relevant, under hensyntagen til genopladeligheden, niveauet af genanvendt indhold ved fremstillingen af batterier og uanset, om batterierne var genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, og deres CO₂-fodaftryk, og
 - b) justeres for at tage højde for producentansvarsorganisationernes eventuelle indtægter fra forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring eller fra værdien af salg af sekundære råstoffer, der er nyttiggjort fra genanvendte udtjente batterier.
3. Hvis flere producentansvarsorganisationer er godkendt til at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på producenters vegne i en medlemsstat, sikrer de, at de i artikel 59, stk. 1, artikel 60, stk. 1, og artikel 61, stk. 1, omhandlede aktiviteter dækker hele medlemsstatens område. Medlemsstaterne udpeger den kompetente myndighed eller en uafhængig tredjepart til at sikre, at producentansvarsorganisationerne opfylder deres forpligtelser på en koordineret måde.

4. Producentansvarsorganisationerne sikrer fortroligheden af data i deres besiddelse for så vidt angår fortrolige oplysninger eller oplysninger, der direkte kan henføres til individuelle producenter eller deres bemyndigede repræsentanter for det udvidede producentansvar.
5. I tillæg til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 3, litra e), i direktiv 2008/98/EF, offentliggør producentansvarsorganisationerne på deres websteder mindst én gang om året med forbehold af forretnings- og fabrikshemmeligheder oplysninger om andelen af særskilt indsamling af udtjente batterier, den opnåede genanvendelseseffektivitet og de opnåede niveauer af materialenyttiggørelse af de producenter, som har udpeget producentansvarsorganisationen.
6. I tillæg til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, offentliggør producentansvarsorganisationerne oplysninger om udvælgelsesproceduren for de affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med stk. 8.
7. Hvis det er nødvendigt for at undgå forvridning af det indre marked, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af kriterierne for anvendelse af denne artikels stk. 2, litra a). Denne gennemførelsesretsakt må ikke vedrøre den præcise fastsættelse af bidragenes størrelse og vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 3.

8. Affaldshåndteringsvirksomheder underkastes en ikkeforskelsbehandlende udvælgelsesprocedure foretaget af producenter eller producentansvarsorganisationer, der er baseret på gennemsigtige tildelingskriterier, og som ikke pålægger små og mellemstore virksomheder en uforholdsmæssig stor byrde.

Artikel 58

Godkendelse af opfyldelsen af det udvidede producentansvar

1. I tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar ansøger en producent og i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar ansøger udpegede producentansvarsorganisationer om godkendelse af opfyldelsen af det udvidede producentansvar fra den kompetente myndighed.
2. Der gives kun godkendelse, hvis følgende kan påvises:
 - a) kravene i artikel 8a, stk. 3, litra a)-d), i direktiv 2008/98/EF er opfyldt, og de foranstaltninger, der er truffet af producentansvarsorganisationen, er tilstrækkelige til at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dette kapitel, med hensyn til mængden af batterier, der første gang gøres tilgængelige på markedet på en medlemsstats område af den eller de producenter, på hvis vegne producentansvarsorganisationen handler, og

- b) kravene i artikel 59, stk. 1 og 2, eller kravene i artikel 60, stk. 1, 2 og 4, er opfyldt, og alle de fornødne ordninger for at gøre det muligt som minimum at nå og varigt opretholde det indsamlingsmål, der er omhandlet i henholdsvis artikel 59, stk. 3, og artikel 60, stk. 3, er blevet etableret.
3. Medlemsstaterne medtager i deres foranstaltninger om fastsættelse af de administrative og proceduremæssige regler, der er omhandlet i artikel 54, stk. 3, litra b), de nærmere bestemmelser om godkendelsesproceduren, som kan være forskellige alt efter om den vedrører individuel eller kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, og proceduren for kontrol af producenters eller producentansvarsorganisationers overholdelse, herunder de oplysninger, som producenterne eller producentansvarsorganisationerne skal give til dette formål. Godkendelsesproceduren skal omfatte krav om verifikation af de ordninger, der er indført med henblik på at sikre overensstemmelse med kravene i artikel 59, stk. 1 og 2, og i artikel 60, stk. 1, 2 og 4, samt tidsplanen for verifikationen, som ikke må overstige 12 uger fra indgivelsen af en fuldstændig ansøgning. Verifikationen kan foretages af en uafhængig ekspert, som udsteder en verifikationsrapport om resultatet af verifikationen.
4. Producenten eller producentansvarsorganisationerne underretter uden unødigt forsinkelse den kompetente myndighed om enhver ændring i oplysningerne i godkendelsen, om enhver ændring, som vedrører betingelserne for godkendelsen, og om endeligt ophør af aktiviteterne.

5. Mekanismen for egenkontrol i artikel 8a, stk. 3, litra d), i direktiv 2008/98/EF, anvendes regelmæssigt og mindst hvert tredje år og efter anmodning fra den kompetente myndighed for at kontrollere, at bestemmelserne i nævnte litra overholdes, og at betingelserne for godkendelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 fortsat er opfyldt. Producenten eller producentansvarsorganisationen forelægger efter anmodning egenkontrolrapporten og om nødvendigt et udkast til en plan for korrigerende tiltag for den kompetente myndighed. Uden at det berører kompetencerne i henhold til nærværende artikels stk. 6, kan den kompetente myndighed meddele bemærkninger til mekanismen for egenkontrol og til udkastet til plan for korrigerende tiltag og meddeler eventuelle bemærkninger til producenten eller producentansvarsorganisationen. Producenten eller producentansvarsorganisationen udarbejder og gennemfører planen for korrigerende tiltag på grundlag af disse bemærkninger.
6. Den kompetente myndighed kan beslutte at tilbagekalde godkendelsen, hvis indsamlingsmålene fastsat i artikel 59, stk. 3, eller artikel 60, stk. 3, ikke opfyldes, eller hvis producenten eller producentansvarsorganisationen ikke længere opfylder kravene med hensyn til tilrettelæggelsen af indsamlingen og behandlingen af udtjente batterier eller ikke foretager den fornødne rapportering til den kompetente myndighed eller ikke underretter den om enhver ændring i betingelserne for godkendelsen eller er ophørt med sine aktiviteter.

7. I tilfælde af individuel opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar stiller en producent, og i tilfælde af kollektiv opfyldelse af udvidet producentansvar stiller udpegede producentansvarsorganisationer, en garanti, der skal dække omkostningerne i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav vedrørende en sådan garanti. Hvis der er tale om en statsdrevet producentansvarsorganisation, kan en sådan garanti stilles på en anden måde end af organisationen selv og kan have form af en offentlig fond, der finansieres af producenterne gebyrer, og for hvilken den medlemsstat, der driver organisationen, hæfter solidarisk.

Artikel 59

Indsamling af udtjente bærbare batterier

1. Producenter af bærbare batterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, sikrer, at alle udtjente bærbare batterier, uanset deres karakter, kemiske sammensætning, tilstand, mærke eller oprindelse, indsamles separat på den medlemsstats område, hvor de første gang gør bærbare batterier tilgængelige på markedet. Med henblik herpå:
- a) etablerer de et system til tilbagetagning og indsamling af udtjente bærbare batterier

- b) tilbyder de gratis indsamling af udtjente bærbare batterier til de enheder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og sørger for indsamling af udtjente bærbare batterier fra alle enheder, der har gjort brug af dette tilbud ("tilsluttede indsamlingssteder for bærbare batterier")
- c) sørger de for de nødvendige praktiske ordninger for indsamling og transport af udtjente bærbare batterier, herunder gratis levering af egnede indsamlings- og transportcontainere, der opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 2008/68/EF¹, til de tilsluttede indsamlingssteder for bærbare batterier
- d) indsamler de gratis de udtjente bærbare batterier, der indsamles af de tilsluttede indsamlingssteder, med en hyppighed, der står i forhold til det dækkede område og mængden og farligheden af de udtjente bærbare batterier, der sædvanligvis indsamles via de tilsluttede indsamlingssteder for bærbare batterier
- e) indsamler de gratis de udtjente bærbare batterier, der fjernes fra affald af elektrisk og elektronisk udstyr, med en hyppighed, der står i forhold til mængden og farligheden af de udtjente bærbare batterier

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

- f) sikrer de, at de udtjente bærbare batterier, der indsamles fra de tilsluttede indsamlingssteder for bærbare batterier og fjernes fra affald af elektrisk og elektronisk udstyr, efterfølgende behandles på et godkendt anlæg af en affaldshåndteringsvirksomhed i henhold til artikel 70.

2. Producenter af bærbare batterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, sikrer, at systemet til tilbagetagning og indsamling af udtjente bærbare batterier:

- a) består af indsamlingssteder, som de har etableret i samarbejde med en eller flere af følgende:
 - i) distributører i henhold til artikel 62
 - ii) anlæg til behandling af udrangerede køretøjer omfattet af direktiv 2000/53/EF
 - iii) offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, i henhold til artikel 66
 - iv) frivillige indsamlingssteder i henhold til artikel 67
 - v) anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, der er omfattet af direktiv 2012/19/EU, og

b) dækker hele medlemsstatens område under hensyntagen til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde udtjente bærbare batterier samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne og ikke er begrænset til områder, hvor indsamlingen og den efterfølgende håndtering af udtjente bærbare batterier er rentabel.

3. Producenter af bærbare batterier eller producentansvarsorganisationer, som evt. er udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, skal nå og varigt opretholde mindst følgende indsamlingsmål for udtjente bærbare batterier:

a) 45 % senest den 31. december 2023

b) 63 % senest den 31. december 2027

c) 73 % senest den 31. december 2030.

Producenter eller, hvis de er udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, producentansvarsorganisationer beregner indsamlingsprocenten omhandlet i nærværende stykke i overensstemmelse med bilag XI.

4. Slutbrugerne skal kunne bortskaffe udtjente bærbare batterier på de indsamlingssteder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og må ikke betale for eller være forpligtet til at købe et nyt batteri eller til at have købt det bærbare batteri fra de producenter, der har oprettet indsamlingsstederne.

5. Indsamlingssteder, der er etableret i henhold til stk. 2, litra a), nr. i), iii) og iv), er ikke omfattet af kravene til registrering og tilladelse i direktiv 2008/98/EF.
6. Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger med henblik på at kræve, at de indsamlingssteder, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a), kun må indsamle udtjente bærbare batterier, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1.
7. I lyset af den forventede markedsudvikling og forlængelsen af den forventede levetid for genopladelige bærbare batterier og for bedre at kunne konstatere den faktiske mængde af udtjente bærbare batterier, der kan indsamles, tillægges Kommissionen beføjelser til senest den ... [48 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at ændre metoden til beregning af indsamlingsprocenten for udtjente bærbare batterier, jf. bilag XI, og ændre indsamlingsmålet i nærværende artikels stk. 3 for at tilpasse dette indsamlingsmål til den nye metode, idet der opretholdes tilsvarende ambitionsniveau og tidsplaner.

Artikel 60

Indsamling af udtjente batterier til lette transportmidler

1. Producenter af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, sikrer, at alle udtjente batterier til lette transportmidler, uanset deres karakter, kemiske sammensætning, tilstand, mærke eller oprindelse, indsamles separat på den medlemsstats område, hvor de første gang gør batterier tilgængelige på markedet. Med henblik herpå:
 - a) etablerer de et system til tilbagetagning og indsamling af udtjente bærbare batterier
 - b) tilbyder de gratis indsamling af udtjente batterier til lette transportmidler til de enheder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og sørger for indsamling af udtjente batterier til lette transportmidler fra alle enheder, der har gjort brug af dette tilbud ("tilsluttede indsamlingssteder for batterier til lette transportmidler")
 - c) sørger de for de nødvendige praktiske ordninger for indsamling og transport af udtjente batterier til lette transportmidler, herunder gratis levering af egnede indsamlings- og transportcontainere, der opfylder kravene i direktiv 2008/68/EF, til de tilsluttede indsamlingssteder for batterier til lette transportmidler

- d) indsamler de gratis de udtjente batterier til lette transportmidler, der indsamles af de tilsluttede indsamlingssteder for batterier til lette transportmidler, med en hyppighed, der står i forhold til det dækkede område og mængden og farligheden af de udtjente batterier til lette transportmidler, der sædvanligvis indsamles på disse indsamlingssteder
- e) indsamler de gratis de udtjente batterier til lette transportmidler, der fjernes fra affald af elektrisk og elektronisk udstyr, med en hyppighed, der står i forhold til mængden og farligheden af de udtjente batterier til lette transportmidler
- f) sikrer de, at de udtjente batterier til lette transportmidler, der indsamles fra de tilsluttede indsamlingssteder for batterier til lette transportmidler og fjernes fra affald af elektrisk og elektronisk udstyr, efterfølgende behandles på et godkendt anlæg af en affaldshåndteringsvirksomhed i henhold til artikel 70.

2. Producenter af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, sikrer, at tilbagetagnings- og indsamlingssystemet til udtjente batterier til lette transportmidler:

- a) består af indsamlingssteder, som de har etableret i samarbejde med en eller flere af følgende:
 - i) distributører i henhold til artikel 62
 - ii) anlæg til behandling af udrangerede køretøjer, der er omfattet af direktiv 2000/53/EF

- iii) offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, i henhold til artikel 66
 - iv) frivillige indsamlingssteder i henhold til artikel 67
 - v) anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, der er omfattet af direktiv 2012/19/EU, og
- b) dækker hele medlemsstatens område under hensyntagen til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde udtjente batterier til lette transportmidler samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne og ikke er begrænset til områder, hvor indsamlingen og den efterfølgende håndtering af udtjente batterier til lette transportmidler er rentabel.
3. Producenter af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, skal som minimum opfylde og varigt opretholde følgende indsamlingsmål for udtjente batterier til lette transportmidler:
- a) 51 % senest den 31. december 2028
 - b) 61 % senest den 31. december 2031.

Producenter af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, beregner indsamlingsprocenten omhandlet i nærværende stykke i overensstemmelse med bilag XI.

4. Producenter af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1:
- a) etablerer de indsamlingssteder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), med egnet indsamlingsinfrastruktur til særskilt indsamling af udtjente batterier til lette transportmidler, som opfylder de gældende sikkerhedskrav, og dækker de nødvendige omkostninger i forbindelse med disse indsamlingssteders tilbagemagningsaktiviteter; beholderne til indsamling og midlertidig oplagring af sådanne udtjente batterier på indsamlingsstederne skal være hensigtsmæssige i betragtning af mængden og farligheden af de udtjente batterier til lette transportmidler, som forventes at blive indsamlet gennem disse indsamlingssteder
 - b) indsamler udtjente batterier til lette transportmidler fra de indsamlingssteder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), med en hyppighed, der er forholdsmæssig i forhold til den særskilte indsamlingsinfrastrukturens oplagringsskapacitet og mængden og farligheden af de udtjente batterier, der sædvanligvis indsamles via disse indsamlingssteder, og
 - c) sørger for, at udtjente batterier til lette transportmidler, der indsamles fra de indsamlingssteder, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a), leveres til godkendte behandlingsanlæg i henhold til artikel 70 og 73.
5. Slutbrugerne skal kunne bortskaffe udtjente batterier til lette transportmidler på de indsamlingssteder, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og må ikke betale for eller være forpligtet til at købe et nyt batteri til lette transportmidler eller til at have købt batteriet fra de producenter, der har oprettet indsamlingsstederne.

6. Indsamlingssteder, der er etableret i henhold til stk. 2, litra a), nr. i), iii) og iv), er ikke omfattet af kravene til registrering og tilladelse i direktiv 2008/98/EF.
7. Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger med henblik på at kræve, at de indsamlingssteder, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a), kun må indsamle udtjente batterier til lette transportmidler, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1.
8. I lyset af den forventede markedsudvikling og forlængelsen af den forventede levetid for batterier til lette transportmidler og for bedre at kunne konstatere den faktiske mængde af udtjente batterier til lette transportmidler, der kan indsamles, tillægges Kommissionen beføjelser til senest den ... [48 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at ændre metoden til beregning af indsamlingsprocenten for udtjente batterier til lette transportmidler, jf. bilag XI, og ændre indsamlingsmålet i stk. 3 for at tilpasse indsamlingsmålet til den nye metode, idet der opretholdes tilsvarende ambitionsniveau og tidsplaner.

Artikel 61

Indsamling af udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier

1. Producenterne af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, tilbagetager gratis og uden forpligtelse for slutbrugeren til at købe et nyt batteri eller til at have købt batteriet hos dem og sikrer, at alle udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier uanset deres karakter, kemisk sammensætning, tilstand, mærke eller oprindelse af den pågældende kategori, som de første gang har gjort tilgængelige på markedet på den pågældende medlemsstats område, indsamles separat. Med henblik herpå accepterer de at tilbagetage udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier fra slutbrugere eller fra tilbagetagings- og indsamlingssystemer, som omfatter indsamlingssteder, som de har etableret i samarbejde med:
 - a) distributører af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier i henhold til artikel 62, stk. 1
 - b) erhvervsdrivende, der udfører genfremstilling eller formålsændring af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier

- c) anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr og udrangerede køretøjer i henhold til artikel 65 med hensyn til udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der følger af deres aktiviteter
- d) offentlige myndigheder eller tredjeparter, der udfører affaldshåndtering på deres vegne, i henhold til artikel 66.

Medlemsstaterne kan vedtage foranstaltninger med henblik på at kræve, at de enheder, der er omhandlet i første afsnit, litra a)-d), kun må indsamle udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, hvis de har indgået en kontrakt med producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1.

Hvis udtjente industribatterier kræver forudgående demontering hos private, ikkeerhvervsmæssige brugere, må producentens forpligtelse til at tilbagetage disse udtjente batterier ikke medføre, at omkostningerne i forbindelse med demontering og indsamling af disse udtjente batterier afholdes af disse brugere.

2. De tilbagetagningsordninger, der er indført i henhold til stk. 1, skal dække hele medlemsstatens område under hensyntagen til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne og må ikke være begrænset til områder, hvor indsamlingen og den efterfølgende håndtering af udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier er rentabel.
3. Producenter af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1:
 - a) udstyrer de tilbagetagnings- og indsamlingssystemer, der er omhandlet i stk. 1, med egnet indsamlingsinfrastruktur til særskilt indsamling af udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, som opfylder de gældende sikkerhedskrav, og dækker de nødvendige omkostninger i forbindelse med disse tilbagetagnings- og indsamlingssystemers tilbagetagningsaktiviteter. beholderne til indsamling og midlertidig oplagring af sådanne udtjente batterier i tilbagetagnings- og indsamlingssystemerne skal være hensigtsmæssige i betragtning af mængden og farligheden de udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, som forventes at blive indsamlet gennem disse indsamlingssteder

- b) indsamler udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier fra de tilbagetagnings- og indsamlingssystemer, der er omhandlet i stk. 1, med en hyppighed, der står i forhold til den særskilte indsamlingsinfrastrukturens oplagringskapacitet og mængden og farligheden af de udtjente batterier, der sædvanligvis indsamles via disse tilbagetagnings- og indsamlingssystemer, og
 - c) sørger for, at udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der indsamles fra slutbrugere og tilbagetagnings- og indsamlingssystemerne omhandlet i denne artikels stk. 1, leveres til godkendte behandlingsanlæg i henhold til artikel 70 og 73.
4. De enheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a)-d), kan aflevere indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, med henblik på behandling i henhold til artikel 70. I sådanne tilfælde anses producenternes forpligtelse i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra c), for opfyldt.

Artikel 62
Distributørens forpligtelser

1. Distributørerne tilbagetager udtjente batterier fra slutbrugeren gratis og uden at indføre en forpligtelse for slutbrugeren til at købe eller til at have købt et nyt batteri uanset batteriernes kemiske sammensætning, mærke eller oprindelse på følgende måde:
 - a) for udtjente bærbare batterier, på eller i umiddelbar nærhed af distributørens detailsalgssted
 - b) for udtjente batterier til lette transportmidler, udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, på eller i umiddelbar nærhed af distributørens detailsalgssted.
2. Tilbagetagningsforpligtelsen i stk. 1:
 - a) finder ikke anvendelse på affaldsprodukter, der indeholder batterier
 - b) er begrænset til de kategorier af udtjente batterier, som distributøren har eller havde som batterier i sit sortiment, og, for udtjente bærbare batterier, til den mængde, som ikkeerhvervsmæssige slutbrugere sædvanligvis bortskaffer.

3. Distributørerne afleverer udtjente batterier, som de har taget tilbage, til de producenter eller producentansvarsorganisationer, som er ansvarlige for at sikre indsamlingen af disse udtjente batterier i henhold til henholdsvis artikel 59, 60 og 61, eller til en affaldshåndteringsvirksomhed, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, med henblik på behandling i overensstemmelse med artikel 70.
4. Forpligtelserne i henhold til denne artikel finder tilsvarende anvendelse på distributører, der leverer batterier til slutbrugerne efter aftaler om fjernsalg. Disse distributører sørger for et tilstrækkeligt antal indsamlingssteder, som dækker hele medlemsstatens område, og som tager hensyn til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde af henholdsvis udtjente bærbar batterier, udtjente batterier til lette transportmidler, udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, samt tilgængeligheden for og nærheden til slutbrugerne, til at slutbrugerne kan returnere batterier.
5. I tilfælde af salg med levering tilbyder distributørerne gratis at tage udtjente bærbar batterier, udtjente batterier til lette transportmidler, udtjente industribatterier, udtjente startbatterier og udtjente elkøretøjsbatterier tilbage på slutbrugerens leveringssted eller på et lokalt indsamlingssted. Slutbrugeren oplyses ved bestilling af et batteri om ordningerne for tilbagetagning af et udtjent batteri.

6. Med henblik på overholdelse af artikel 30, stk. 1, litra d) og e), i forordning (EU) 2022/2065 indhenter udbydere af onlineplatforme, der er omfattet af anvendelsesområdet for kapitel III, afdeling 4, i nævnte forordning, som giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med producenter, følgende oplysninger fra producenter, der udbyder batterier, herunder batterier, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, til forbrugere i Unionen:
- a) oplysninger vedrørende det producentregister, der er omhandlet i artikel 55, og producentens registreringsnummer eller -numre i dette register
 - b) en selvcertificering fra producenten, der forpligter sig til kun at udbyde batterier, herunder batterier, der er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer, for hvilke de krav om udvidet producentansvar, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, 2, 3 og 4, artikel 57, stk. 1, og artikel 58, stk. 1, 2 og 7, er opfyldt.

Artikel 63

Returpantordninger for batterier

Senest den 31. december 2027 vurderer Kommissionen gennemførligheden af og de potentielle fordele ved at etablere returpantordninger for batterier, navnlig for bærbare batterier til almindelig anvendelse. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet og overvejer at træffe de fornødne foranstaltninger, herunder vedtagelsen af lovgivningsforslag.

Artikel 64
Slutbrugernes forpligtelser

1. Slutbrugerne bortskaffer udtjente batterier særskilt fra andre affaldsstrømme, herunder fra blandet kommunalt affald.
2. Slutbrugerne bortskaffer udtjente batterier på udpegede særskilte indsamlingssteder, der er oprettet som led i eller i overensstemmelse med de specifikke ordninger, der er etableret sammen med producenten eller en producentansvarsorganisation, jf. artikel 59, 60 og 61.

Artikel 65
Forpligtelser for operatører af behandlingsanlæg

1. Operatører af behandlingsanlæg, som er omfattet af direktiv 2000/53/EF eller 2012/19/EU, afleverer udtjente batterier, der stammer fra behandling af udrangerede køretøjer eller affald af elektrisk og elektronisk udstyr, til producenter af den relevant kategori af batterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, eller til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, med henblik på behandling i henhold til artikel 70.
2. Operatører af behandlingsanlæg som omhandlet i stk. 1 fører optegnelser over nævnte afleveringstransaktioner.

Artikel 66

Offentlige affaldshåndteringsmyndigheders deltagelse

1. Udtjente batterier fra private, ikkeerhvervsmæssige slutbrugere kan bortskaffes på særskilte indsamlingssteder, der er etableret af offentlige affaldshåndteringsmyndigheder.
2. Offentlige affaldshåndteringsmyndigheder sikrer, at indsamlede udtjente batterier behandles i overensstemmelse med artikel 70, enten ved:
 - a) at overdrage dem til producenter af den relevante kategori af batterier eller til producentansvarsorganisationer, hvis udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, eller til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, eller
 - b) selv at behandle de indsamlede udtjente batterier i overensstemmelse med artikel 68, stk. 2.

Artikel 67

Frivillige indsamlingssteders deltagelse

1. Frivillige indsamlingssteder for udtjente bærbar batterier afleverer indsamlede udtjente bærbar batterier til producenterne af bærbar batterierne eller til tredjeparter, der handler på deres vegne, herunder producentansvarsorganisationer, eller til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, med henblik på behandling i overensstemmelse med kravene i artikel 70.

2. Frivillige indsamlingssteder for udtjente batterier til lette transportmidler afleverer indsamlede udtjente batterier til lette transportmidler til producenterne af batterier til lette transportmidler eller til tredjeparter, der handler på deres vegne, herunder producentansvarsorganisationer, eller til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8, med henblik på behandling i overensstemmelse med kravene i artikel 70.

Artikel 68

Begrænsninger vedrørende aflevering af udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler

1. Medlemsstaterne kan begrænse muligheden for, at distributører, operatører af affaldsbehandlingsanlæg som omhandlet i artikel 65, offentlige affaldshåndteringsmyndigheder som omhandlet i artikel 66 og frivillige indsamlingssteder som omhandlet i artikel 67 kan aflevere indsamlede udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler enten til producenter eller producentansvarsorganisationer eller til en affaldshåndteringsvirksomhed med henblik på at udføre behandling i overensstemmelse med artikel 70. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne begrænsninger ikke har en negativ påvirkning af indsamlings- og genanvendelsessystemerne.
2. Medlemsstaterne kan også vedtage foranstaltninger, der giver offentlige affaldshåndteringsmyndigheder som omhandlet i artikel 66 mulighed for selv at udføre behandling i overensstemmelse med artikel 70.

Artikel 69

Medlemsstaternes forpligtelser vedrørende indsamlingsmål for udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at producenterne eller producentansvarsorganisationerne udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, opfylder de indsamlingsmål, der er fastsat i artikel 59, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og c), for så vidt angår udtjente bærbare batterier, og fastsat i artikel 60, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), for så vidt angår udtjente batterier til lette transportmidler.
2. Medlemsstaterne overvåger regelmæssigt, mindst en gang om året, navnlig de indsamlingsprocenter, producenterne eller producentansvarsorganisationerne udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, har opnået, med henblik på at kontrollere, at de har truffet passende foranstaltninger til at opfylde de indsamlingsmål, der er fastsat i artikel 59, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og c), for så vidt angår udtjente bærbare batterier, og fastsat i artikel 60, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), for så vidt angår udtjente batterier til lette transportmidler. Denne overvågning baseres navnlig på de oplysninger, der er indberettet til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 75, og omfatter kontrol af disse oplysninger og af, om producenten har overholdt beregningsmetoden i bilag XI, og resultaterne af den undersøgelse af sammensætningen, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, og alle andre oplysninger, som medlemsstaten har til rådighed.

3. Hvis en medlemsstat på grundlag af den overvågning, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, finder, at en producent eller en producentansvarsorganisation udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, ikke har truffet foranstaltninger, der er i overensstemmelse med opfyldelsen af indsamlingsmålene i artikel 59, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og c), for så vidt angår udtjente bærbare batterier, og fastsat i artikel 60, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), for så vidt angår udtjente batterier til lette transportmidler, anmoder den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat producenten eller producentansvarsorganisationen om at træffe passende korrigerende tiltag for at sikre, at den kan nå indsamlingsmålene, der er fastsat i en af nævnte artikler, alt efter hvad der er relevant.
4. Med forbehold af den i artikel 58, stk. 5, omhandlede mekanisme for egenkontrol forelægger producenten eller producentansvarsorganisationen udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, et udkast til plan for korrigerende tiltag for den kompetente myndighed senest tre måneder efter anmodningen fra den kompetente myndighed, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3. Den kompetente myndighed kan fremsætte bemærkninger til udkastet til planen og meddeler sådanne eventuelle bemærkninger til producenten eller producentansvarsorganisationen senest en måned efter modtagelsen af udkastet til plan for korrigerende tiltag.

Hvis den kompetente myndighed meddeler sine bemærkninger til udkastet til plan for korrigerende tiltag, udarbejder producenten eller producentansvarsorganisationerne senest en måned efter modtagelsen af disse bemærkninger planen for korrigerende tiltag under hensyntagen til disse bemærkninger og gennemfører den i overensstemmelse hermed.

Indholdet af planen for korrigerende tiltag og producentens eller producentansvarsorganisationens overholdelse heraf tages i betragtning ved vurderingen af, om betingelserne for den registrering, der er fastsat i artikel 55, og, hvor det er relevant, for den godkendelse, der er fastsat i artikel 58, fortsat er opfyldt.

5. Senest den 1. januar 2026 og hvert femte år herefter udfører medlemsstaterne en undersøgelse af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald og affald af elektrisk og elektronisk udstyr for det foregående kalenderår med henblik på at bestemme andelen af udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler deri. På grundlag af disse undersøgelser kan de kompetente myndigheder kræve, at producenterne af bærbare batterier, producenterne af batterier til lette transportmidler eller den respektive producentansvarsorganisation udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, iværksætter korrigerende tiltag for at udvide deres net af tilsluttede indsamlingssteder og gennemføre oplysningskampagner i henhold til artikel 74, stk. 1.

Artikel 70

Behandling

1. Indsamlede udtjente batterier må ikke bortskaffes eller gøres til genstand for en energinyttiggørelsesoperation.

2. Med forbehold af direktiv 2010/75/EU sikrer godkendte anlæg, at behandling af udtjente batterier som minimum er i overensstemmelse med denne forordnings bilag XII, del A, og med den bedste tilgængelige teknik som defineret i artikel 3, nr. 10), i direktiv 2010/75/EU.
3. Såfremt batterier indsamles, mens de stadig er indbygget i et udtjent apparat, et udtjent let transportmiddel eller et udrangeret køretøj, udtages de, hvor dette er relevant, fra det indsamlede udtjente apparat, det udtjente lette transportmiddel eller det udrangerede køretøj i overensstemmelse med kravene i direktiv 2000/53/EF eller 2012/19/EU.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 for at ændre de behandlingskrav for udtjente batterier, der er fastsat i bilag XII, del A, i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt og nye teknologier inden for affaldshåndtering.
5. Medlemsstaterne kan indføre incitamentsordninger for erhvervsdrivende, der opnår højere procentsatser end de mål, der er fastsat i bilag XII, del B og C, for henholdsvis genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse.

Artikel 71

Mål for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse

1. Hvert godkendt anlæg sikrer, at alle udtjente batterier, der gøres tilgængelige for det pågældende anlæg, modtages og forberedes til genbrug, forberedelse til formålsændring eller genanvendelse.
2. Genanvendelsesvirksomheder sikrer, at genanvendelsen opfylder de mål for genanvendelseseffektivitet og de mål for materialenyttiggørelse, der er fastsat i henholdsvis bilag XII, del B og C.
3. Procentsatserne for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse beregnes i overensstemmelse med de regler, som fastsættes i en delegeret retsakt, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 4.
4. Kommissionen vedtager senest den ... [18 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge metoden til beregning og verifikation af procentsatserne for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse i overensstemmelse med bilag XII, del A, og formatet for dokumentationen.

5. Senest den ... [36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og mindst hvert femte år derefter vurderer Kommissionen, om det som følge af markedsudviklingen, navnlig vedrørende batteriteknologier, der indvirker på, hvilken type materialer der nyttiggøres, og den eksisterende og forventede tilgængelighed af kobolt, kobber, bly, litium eller nikkel eller manglen herpå, og i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling er hensigtsmæssigt at revidere de mål for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse, der er fastsat i bilag XII, del B og C. Hvis det er berettiget og hensigtsmæssigt på grundlag af nævnte vurdering, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at ændre de mål for genanvendelseseffektivitet og materialenyttiggørelse, der er fastsat i bilag XII, del B og C.
6. Hvis det er hensigtsmæssigt på grund af en markedsudvikling, der indvirker på, hvilken type materialer der kan nyttiggøres, og i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling, herunder nye teknologier inden for affaldshåndtering, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at ændre bilag XII, del C, ved at tilføje yderligere materialer med specifikke mål for materialenyttiggørelse for hvert specifikt materiale og bilag XII, del B, ved at tilføje yderligere batterikemi med specifikke mål for genanvendelseseffektivitet.

Artikel 72

Overførsel af udtjente batterier

1. Behandling kan foretages uden for den pågældende medlemsstat eller uden for Unionen, såfremt overførslen af udtjente batterier eller dele heraf sker i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 og forordning (EF) nr. 1418/2007.
2. Med henblik på at skelne mellem brugte batterier og udtjente batterier kan medlemsstaternes kompetente myndigheder inspicere overførsler af brugte batterier, der mistænkes for at være udtjente batterier, med henblik på overholdelse af minimumskravene fastsat i bilag XIV og overvåge sådanne overførsler i overensstemmelse hermed.

Hvis de kompetente myndigheder i en medlemsstat fastslår, at en påtænkt overførsel af brugte batterier består af udtjente batterier, kan omkostningerne ved relevant analyse, inspektion og oplagring af de brugte batterier, der mistænkes for at være udtjente, pålægges producenterne af de relevante kategorier af batterier, tredjeparter, der handler på deres vegne, eller andre personer, der forestår overførslen. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at supplere minimumskravene fastsat i bilag XIV, navnlig vedrørende sundhedstilstanden, for at skelne mellem overførsel af brugte batterier og udtjente batterier.

3. Udtjente batterier eller dele heraf, der eksporteres fra Unionen i henhold til denne artikels stk. 1, regnes kun med som opfyldelse af de i artikel 70 og 71 fastsatte krav, effektivitetssatser og mål, hvis eksportøren af de udtjente batterier eller dele heraf fremlægger dokumentation, der er godkendt af den kompetente bestemmelsesmyndighed, for, at behandlingen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i denne forordning, og i overensstemmelse med anden EU-lovgivning om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i henhold til artikel 89 om fastsættelse af nærmere bestemmelser som supplement til bestemmelserne i nærværende artikels stk. 3, som omfatter kriterierne for vurderingen af tilsvarende omstændigheder.

Artikel 73

Forberedelse til genbrug og forberedelse til formålsændring af

udtjente batterier til lette transportmidler, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier

1. For at dokumentere, at et udtjent batteri til lette transportmidler, et udtjent industribatteri og et udtjent elkøretøjsbatteri, som har været genstand for forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring, ikke længere er udtjent, fremlægger batteriindehaveren efter anmodning fra en kompetent myndighed:
 - a) dokumentation for en evaluering eller test af sundhedstilstand udført i en medlemsstat i form af en kopi af optegnelsen, der bekræfter af det pågældende batteris kapacitet til at levere den ydeevne, der er relevant for dets formål efter forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring
 - b) dokumentation for den videre anvendelse af et batteri, som har været genstand for forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring, i form af en faktura, en salgsaftale eller overdragelse af ejendomsretten til batteriet
 - c) dokumentation for hensigtsmæssig beskyttelse mod beskadigelse under transport, pålæsning og aflæsning, herunder ved tilstrækkelig emballering og passende stabling af forsendelsen.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), gøres tilgængelige for slutbrugere og tredjeparter, der handler på deres vegne, uden forskelsbehandling og på lige vilkår som en del af den dokumentation, der ledsager batteriet omhandlet i stk. 1, når det bringes i omsætning eller tages i brug.
3. Videregivelsen af oplysninger i henhold til stk. 1 og 2 berører ikke forpligtelser til sikring af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af de nærmere tekniske krav og verifikationskrav, som udtjente batterier til lette transportmidler, udtjente industribatterier eller udtjente elkøretøjsbatterier skal opfylde for ikke længere at være udtjente. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Artikel 74

Oplysninger om forebyggelse og håndtering af udtjente batterier

1. Producenterne eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, stiller ud over de oplysninger, som er omhandlet i artikel 8a, stk. 2, i direktiv 2008/98/EF, følgende oplysninger vedrørende forebyggelse og håndtering af udtjente batterier til rådighed for slutbrugerne og distributørerne for så vidt angår de kategorier af batterier, som de leverer på en medlemsstats område:
 - a) slutbrugernes rolle med hensyn til at bidrage til forebyggelse af affald, herunder gennem oplysninger om god praksis og anbefalinger for anvendelse af batterier med det formål at øge deres anvendelsesperiode og mulighederne for genbrug, forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring og genfremstilling
 - b) slutbrugernes rolle med hensyn til at bidrage til den særskilte indsamling af udtjente batterier i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til artikel 64, således at batterierne kan behandles
 - c) de aktiviteter, der findes til særskilt indsamling, tilbagetagnings- og indsamlingssteder, forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring og behandling af udtjente batterier
 - d) de nødvendige sikkerhedsanvisninger i håndtering af udtjente batterier, herunder med hensyn til de risici, der er forbundet med batterier, der indeholder litium, og håndteringen heraf

- e) betydningen af mærkning og symboler på batterier, jf. artikel 13, eller som er påtrykt deres emballage eller i de dokumenter, der ledsager batteriet, og
- f) påvirkningen af stoffer, navnlig farlige stoffer, i batterier på miljøet og menneskers sundhed eller sikkerhed, herunder påvirkningen som følge af uhensigtsmæssig bortskaffelse af udtjente batterier, f.eks. henkastning eller bortskaffelse som usorteret kommunalt affald.

Disse oplysninger stilles til rådighed:

- a) med jævne mellemrum for hver batterimodel fra det tidspunkt, hvor den pågældende batterimodel første gang gøres tilgængelig på markedet i en medlemsstat, som minimum på salgsstedet på en synlig måde og via onlineplatforme
 - b) på et eller flere for slutbrugerne letforståelige sprog som fastsat af den medlemsstat, hvor batteriet skal gøres tilgængeligt på markedet.
2. Producenterne stiller oplysninger om de sikkerheds- og beskyttelsesforanstaltninger, herunder vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen, som finder anvendelse på oplagring og indsamling af udtjente batterier, til rådighed for de distributører og aktører, der er omhandlet i artikel 62, 65 og 66, og andre affaldshåndteringsvirksomheder, som udfører forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller behandling.

3. Fra det tidspunkt, hvor et batteri er leveret på en medlemsstats område, stiller producenterne gratis og efter anmodning følgende batterimodelspecifikke oplysninger om korrekt og miljømæssigt forsvarlig behandling af udtjente batterier til rådighed for affaldshåndteringsvirksomheder, som udfører forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller behandling, for så vidt som disse virksomheder har brug for oplysningerne for at udføre disse aktiviteter:

- a) processerne for demontering af lette transportmidler, køretøjer og apparater på en sådan måde, at indbyggede batterier kan udtages
- b) de sikkerheds- og beskyttelsesforanstaltninger, herunder vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen og brandsikring, som finder anvendelse i forbindelse med oplagringen, transporten og behandlingen af udtjente batterier.

De i første afsnit, litra a) og b) omhandlede oplysninger skal angive komponenter, materialer og placering af alle farlige stoffer i et batteri, for så vidt som de virksomheder, der udfører forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller behandling, har brug for oplysningerne for at opfylde kravene i denne forordning.

Disse oplysninger stilles til rådighed på et eller flere sprog, der er letforståelige for de virksomheder, der er nævnt i første afsnit, som fastsat af den medlemsstat, på hvis marked batteriet skal gøres tilgængeligt.

4. Distributører, der leverer batterier til slutbrugere, fremlægger permanent på deres detailforretningssted lettilgængeligt og synligt for batteriernes slutbrugere de oplysninger, der er anført i stk. 1 og 2, og oplysninger om, hvordan slutbrugerne gratis kan returnere udtjente batterier til de respektive indsamlingssteder, der er etableret på detailsalgssteder eller på vegne af en onlineplatform. Denne forpligtelse er begrænset til de kategorier af batterier, som distributøren eller detailhandleren har eller havde som nye i sit sortiment.

Distributører fremlægger også de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, når de sælger deres produkter via onlineplatforme, der giver forbrugerne mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med erhvervsdrivende.

5. De omkostninger, der dækkes af producenten i henhold til artikel 56, stk. 4, litra a)-d), vises særskilt for slutbrugeren på salgsstedet for et nyt batteri.
6. Producenter af den relevante kategori af batterier eller producentansvarsorganisationer iværksætter oplysningskampagner og giver incitamenter for slutbrugerne til at bortskaffe udtjente batterier på en måde, der er i overensstemmelse med de oplysninger, der gøres tilgængelige for slutbrugerne vedrørende forebyggelse og håndtering af udtjente batterier i overensstemmelse med stk. 1.

7. Hvis oplysninger stilles offentligt til rådighed for slutbrugerne i henhold til denne artikel, sikres fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.

Artikel 75

Minimumskrav for rapportering til de kompetente myndigheder

1. Producenterne af bærbare batterier og producenterne af batterier til lette transportmidler eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, rapporterer mindst for hvert kalenderår følgende oplysninger fordelt på de udtjente batteriers kemi og kategori til den kompetente myndighed:
- a) mængden af bærbare batterier og batterier til lette transportmidler, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, undtagen batterier, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - b) mængden af bærbare batterier til almindelig anvendelse, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, undtagen bærbare batterier til almindelig anvendelse, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - c) mængden af udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler, der er indsamlet i henhold til henholdsvis artikel 59 og 60

- d) den indsamlingsprocent for udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler, der er nået af producenten eller producentansvarsorganisationer
- e) mængden af indsamlede udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler, der er leveret til godkendte anlæg til behandling
- f) mængden af indsamlede udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler, der er eksporteret til tredjelande til behandling, forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring
- g) mængden af indsamlede udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler, der er leveret til godkendte anlæg til forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring.

Hvis andre affaldshåndteringsvirksomheder end producenter eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, indsamler udtjente bærbare batterier eller udtjente batterier til lette transportmidler fra distributører eller andre indsamlingssteder for udtjente bærbare batterier eller udtjente batterier til lette transportmidler, rapporterer de for hvert kalenderår den indsamlede mængde udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler opdelt efter batterikemi til den kompetente myndighed.

2. Producenterne af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, rapporterer for hvert kalenderår følgende oplysninger opdelt efter kemiske stoffer i og kategorier af udtjente batterier til den kompetente myndighed:
- a) mængden af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, undtagen bærbare batterier, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - b) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er leveret til godkendte anlæg til forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring
 - c) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er leveret til godkendte anlæg til behandling
 - d) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er eksporteret til tredjelande til forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller til behandling.

3. Hvis affaldshåndteringsvirksomheder indsamler udtjente batterier fra distributører eller andre indsamlingssteder for udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier eller fra slutbrugere, rapporterer de for hvert kalenderår følgende oplysninger opdelt efter kemiske stoffer i og kategorier af udtjente batterier til den kompetente myndighed:
- a) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier
 - b) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er leveret til godkendte anlæg til forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring
 - c) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er leveret til godkendte anlæg til behandling
 - d) mængden af indsamlede udtjente startbatterier, udtjente industribatterier og udtjente elkøretøjsbatterier, der er eksporteret til tredjelande med henblik på forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller til behandling.
4. De oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a)-g), omfatter oplysninger om batterier, der er indbygget i køretøjer og apparater, og udtjente batterier, der udtages fra køretøjer og apparater i henhold til artikel 65.

5. Affaldshåndteringsvirksomheder, der udfører behandling, og genanvendelsesvirksomheder rapporterer følgende oplysninger til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor behandlingen af udtjente batterier finder sted, for hvert kalenderår og efter medlemsstat, hvor de udtjente batterier blev indsamlet:

- a) mængden af udtjente batterier, der er modtaget til behandling
- b) mængden af udtjente batterier, der begyndte at undergå forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring eller genanvendelse eller genanvendelsesprocesser
- c) data om genanvendelseseffektivitet for udtjente batterier, materialenyttiggørelse fra udtjente batterier og bestemmelsesstedet og udbyttet af de endelige outputfraktioner.

Rapporteringen om genanvendelseseffektiviteten og materialenyttiggørelse skal omfatte hvert enkelt trin i genanvendelsesprocessen og alle de tilsvarende outputfraktioner. Når der udføres genanvendelsesaktiviteter på mere end ét anlæg, påhviler det den første genanvendelsesvirksomhed at indsamle og rapportere disse oplysninger til de kompetente myndigheder.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor behandlingen af udtjente batterier finder sted, indgiver de oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor batterierne blev indsamlet, hvis disse er forskellige.

Udtjente batterier, der sendes til en anden medlemsstat til behandling i denne anden medlemsstat, medtages i dataene om genvindingseffektivitet og materialenyttiggørelse og regnes med i opfyldelsen af målene i bilag XII af den medlemsstat, hvor affaldet blev indsamlet.

6. Hvis andre affaldsindehavere end dem, der er omhandlet i stk. 5, eksporterer batterier til behandling, rapporterer de til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de befinder sig, oplysningerne om mængden af udtjente batterier, der er indsamlet særskilt, og som er eksporteret til behandling, og de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, litra b) og c).
7. Producenter eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, affaldshåndteringsvirksomheder og affaldsindehavere som omhandlet i nærværende artikel rapporterer senest seks måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Den første rapporteringsperiode omhandler det første hele kalenderår efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesretsakten om fastlæggelse af formatet for rapportering til Kommissionen i henhold til artikel 76, stk. 5.
8. De kompetente myndigheder etablerer elektroniske systemer, som anvendes til rapportering af oplysninger, og angiver de formater, der skal anvendes.
9. Medlemsstaterne kan tillade de kompetente myndigheder at anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at de rapporterede data er pålidelige.

Artikel 76

Rapportering til Kommissionen

1. Medlemsstaterne offentliggør i et aggregeret format for hvert kalenderår og i det format, som Kommissionen har fastsat i de gennemførelsesakter, der er vedtaget i henhold til stk. 5, følgende oplysninger om bærbare batterier, batterier til lette transportmidler, startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier opdelt efter batterikategorier og kemiske stoffer heri:
 - a) mængden af batterier, der første gang er gjort tilgængelige på en medlemsstats område, inklusive batterier, der er indbygget i apparater, køretøjer eller industriprodukter, men undtagen batterier, der har forladt medlemsstatens område i det pågældende år, inden de blev solgt til slutbrugere
 - b) mængden af udtjente batterier, der er indsamlet i henhold til artikel 59, 60 og 61, og indsamlingsprocenterne beregnet på grundlag af metoden i bilag XI
 - c) mængden af udtjente industribatterier og mængden af udtjente elkøretøjsbatterier, der er indsamlet og leveret til godkendte anlæg til forberedelse til genbrug eller forberedelse til formålsændring

- d) værdierne for den opnåede genanvendelseseffektivitet som omhandlet i bilag XII, del B, og værdierne for den opnåede materialenyttiggørelse som omhandlet i bilag XII, del C, vedrørende de batterier, som er indsamlet i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaterne stiller disse data til rådighed senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. De offentliggør disse data elektronisk i det format, som Kommissionen har fastsat i henhold til stk. 5, ved hjælp af lettilgængelige datatjenester. Dataene skal være maskinlæsbare, og det skal være muligt at sortere og søge i disse data, som skal være i overensstemmelse med åbne standarder for tredjeparters anvendelse. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, når de i første afsnit omhandlede data stilles til rådighed.

Den første rapporteringsperiode omhandler det første hele kalenderår efter ikrafttrædelsen af gennemførelsesretsakten om fastlæggelse af formatet for rapportering til Kommissionen i henhold til med stk. 5.

I tillæg til forpligtelserne i henhold til direktiv 2000/53/EF og 2012/19/EU omfatter de data, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra a)-d), batterier, der er indbygget i køretøjer og apparater, og udtjente batterier, der udtages fra disse køretøjer og apparater i henhold til artikel 65.

2. Rapporteringen om genanvendelseseffektiviteten og materialenyttiggørelsen omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra d), skal omfatte hvert enkelt trin i genanvendelsesprocessen og alle de tilsvarende outputfraktioner.
3. De data, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport, der rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i henhold til stk. 5.
4. Kommissionen indsamler og reviderer de oplysninger, der stilles til rådighed i henhold til denne artikel. Kommissionen offentliggør en rapport med en vurdering af tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilderne og den metode, der er anvendt i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Denne vurdering kan indeholde specifikke anbefalinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes inden seks måneder efter medlemsstaternes første rapportering af dataene og derefter hvert fjerde år.
5. Kommissionen vedtager senest den ... [24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af formatet for de data og oplysninger, der skal rapporteres til Kommissionen, samt vurderingsmetoder og operative betingelser vedrørende indsamling og behandling af udtjente batterier, med henblik på denne artikels stk. 1 og 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Kapitel IX

Digitale batteripas

Artikel 77

Batteripas

1. Fra den ... [42 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] skal hvert batteri til lette transportmidler, hvert industribatteri med en kapacitet på over 2 kWh og hvert elkøretøjsbatteri, der markedsføres eller tages i brug, have en elektronisk optegnelse (et "batteripas").
2. Batteripasset skal indeholde oplysninger om batterimodellen og oplysninger, der er specifikke for det individuelle batteri, herunder som følge af anvendelsen af det pågældende batteri, jf. bilag XIII.

Oplysningerne i batteripasset skal omfatte:

- a) oplysninger, der er tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med punkt 1 i bilag XIII
- b) oplysninger, der kun er tilgængelige for bemyndigede organer, markedsovervågningsmyndigheder og Kommissionen i overensstemmelse med punkt 2 og 3 i bilag XIII, og

- c) oplysninger, der kun er tilgængelige for fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse i at få adgang til og behandle disse oplysninger til de formål, der er omhandlet i tredje afsnit, litra a) og b), i overensstemmelse med bilag XIII, punkt 2 og 4.

Formålet med at tilgå og behandle de oplysninger, der er omhandlet i andet afsnit, litra c), skal:

- a) vedrøre demontering af batteriet, herunder sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes under demonteringen, og den detaljerede sammensætning af batterimodellen og være afgørende for at gøre det muligt for reparatører, genfremstillingsvirksomheder, second life-operatører og genanvendelsesvirksomheder at udføre deres respektive økonomiske aktiviteter i overensstemmelse med denne forordning, eller
- b) i tilfælde af individuelle batterier, være afgørende for køberen af batteriet eller parter, der handler på køberens vegne, med henblik på at gøre det individuelle batteri tilgængeligt for uafhængige energiaggregatorer eller energimarkedsdeltagere.

De oplysninger, der er omhandlet i andet afsnit, skal indgå i batteripasset i det omfang, det er relevant for den pågældende batterikategori eller -underkategori.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 89 med henblik på at ændre bilag XIII for så vidt angår de oplysninger, der skal indgå i batteripasset, i lyset af de tekniske og videnskabelige fremskridt.

3. Batteripasset skal være tilgængeligt via den QR-kode, der er omhandlet i artikel 13, stk. 6, og som linker til en entydig identifikator, som den erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning, tildeler det.

QR-koden og den entydige identifikator skal være i overensstemmelse med ISO/IEC-standarderne 15459-1:2014, 15459-2:2015, 15459-3:2014, 15459-4:2014, 15459-5:2014 og 15459-6:2014 eller tilsvarende.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at ændre dette stykkes andet afsnit i lyset af den tekniske og videnskabelige udvikling ved at erstatte de standarder, der er omhandlet i nævnte afsnit, eller tilføje andre europæiske eller internationale standarder, som QR-koden og den entydige identifikator skal overholde.

4. Den erhvervsdrivende, der bringer batteriet i omsætning, sikrer, at oplysningerne i batteripasset er fuldstændige, nøjagtige og ajourførte. Vedkommende kan give enhver anden erhvervsdrivende skriftlig tilladelse til at handle på sine vegne.
5. Alle oplysninger i batteripasset skal være baseret på åbne standarder og være i et interoperabelt format, kunne overføres gennem et åbent interoperabelt dataudvekslingsnetværk uden leverandørfastlåsning, være maskinlæsbare, være strukturerede og være søgbare i overensstemmelse med de grundlæggende krav i artikel 78.

6. Adgangen til oplysninger i batteripasset reguleres i overensstemmelse med de grundlæggende krav i artikel 78.
7. For et batteri, som har været genstand for forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændring, formålsændring eller genfremstilling, overdrages ansvaret for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til denne artikels stk. 4 til den erhvervsdrivende, der har bragt det pågældende batteri i omsætning, eller som har taget det i brug. Et sådant batteri skal have et nyt batteripas, der er knyttet til batteripasset eller batteripassene for det eller de originale batterier.

Hvis et batteris status ændres til status som udtjent batteri, overdrages ansvaret for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til denne artikels stk. 4 enten til producenten eller producentansvarsorganisationerne udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, eller til affaldshåndteringsvirksomheden, der er udvalgt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 8.

8. Et batteripas ophører med at eksistere, når batteriet er blevet genanvendt.

9. Senest den ... [36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der angiver, hvilke personer der skal anses for personer med en legitim interesse som omhandlet i henholdsvis punkt 2 og 4 i bilag XIII med henblik på denne artikels stk. 2, litra c), og hvilke oplysninger, der er opført i disse punkter, de har adgang til, og i hvilket omfang de kan downloade, dele, offentliggøre og genbruge disse oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Kriterierne for angivelse af de personer, der er omhandlet i stk. 2, litra c), og for bestemmelse af, i hvilket omfang de kan downloade, dele, offentliggøre og genbruge de oplysninger, der er omhandlet i bilag XIII, punkt 2 og 4, er følgende:

- a) nødvendigheden af at råde over sådanne oplysninger for at vurdere batteriets status og restværdi og dets mulighed for yderligere anvendelse
- b) nødvendigheden af at råde over sådanne oplysninger til forberedelse til genbrug, forberedelse til formålsændringen, formålsændringen, genfremstilling eller genanvendelse af batteriet eller for at kunne vælge mellem disse operationer
- c) behovet for at sikre, at adgangen til og behandlingen af kommercielt følsomme oplysninger i batteripasset begrænses til det nødvendige minimum i overensstemmelse med gældende EU-ret.

Artikel 78

Teknisk design og anvendelse af batteripasset

Batteripassets tekniske design og anvendelse skal opfylde følgende grundlæggende krav:

- a) batteripasset skal være fuldt ud interoperable med andre digitale produktpas, der kræves i henhold til EU-ret om miljøvenligt design for så vidt angår de tekniske, semantiske og organisatoriske aspekter af end-to-end-kommunikation og dataoverførsel
- b) forbrugere, erhvervsdrivende og andre relevante aktører skal have gratis adgang til batteripasset på grundlag af deres respektive adgangsrettigheder som fastsat i bilag XIII og den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 77, stk. 9
- c) dataene i batteripasset opbevares af den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 77, stk. 4 eller 7, eller af erhvervsdrivende, der er bemyndiget til at handle på dennes vegne

- d) hvis dataene i batteripasset opbevares eller på anden måde behandles af erhvervsdrivende, der er bemyndiget til at handle på vegne af den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 77, stk. 4 eller 7, må førstnævnte erhvervsdrivende ikke sælge, genbruge eller behandle sådanne data helt eller delvist i en grad, der overstiger det nødvendige for at levere de relevante opbevarings- eller behandlingstjenester
- e) batteripasset skal forblive tilgængeligt, efter at den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 77, stk. 4 eller 7, ophører med at eksistere eller indstiller sine aktiviteter i Unionen
- f) retten til adgang til og til at indføre, ændre eller ajourføre oplysninger i batteripasset begrænses på grundlag af de adgangsrettigheder, der er anført i bilag XIII, og den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 77, stk. 9
- g) dataautentificering, -pålidelighed og -integritet sikres
- h) batteripasset skal være på en sådan måde, at der sikres et højt niveau af sikkerhed og privatlivets fred, og at svig undgås.

Kapitel X

Overvågning af EU-markedet og beskyttelsesprocedurer på EU-plan

Artikel 79

Procedure på nationalt plan for håndtering af batterier, der udgør en risiko

1. Hvis markedsovervågningsmyndighederne i en af medlemsstaterne har tilstrækkelig grund til at antage, at et batteri, der er omfattet af denne forordning, udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for ejendom eller for miljøet, udfører de, uden at dette berører artikel 19 i forordning (EU) 2019/1020, en evaluering af det pågældende batteri, som omfatter alle relevante krav, der er fastlagt i denne forordning.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne i forbindelse med evalueringen omhandlet i første afsnit finder, at batteriet ikke opfylder kravene i denne forordning (et "batteri, der ikke opfylder kravene"), pålægger de straks den relevante erhvervsdrivende at træffe alle fornødne korrigerende tiltag for inden for en af markedsovervågningsmyndighederne fastsat rimelig tidsfrist, som står i forhold til risikoens karakter, at bringe batteriet i overensstemmelse med disse krav, at trække det tilbage fra markedet eller at kalde det tilbage.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter det relevante bemyndigede organ herom.

2. Markedsovervågningsmyndighederne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de tiltag, de har pålagt den erhvervsdrivende at iværksætte.
3. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes alle fornødne korrigerende tiltag med hensyn til alle batterier, der ikke opfylder kravene, og som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.
4. Hvis den pågældende erhvervsdrivende ikke iværksætter de fornødne korrigerende tiltag inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, træffer markedsovervågningsmyndighederne de nødvendige foreløbige foranstaltninger for at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen af de batterier, der ikke opfylder kravene, på det nationale marked eller for at trække disse batterier tilbage fra dette marked eller kalde dem tilbage.

Markedsovervågningsmyndighederne underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne foranstaltninger.

5. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, navnlig de nødvendige data til identifikation af det batteri, der ikke opfylder kravene, batteriets oprindelse, karakteren af den påståede manglende overensstemmelse og af den involverede risiko, karakteren og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger samt de synspunkter, som den relevante erhvervsdrivende har fremsat.
Markedsovervågningsmyndighederne oplyser navnlig, om den manglende overensstemmelse skyldes:
- a) at batteriet ikke er i overensstemmelse med artikel 6-10 eller 12, 13 eller 14
 - b) mangler ved de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, eller
 - c) mangler ved de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16.
6. De øvrige medlemsstater ud over den medlemsstat, der har indledt proceduren i henhold til denne artikel, underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger og om yderligere oplysninger, som de måtte råde over, om det pågældende batteris manglende overensstemmelse, og om deres indsigelser, hvis de ikke er indforstået med den trufne nationale foranstaltning.

7. Hvis der ikke inden for tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, er gjort indsigelse af en medlemsstat eller Kommissionen mod en foreløbig foranstaltning truffet af markedsovervågningsmyndighederne, anses foranstaltningen for at være berettiget.
8. Medlemsstaterne sikrer, at de fornødne restriktive foranstaltninger såsom tilbagetrækning af det batteri, der ikke opfylder kravene, fra markedet straks træffes med hensyn til det batteri, der ikke opfylder kravene.

Artikel 80

Beskyttelsesprocedure på EU-plan

1. Hvis der efter afslutningen af proceduren i artikel 79, stk. 4, 6 og 7, gøres indsigelse mod en foranstaltning truffet af markedsovervågningsmyndighederne, eller hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-retten, drøfter Kommissionen straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurderer den nationale foranstaltning. Kommissionen skal bestræbe sig på at afslutte denne vurdering inden for en måned.

På grundlag af resultaterne af denne evaluering vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastslår, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

2. Kommissionen retter den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede gennemførelsesretsakt til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til disse samt til den eller de relevante erhvervsdrivende.

Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer alle medlemsstater de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det batteri, der ikke er i overensstemmelse med kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underretter Kommissionen herom.

Hvis den nationale foranstaltning anses for at være uberettiget, trækker den pågældende medlemsstat denne foranstaltning tilbage.

3. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og batteriets manglende overensstemmelse tilskrives mangler ved de harmoniserede standarder som omhandlet i denne forordnings artikel 15, anvender Kommissionen proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1025/2012.
4. Hvis den nationale foranstaltning anses for at være berettiget, og batteriets manglende overensstemmelse tilskrives mangler ved de fælles specifikationer som omhandlet i artikel 16, vedtager Kommissionen straks en gennemførelsesretsakt, der ændrer eller ophæver de relevante fælles specifikationer. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.

Artikel 81

Batterier, der opfylder kravene, men som udgør en risiko

1. Hvis en medlemsstat efter at have foretaget en evaluering i henhold til artikel 79, stk. 1, finder, at et batteri, selv om det er i overensstemmelse med artikel 6-10 og 12, 13 og 14, udgør en risiko for menneskers sundhed eller sikkerhed, for beskyttelsen af ejendom eller for miljøet (et "batteri, der opfylder kravene, men som udgør en risiko"), pålægger den straks den pågældende erhvervsdrivende at træffe alle nødvendige foranstaltninger for inden for en af markedsovervågningsmyndighederne fastsat rimelig tidsfrist, som står i forhold til risikoens karakter, at sikre, at det batteri, der opfylder kravene, men som udgør en risiko, når det gøres tilgængeligt på markedet, ikke længere udgør en risiko, eller for at trække dette batteri tilbage fra markedet eller kalde det tilbage.
2. Den erhvervsdrivende sikrer, at der træffes alle fornødne korrigerende tiltag med hensyn til alle batterier, der opfylder kravene, men som udgør en risiko, og som den erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på markedet i hele Unionen.
3. Den pågældende medlemsstat underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvis den i stk. 1 omhandlede situation opstår. Denne underretning skal indeholde alle tilgængelige oplysninger, navnlig de nødvendige data til identifikation af batterier, der opfylder kravene, men som udgør en risiko, sådanne batteriers oprindelse og forsyningskæde, karakteren af den involverede risiko og karakteren og varigheden af de trufne nationale foranstaltninger.

4. Kommissionen drøfter straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurderer de trufne nationale foranstaltninger. På grundlag af resultaterne af denne evaluering vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastslår, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej, og om nødvendigt foreslår passende foranstaltninger. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 90, stk. 3.
5. Når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller sikkerhed, og beskyttelse af ejendom eller miljøet, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 90, stk. 4, en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks.
6. Kommissionen retter den i stk. 4 og 5 omhandlede gennemførelsesretsakt til alle medlemsstaterne og meddeler den straks til medlemsstaterne og den eller de relevante erhvervsdrivende.

Artikel 82
Fælles aktiviteter

Markedsovervågningsmyndighederne kan udføre fælles aktiviteter med organisationer, der repræsenterer erhvervsdrivende eller slutbrugere. Sådanne fælles aktiviteter kan omfatte, at medlemsstaterne eller markedsovervågningsmyndighederne opretter batterikompetencecentre med henblik på at fremme overensstemmelse, identificere manglende overensstemmelse, øge bevidstheden og yde vejledning i forbindelse med kravene i denne forordning i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2019/1020.

Artikel 83
Formel manglende overensstemmelse

1. Uanset artikel 79 pålægger en medlemsstat den relevante erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse til ophør, hvis den konstaterer et af følgende:
 - a) CE-mærkningen er anbragt i strid med artikel 30 i forordning (EF) nr. 765/2008 eller med denne forordnings artikel 20
 - b) CE-mærkningen er ikke anbragt

- c) identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, såfremt det er påkrævet i henhold til bilag VIII, er anbragt i strid med artikel 20 eller er ikke anbragt
- d) der er ikke udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring, eller den er ikke udarbejdet korrekt
- e) den i bilag VIII omhandlede tekniske dokumentation er enten ikke til rådighed eller ikke fuldstændig
- f) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 38, stk. 7, eller artikel 41, stk. 3, mangler eller er ukorrekte eller ufuldstændige
- g) andre af de administrative krav, der er fastsat i artikel 38 eller 41, er ikke blevet opfyldt.

2. Hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, træffer den pågældende medlemsstat alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at batteriet gøres tilgængeligt på markedet, eller sikre, at det trækkes tilbage fra markedet eller kaldes tilbage.

Artikel 84

Manglende overholdelse af due diligence-forpligtelserne

1. Hvis en medlemsstat finder, at en erhvervsdrivende ikke opfylder sine due diligence-forpligtelser, jf. artikel 48, 49 og 50, pålægger medlemsstaten den pågældende erhvervsdrivende at bringe den manglende overensstemmelse til ophør.
2. Hvis der fortsat er tale om manglende overensstemmelse som omhandlet i stk. 1, og hvis der ikke findes andre effektive midler til at bringe den manglende overensstemmelse til ophør, træffer den pågældende medlemsstat alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at de batterier, som den i stk. 1 omhandlede erhvervsdrivende har gjort tilgængelige på markedet, gøres tilgængelige på markedet og, hvis den manglende overensstemmelse er alvorlig, sikre, at de trækkes tilbage fra markedet eller kaldes tilbage.

Kapitel XI

Grønne offentlige udbud

og procedure for ændring af begrænsninger for stoffer

Artikel 85

Grønne offentlige udbud

1. Ordregivende myndigheder, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU, og ordregivende enheder, jf. artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU tager, når de indkøber batterier eller produkter, der indeholder batterier, i situationer, der er omfattet af disse direktiver, hensyn til miljøpåvirkningerne af disse batterier i hele deres livscyklus med henblik på at sikre, at sådanne påvirkninger holdes på et minimum.

2. Fra 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for den første delegerede retsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, og som fastsætter tildelingskriterier for udbudsprocedurer, opfyldes den forpligtelse, der er fastsat i denne artikels stk. 1, ved anvendelse af nævnte tildelingskriterier. Alle udbudsprocedurer, der udføres af ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder om køb af batterier eller produkter, der indeholder batterier, og som falder inden for anvendelsesområdet for artikel 7-10, skal i deres tekniske specifikationer og tildelingskriterier indeholde henvisning til nævnte første delegerede retsakt for at sikre, at disse batterier eller produkter, der indeholder batterier, indkøbes med betydeligt mindre miljøpåvirkninger i deres livscyklus.
3. Kommissionen vedtager 12 måneder efter vedtagelsen af den seneste af de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, fjerde afsnit, litra a), artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 5, delegerede retsakter i henhold til artikel 89, som supplerer denne forordning ved at fastsætte tildelingskriterier for udbudsprocedurer for batterier eller produkter, der indeholder batterier, baseret på bæredygtighedskravene i artikel 7-10.

Artikel 86

Begrænsningsprocedure for stoffer

1. Hvis Kommissionen finder, at anvendelsen af et stof til fremstilling af batterier eller tilstedeværelsen af et stof i batterierne, når de bringes i omsætning, eller i deres efterfølgende livscyklusfaser, herunder under formålsændring eller behandling af udtjente batterier, udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet, som ikke er tilstrækkeligt kontrolleret og skal imødegås på EU-plan, anmoder den agenturet om at udarbejde et begrænsningsdossier, som er i overensstemmelse med kravene i bilag XV til forordning (EF) nr. 1907/2006. Begrænsningsdossieret skal indeholde en socioøkonomisk vurdering, herunder en analyse af alternativer.
2. Senest 12 måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning, jf. denne artikels stk. 1, og hvis det begrænsningsdossier, der er udarbejdet af agenturet i henhold til nævnte stykke, påviser, at der er behov for tiltag på EU-plan, foreslår agenturet ud over allerede eksisterende foranstaltninger begrænsninger med henblik på at indlede den procedure, der er beskrevet i denne artikels stk. 4-9 samt artikel 87 og 88.

3. Hvis en medlemsstat finder, at anvendelsen af et stof til fremstilling af batterier eller tilstedeværelsen af et stof i batterierne, når de bringes i omsætning, eller i deres efterfølgende livscyklusfaser, herunder under formålsændring eller behandling af udtjente batterier, udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet, som ikke er tilstrækkeligt kontrolleret og skal imødegås på EU-plan, underretter den agenturet om, at den foreslår at udarbejde et begrænsningsdossier. Medlemsstaten udarbejder et begrænsningsdossier. Begrænsningsdossieret skal indeholde en socioøkonomisk vurdering, herunder en analyse af alternativer.

Hvis begrænsningsdossieret påviser, at det er nødvendigt med tiltag på EU-plan ud over allerede eksisterende foranstaltninger, fremsender medlemsstaten det til agenturet i det format, der er fastlagt i bilag XV til forordning (EF) nr. 1907/2006, med henblik på iværksættelse af den procedure, der er beskrevet i denne artikels stk. 4-9 samt artikel 87 og 88.

4. Med henblik på begrænsningsdossieret og begrænsningsprocessen tager agenturet eller medlemsstaterne hensyn til ethvert dossier, enhver kemikaliesikkerhedsrapport eller enhver risikovurdering indsendt til agenturet eller en medlemsstat i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006. Agenturet eller medlemsstaterne tager også hensyn til alle tilgængelige oplysninger og henviser til alle relevante risikovurderinger, som forelægges med henblik på anden EU-ret, der dækker livscyklussen for det stof, der anvendes i batteriet, herunder i affaldsfasen. Med henblik herpå videregiver andre organer, der er oprettet i henhold til EU-retten og udøver tilsvarende opgaver, på anmodning oplysninger til agenturet eller den pågældende medlemsstat.

5. Adgang til oplysninger, som agenturet er i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af de opgaver, der er defineret i denne forordnings artikel 6 og nærværende artikel, er underlagt artikel 118 i forordning (EF) nr. 1907/2006.
6. Agenturet fører en liste over stoffer, for hvilke enten agenturet eller en medlemsstat planlægger eller er i gang med at udarbejde et begrænsningsdossier i henhold til denne artikel.
7. Udvalget for Risikovurdering, som er oprettet i henhold til artikel 76, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1907/2006, og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse, som er oprettet i henhold til artikel 76, stk. 1, litra d), i nævnte forordning, kontrollerer, om det indsendte begrænsningsdossier opfylder kravene i bilag XV til nævnte forordning. Det pågældende udvalg skal inden for en frist på 30 dage efter modtagelsen af dossieret meddele agenturet eller den medlemsstat, der foreslår begrænsninger, om dossieret er i overensstemmelse med kravene. Hvis det ikke er tilfældet, angives grundene herfor skriftligt til agenturet eller til medlemsstaten inden for en frist på 45 dage fra modtagelsen. Agenturet eller medlemsstaten bringer dossieret i overensstemmelse med kravene inden 60 dage efter modtagelsen af grundene fra pågældende udvalg, og hvis ikke dette sker, afsluttes proceduren i henhold til nærværende artikel.
8. Agenturet offentliggør straks, at Kommissionen eller en medlemsstat har til hensigt at indlede begrænsningsprocessen for et stof i henhold til denne artikel, og underretter de berørte interessenter.

9. Agenturet offentliggør straks begrænsningsdossieret på sit websted, herunder de foreslåede begrænsninger i henhold til stk. 2 og 3, idet offentliggørelsesdatoen klart angives. Agenturet opfordrer alle interessenter til inden fire måneder efter datoen for offentliggørelsen individuelt eller samlet at fremsende:
- a) bemærkninger til begrænsningsdossierer og foreslåede begrænsninger
 - b) en socioøkonomisk analyse af de foreslåede begrænsninger, herunder en analyse af alternativer, eller oplysninger, der kan bidrage til en sådan analyse, hvori fordele og ulemper ved de foreslåede begrænsninger behandles. En sådan analyse skal opfylde kravene i bilag XVI til forordning (EF) nr. 1907/2006.
10. De delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 2, vedtages senest ni måneder efter modtagelsen af udtalelsen fra agenturets Udvalg for Socioøkonomisk Analyse, jf. artikel 87, stk. 2. Hvis Udvalget for Socioøkonomisk Analyse ikke vedtager en udtalelse inden for fristen i artikel 87, stk. 2 eller 5, alt efter hvad der er relevant, tager Kommissionen hensyn til den socioøkonomiske påvirkning af begrænsningen, herunder tilgængeligheden af alternativer til det farlige stof, og vedtager en delegeret retsakt inden for den frist, der er fastsat i artikel 87, stk. 2.

11. Hvis udkastet til ændring af bilag I afviger fra det oprindelige forslag til begrænsningsdossier, der er udarbejdet efter proceduren i denne artikel og artikel 87 og 88, eller hvis det ikke tager hensyn til agenturets udtalelser, vedlægger Kommissionen en detaljeret redegørelse for årsagerne til forskellene.

Artikel 87

Udtalelse fra agenturets udvalg

1. Senest 12 måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. artikel 86, stk. 9, vedtager Udvalget for Risikovurdering en udtalelse om, hvorvidt de foreslåede begrænsninger er egnede til at nedbringe risikoen for menneskers sundhed eller miljøet, på grundlag af sin gennemgang af de relevante dele af begrænsningsdossieret. I denne udtalelse tages der hensyn til det begrænsningsdossier, som agenturet har udarbejdet på Kommissionens eller medlemsstatens anmodning, og til de berørte parter synspunkter, jf. artikel 86, stk. 9, litra a).
2. Senest 15 måneder efter offentliggørelsesdatoen, jf. artikel 86, stk. 9, vedtager Udvalget for Socioøkonomisk Analyse en udtalelse om de foreslåede begrænsninger på grundlag af sin gennemgang af de relevante dele af begrænsningsdossieret og de socioøkonomiske konsekvenser. Inden dette udarbejder udvalget et udkast til udtalelse om de foreslåede begrænsninger og de relaterede socioøkonomiske konsekvenser, idet det tager hensyn til eventuelle analyser eller oplysninger i henhold til artikel 86, stk. 9, litra b).

3. Agenturet offentliggør straks udkastet til udtalelse fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse på sit websted og opfordrer de berørte parter til at fremsætte kommentarer til udkastet til udtalelse senest 60 dage efter offentliggørelsen af udkastet til udtalelse.
4. Udvalget for Socioøkonomisk Analyse vedtager straks sin udtalelse, idet det tager hensyn til eventuelle yderligere relevante kommentarer modtaget inden for fristen i denne artikels stk. 3. I denne udtalelse tages der hensyn til de berørte parter kommentarer indgivet i henhold til artikel 86, stk. 9, litra b), og nærværende artikels stk. 3.
5. Hvis udtalelsen fra Udvalget for Risikovurdering afviger væsentligt fra de begrænsninger, der er foreslået i begrænsningsdossieret, forlænger agenturet fristen for udtalelsen fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse med højst 90 dage.
6. Hvis Udvalget for Risikovurdering og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse afgiver en udtalelse i henhold til denne artikels stk. 1 og 2, anvender de rapportører i henhold til artikel 87 i forordning (EF) nr. 1907/2006 og i overensstemmelse med de heri fastsatte betingelser.

Artikel 88

Fremsendelse af en udtalelse til Kommissionen

1. Agenturet sender straks Kommissionen udtalelserne fra Udvalget for Risikovurdering og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse om begrænsninger, der foreslås i henhold til artikel 86. Hvis udtalelserne fra Udvalget for Risikovurdering og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse afviger væsentligt fra de foreslåede begrænsninger, sender agenturet Kommissionen en forklarende note med en detaljeret redegørelse for årsagerne til disse forskelle. Hvis et eller begge udvalg ikke vedtager en udtalelse inden for den frist, der er fastsat i henholdsvis artikel 87, stk. 1 og 2, underretter agenturet Kommissionen herom og angiver en begrundelse herfor.
2. Agenturet offentliggør straks de to udvalgs udtalelser på sit websted.
3. På anmodning fremsender agenturet alle dokumenter og al dokumentation, som det har modtaget eller gennemgået, til Kommissionen eller en medlemsstat.

Kapitel XII

Delegerede beføjelser og udvalgsproceduren

Artikel 89

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 8, stk. 1 og 5, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 5 og 6, artikel 11, stk. 4, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 8, artikel 14, stk. 4, artikel 48, stk. 8, artikel 53, stk. 3, artikel 59, stk. 7, artikel 60, stk. 8, artikel 70, stk. 4, artikel 71, stk. 4, 5 og 6, artikel 72, stk. 4, artikel 77, stk. 2 og 3, og artikel 85, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 8, stk. 1 og 5, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 5 og 6, artikel 11, stk. 4, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 8, artikel 14, stk. 4, artikel 48, stk. 8, artikel 53, stk. 3, artikel 59, stk. 7, artikel 60, stk. 8, artikel 70, stk. 4, artikel 71, stk. 4, 5 og 6, artikel 72, stk. 4, artikel 77, stk. 2 og 3, og artikel 85, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 8, stk. 1 og 5, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 5 og 6, artikel 11, stk. 4, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 8, artikel 14, stk. 4, artikel 48, stk. 8, artikel 53, stk. 3, artikel 59, stk. 7, artikel 60, stk. 8, artikel 70, stk. 4, artikel 71, stk. 4, 5 og 6, artikel 72, stk. 4, artikel 77, stk. 2 og 3, eller artikel 85, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 90

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med nærværende forordnings artikel 5 anvendelse.

Kapitel XIII

Ændringer

Artikel 91

Ændring af forordning (EU) 2019/1020

I forordning (EU) 2019/1020 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 4, stk. 5, ændres teksten "(EU) 2016/425³⁵ og (EU) 2016/426³⁶" til:

"(EU) 2016/425*, (EU) 2016/426** og (EU) 2023/...^{***+}

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/425 af 9. marts 2016 om personlige værnemidler og om ophævelse af Rådets direktiv 89/686/EØF (EUT L 81 af 31.3.2016, s. 51).

+ EUT: Indsæt venligst nummer på nærværende forordning i teksten og indsæt nummer, dato og EUT-henvisning på nærværende forordning i fodnoten.

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 af 9. marts 2016 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof, og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF (EUT L 81 af 31.3.2016, s. 99).

*** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/... af ... om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L ... af ..., s.)."

2) I bilag I affattes punkt 21 til listen over EU-harmoniseringslovgivning således:

"21. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/... af ... om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L ... af ..., s. ...)⁺."

⁺ EUT: Indsæt venligst nummer, dato og EUT-henvisning for denne forordning i teksten.

Artikel 92
Ændring af direktiv 2008/98/EF

I artikel 8a, stk. 7, i direktiv 2008/98/EF tilføjes følgende afsnit:

"For batterier som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/...⁺ træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at ordninger for udvidet producentansvar, der er etableret inden den 4. juli 2018, overholder nærværende artikel senest den ... [24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/... af ... om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L ... af ..., s. ...)."

⁺ EUT: Indsæt venligst nummer på nærværende forordning i teksten og indsæt nummer, dato og EUT-henvisning på nærværende forordning i fodnoten.

Kapitel XIV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 93

Sanktioner

Senest den ... [24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden] fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 94

Revision

1. Senest den 30. juni 2031 foretager Kommissionen revision af og udarbejder en rapport om anvendelsen af denne forordning og dens påvirkning på miljøet, menneskers sundhed og på det indre markeds funktion og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Under hensyntagen til de tekniske fremskridt og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne, medtager Kommissionen i sin rapport en evaluering af følgende aspekter af denne forordning:
- a) listen over fælles formater, der henhører under definitionen af bærbare batterier til almindelig anvendelse
 - b) bæredygtigheds- og sikkerhedskravene fastsat i kapitel II, herunder det mulige behov for at indføre et forbud mod eksport af batterier, som ikke overholder begrænsningerne i bilag I
 - c) mærknings- og oplysningskravene fastsat i kapitel III
 - d) kravene vedrørende due diligence i forbindelse med batterier fastsat i artikel 48-53
 - e) foranstaltninger vedrørende bortskaffelse af udtjente batterier fastsat i kapitel VIII, herunder muligheden for at indføre to underkategorier af bærbare batterier, nemlig genopladelige og ikkegenopladelige batterier, med særskilte indsamlingsmål, og for at indføre et særskilt indsamlingsmål for bærbare batterier til almindelig anvendelse
 - f) foranstaltningerne vedrørende batteripasset, jf. kapitel IX

- g) overtrædelser og sanktionernes effektivitet, proportionalitet og afskrækkende virkning, jf. artikel 93
- h) analyse af denne forordnings påvirkning på konkurrenceevnen for og investeringerne i batterisektoren og på den administrative byrde, der følger af denne forordning.

Rapporten, jf. stk. 1, ledsages, hvis det er relevant, af et forslag til ændring af relevante bestemmelser i denne forordning.

- 3. Under hensyntagen til revisionen af forordning (EF) nr. 1907/2006 medtager Kommissionen i sin rapport en specifik evaluering af behovet for et lovgivningsforslag om ændring af denne forordnings artikel 6, 86, 87 og 88.
- 4. Kommissionen vurderer, om en ændring af kapitel VII er nødvendig i lyset af den eventuelle vedtagelse af EU-retsakter, der fastsætter regler for bæredygtig virksomhedsledelse og due diligence, herunder virksomheders forpligtelser med hensyn til negative indvirkninger på menneskerettighederne og negative miljøpåvirkninger i forbindelse med deres egne aktiviteter, deres datterselskabers og filialers aktiviteter og deres værdikædeaktiviteter.

Kommissionen offentliggør en rapport med resultaterne af en sådan vurdering senest 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for en af de lovgivningsmæssige retsakter, der er omhandlet i første afsnit, eller senest den 30. juni 2031, alt efter hvad der indtræffer først. Hvis det er relevant, lader Kommissionen sin rapport ledsage af et lovgivningsforslag om ændring af kapitel VII.

5. Senest den 30. juni 2031 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af gennemførligheden og de tekniske konsekvenser af at udvide anvendelsesområdet for definitionen af "batterier til lette transportmidler" i artikel 3, nr. 11), navnlig ved at medtage batterier, der driver køretøjer uden hjul. Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag.
6. Senest den 1. januar 2025 vurderer Kommissionen, hvordan der bedst kan indføres harmoniserede standarder for en universaloplader til henholdsvis genopladelige batterier, der er designet til lette transportmidler, og genopladelige batterier, der er indbygget i specifikke kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er omfattet af direktiv 2012/19/EU. Opladere til kategorier og klasser af radioudstyr i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 2014/53/EU er ikke omfattet af denne vurdering.

Artikel 95

Ophævelse og overgangsbestemmelser

Direktiv 2006/66/EF ophæves med virkning fra den ... [24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Følgende bestemmelser finder dog fortsat anvendelse som angivet nedenfor:

- a) artikel 11 indtil den ... [42 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]
- b) artikel 12, stk. 4 og 5, indtil den 31. december 2025, med undtagelse af bestemmelsen om overførsel af data til Kommissionen, som fortsat finder anvendelse indtil den 30. juni 2027
- c) artikel 21, stk. 2, indtil den ... [36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning.

Artikel 96

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den finder anvendelse fra den ... [6 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden], jf. dog andet afsnit og denne forordnings øvrige bestemmelser.

Følgende bestemmelser finder anvendelse som følger:

- a) artikel 11 finder anvendelse fra den ... [42 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]
- b) artikel 17 og kapitel VI finder anvendelse fra den ... [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden], undtagen artikel 17, stk. 2, som finder anvendelse fra 12 måneder efter datoen for den første offentliggørelse af listen, jf. artikel 30, stk. 2
- c) kapitel VIII finder anvendelse fra den ... [24 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Begrænsning for stoffer

Kolonne 1	Kolonne 2
Betegnelse for stoffet eller stofgruppen	Betingelser for begrænsningen
1. Kviksølv CAS-nr.: 7439-97-6 EF-nr. 231-106-7 og forbindelser deraf	Batterier må, uanset om de er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer eller ej, ikke indeholde mere end 0,0005 vægtprocent kviksølv (udtrykt som metallisk kviksølv).
2. Cadmium CAS-nr.: 7440-43-9 EF-nr. 231-152-8 og forbindelser deraf	Bærbare batterier må, uanset om de er indbygget i apparater, lette transportmidler eller andre køretøjer eller ej, ikke indeholde mere end 0,002 vægtprocent cadmium (udtrykt som metallisk cadmium).
3. Bly CAS-nr.: 7439-92-1 EF-nr. 231-100-4 og forbindelser deraf	1. Fra den ... [12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] må bærbare batterier, uanset om de er indbygget i apparater eller ej, ikke indeholde mere end 0,01 % vægtprocent bly (udtrykt som blymetal). 2. Begrænsningen i punkt 1 finder ikke anvendelse på bærbare zink-luft-knapceller før den ... [60 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

BILAG II

CO₂-fodafttryk

1. Anvendelsesområde

Dette bilag indeholder grundlæggende elementer vedrørende beregning af CO₂-fodafttrykket.

Metoden til beregning og verifikation af CO₂-fodafttrykket som skal fastsættes ved hjælp af delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 7, skal bygge på de grundlæggende elementer i dette bilag og skal være i overensstemmelse med den seneste udgave af Kommissionens metode vedrørende produkters miljøaftryk (PEF) og relevante regler for en produktkategoris miljøaftryk (Product Environmental Footprint Category – PEFCR) og afspejle de internationale aftaler og de tekniske/videnskabelige fremskridt inden for livscyklusvurdering.

Beregningen af CO₂-fodafttrykket over hele livscyklussen baseres på den materialeliste, energi og de hjælpematerialer, der anvendes i et bestemt produktionsanlæg til fremstilling af en specifik batterimodel. Navnlig skal de elektroniske komponenter, f.eks. batteristyreenheder og sikkerhedsenheder, og katodematerialerne identificeres præcist, da de kan blive den vigtigste bidragsyder til batteriets CO₂-fodafttryk.

2. Definitioner

I dette bilag forstås ved:

- a) "aktivitetsdata": de oplysninger, der er forbundet med processer ved modellering af livscyklusopgørelser (LCI), hvorved de aggregerede LCI-resultater fra de proceskæder, der repræsenterer aktiviteterne i en proces, multipliceres hver især med de tilsvarende aktivitetsdata, hvorefter de sammenlægges for at udlede det CO₂-fodafttryk, der er forbundet med processen
- b) "materialeliste": en liste over råstoffer, delmontager, intermediære montager, delkomponenter og dele samt de mængder af hver enkelt af disse, der er nødvendige for at fremstille batteriet
- c) "virksomhedsspecifikke data": direkte målte eller indsamlede data fra et eller flere anlæg (anlægsspecifikke data), som er repræsentative for virksomhedens aktiviteter, sådanne data kaldes også "primære data"
- d) "funktionel enhed": de kvalitative og kvantitative aspekter af de funktioner, tjenester eller begge, som batteriet leverer

- e) "livscyklus": de fortløbende og sammenhængende faser for et produktsystem fra anskaffelse eller tilblivelse ud fra naturlige ressourcer til endelig bortskaffelse (ISO 14040:2006 eller en tilsvarende standard)
- f) "livscyklusopgørelse (LCI)": det kombinerede sæt vekselvirkninger mellem elementære strømme, affaldsstrømme og produktstrømme i et LCI-datasæt
- g) "livscyklusopgørelsesdatasæt (LCI-datasæt)": et dokument eller en fil med livscyklusoplysninger for et bestemt produkt eller en anden reference, f.eks. et anlæg eller en proces, der omfatter beskrivende metadata og kvantitativ livscyklusopgørelse, som kan inkludere et enhedsprocesdatasæt, et delvist aggregeret eller et aggregeret datasæt
- h) "referencestrøm": målet for output fra processer i et bestemt produktsystem, der kræves for at opfylde den funktion, som udtrykkes ved den funktionelle enhed (baseret på ISO 14040:2006 eller en tilsvarende standard)
- i) "sekundære data": data, der ikke direkte indsamles eller måles fra en specifik proces i forsyningskæden i virksomheden, eller estimeres af denne virksomhed, men er indhentet fra en tredjeparts LCI-database eller andre kilder; sådanne data omfatter gennemsnitlige data for industrien, f.eks. fra offentliggjorte produktionsdata, statslige statistikker og brancheforeninger, samt litteraturundersøgelser, tekniske undersøgelser og patenter og kan også være baseret på finansielle data og også indeholde proxydata samt andre generiske data og inkluderer primære data, der gennemgår et horisontalt aggregeringstrin

j) "systemgrænse": aspekter, der indgår i eller udelukkes fra livscyklusfaser.

Desuden skal de harmoniserede regler for beregning af batteriers CO₂-fodafttryk omfatte enhver yderligere definition, der er nødvendig for fortolkningen heraf.

3. Funktionel enhed og referencestrøm

Den funktionelle enhed defineres som en kWh (kilowatt-time) af den samlede energi, som batterisystemet leverer i løbet af dets levetid, målt i kWh. Den samlede energi beregnes som antallet af cyklusser ganget med mængden af leveret energi i hver cyklus.

Referencestrømmen er vægten af batteriet, der er nødvendig for at opfylde en særlig funktion, og måles i kg batteri pr. kWh af den samlede energi, som batteriet leverer i løbet af sin levetid. Alle kvantitative input- og outputdata, der indsamles af fabrikanten til kvantificering af CO₂-fodafttrykket, skal beregnes i forhold til referencestrømmen.

Uanset første afsnit defineres den funktionelle enhed for backupbatterier, hvis primære funktion er at sikre strømkildens kontinuitet, som evnen til at levere ét kWmin (kilowatt-minut) reservestrømkapacitet på et hvilket som helst tidspunkt i batteriets levetid.

Referencestrømmen for backupbatterier er vægten af batteriet, der er nødvendig for at opfylde den definerede funktion, og måles i kg batteri pr. kWmin reservestrømkapacitet divideret med batteriets levetid i år. Alle kvantitative input- og outputdata, der indsamles af fabrikkerne af backupbatterier til kvantificering af CO₂-fodafttrykket, skal beregnes i forhold til denne referencestrøm.

I helt særlige tilfælde, f.eks. for batterier til hybridkøretøjer uden plug-in, kan metoden definere en anden funktionel enhed.

4. Systemgrænse

Følgende livscyklusfaser og de dermed forbundne processer skal indgå i systemgrænsen:

Livscyklusfase	Forbundne processer
Anskaffelse og forbehandling af råstoffer	Omfatter minedrift og anden relevant forsyning, forbehandling og transport af aktive materialer frem til fremstilling af battericeller og batterikomponenter (aktive materialer, separatorer, elektrolyt, indkapslinger, aktive og passive batterikomponenter) og elektriske eller elektroniske komponenter.
Hovedproduktproduktion	Samling af battericeller og samling af batterier med battericellerne og de elektriske eller elektroniske komponenter.
Distribution	Transport til salgsstedet
Bortskaffelse og genanvendelse	Indsamling, demontering og genanvendelse

Følgende processer forbundne med livscyklusfaser er ikke omfattet af systemgrænsen:

- Fremstilling af udstyr til samling og genanvendelse af batterier, da påvirkningerne af CO₂-fodafttrykket er blevet beregnet som ubetydelige i reglerne for en produktkategoris miljøaftryk (PEFCR) for genopladelige batterier med høj specifik energi til mobile anvendelser.
- Processen, hvor batterierne samles med originaludstyrsfabrikantens (OEM) systemkomponenter; denne proces svarer hovedsagelig til mekanisk samling og indgår i OEM-udstyrets eller køretøjets samlebandsproces; det specifikke energi- og materialeforbrug for denne specifikke proces er ubetydeligt sammenlignet med fremstillingsprocessen for OEM-komponenter.

Brugsfasen udelukkes fra beregningerne af CO₂-fodafttrykket i hele livscyklussen, da det ikke er under fabrikanternes direkte indflydelse, undtagen hvor det er påvist, at de valg, batterifabrikanterne træffer i designfasen, kan yde et ikke ubetydeligt bidrag til denne påvirkning.

5. Anvendelse af virksomhedsspecifikke og sekundære datasæt

På grund af det høje antal batterikomponenter og fremstillingsprocessernes kompleksitet skal den erhvervsdrivende, hvor det er berettiget, begrænse anvendelsen af virksomhedsspecifikke data til proces- og komponentanalyse vedrørende de batterispecifikke dele.

Navnlig skal alle aktivitetsdata vedrørende batteriets anode, katode, elektrolyt, separator og celleindkapsling henvise til en specifik batterimodel, der fremstilles i et specifikt produktionsanlæg. Der må derfor ikke anvendes standardaktivitetsdata. De batterispecifikke aktivitetsdata skal anvendes i kombination med de relevante sekundære datasæt, der er i overensstemmelse med produktets miljøaftryk (PEF).

Da erklæringen om CO₂-fodafttryk er specifik for en batterimodel, der fremstilles i et specifikt produktionsanlæg, er det ikke tilladt at udtage prøver af data indsamlet fra forskellige anlæg, der producerer den samme batterimodel.

Hvis der er en ændring i den materialeliste eller det energimiks, der anvendes til produktion af en batterimodel, skal CO₂-fodafttrykket for den pågældende batterimodel genberegnes.

De harmoniserede regler, der skal udarbejdes ved hjælp af en delegeret retsakt, jf. artikel 7, stk. 1, skal omfatte en detaljeret modellering af følgende livscyklusfaser:

- anskaffelse og forbehandling af råstoffer
- produktion
- distribution
- egenproduktion af elektricitet
- bortskaffelse.

6. Konsekvensanalyse af CO₂-fodafttryk

Batteriets CO₂-fodafttryk beregnes ved hjælp af den metode for vurdering af miljøpåvirkninger i livscyklussen med hensyn til klimaændringer, der anbefales i rapporten fra Det Fælles Forskningscenter fra 2019 med titlen "Suggestions for updating the Product Environmental Footprint (PEF) method" (Forslag til opdatering af metoden for produktets miljømæssige fodafttryk (PEF)).

Resultaterne angives som karakteriserede resultater uden normalisering og vægtning. Listen over de karakteriseringsfaktorer, der skal anvendes, findes på den europæiske platform for livscyklusvurdering (LCA)

7. Kompensationer

Kompensationer beregnes i forhold til en basislinje, der repræsenterer et hypotetisk scenarie for, hvad emissionerne ville have været, hvis det afbødningsprojekt, som genererer kompensationerne, ikke var blevet iværksat.

Kompensationer skal ikke medtages i erklæringen om CO₂-fodafttryk, men kan rapporteres særskilt som supplerende miljøoplysninger og anvendes til kommunikationsformål.

8. Ydeevneklasser for CO₂-fodafttryk

Afhængigt af distributionen af værdierne i CO₂-fodaftryksdeklarationerne for de batterier, der bringes i omsætning, skal der identificeres et meningsfyldt antal ydeevneklasser, hvor kategori A er den bedste klasse med den laveste påvirkning på CO₂-fodafttrykket i livscyklussen, for at muliggøre markedsdifferentiering mellem de batterikategorier, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1.

Fastlæggelsen af tærskelværdien for hver ydeevneklasse samt denne klasses bredde skal baseres på distributionen af ydeevnen for de batterikategorier, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, og som er bragt i omsætning på markedet i de foregående tre år, de forventede teknologiske forbedringer og andre tekniske faktorer.

9. Maksimumstærskler for CO₂

På grundlag af de oplysninger, der er indsamlet gennem erklæringerne om CO₂-fodafttryk, og den relative distribution i ydeevneklasserne for CO₂-fodafttryk for deres batterimodeller, der er bragt i omsætning, og under hensyntagen til de videnskabelige og tekniske fremskridt på området, fastlægger Kommissionen maksimale tærskler for CO₂-fodafttryk i hele livscyklussen for de batterikategorier, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, efter at have udført en særlig konsekvensanalyse med henblik på at fastsætte værdierne for tærsklerne.

Når Kommissionen fastlægger maksimale tærskler for CO₂-fodafttryk i hele livscyklussen, jf. første afsnit, tager den hensyn til den relative distribution af CO₂-fodafttryksværdierne for batterier på markedet, omfanget af fremskridt med reduktionen af CO₂-fodafttrykket for batterier, der bringes i omsætning, og de faktiske og potentielle bidrag fra disse tærskler for CO₂-fodafttryk i hele livscyklussen til Unionens mål om bæredygtig mobilitet og klimaneutralitet senest i 2050.

BILAG III

Parametre vedrørende elektrokemisk ydeevne og holdbarhed
for bærbare batterier til almindelig anvendelse

Del A

Parametre for ikkegenopladelige batterier

1. Mindste gennemsnitlige holdbarhed, mindste gennemsnitlige tid for afladning, som en prøve af batterier opnår under særlige forhold såsom temperatur og relativ luftfugtighed.
2. Forsinket afladningsevne, det relative fald i den gennemsnitlige mindste holdbarhed med den oprindeligt målte gennemsnitlige mindste holdbarhed som referencepunkt efter en angivet periode og under særlige forhold (temperatur og relativ luftfugtighed).
3. Lækbestandighed: modstandsevne mod uforudset udslip af elektrolyt, gas eller andet materiale.

Del B

Parametre for genopladelige batterier

1. Nominel kapacitet: et batteris kapacitetsværdi under særlige forhold såsom temperatur og relativ fugtighed og oplyst af fabrikanten.
2. Fastholdelse af opladning (kapacitet)¹: kapacitet, som et batteri kan levere efter oplagring under særlige forhold såsom temperatur og relativ fugtighed, i et bestemt tidsrum, uden efterfølgende genopladning og udtrykt som en procentdel af den nominelle kapacitet.
3. Udnyttelse af opladning (kapacitet): kapacitet, som et batteri kan yde med en efterfølgende genopladning efter oplagring under særlige forhold såsom fugtighed og temperatur, i et bestemt tidsrum og udtrykt som en procentdel af den nominelle kapacitet.
4. Holdbarhed målt i cyklusser: antallet af opladnings- og udladningscyklusser, som et batteri kan udføre under særlige forhold såsom temperatur og relativ fugtighed, før kapaciteten falder til under en nærmere angivet brøkdel af den nominelle kapacitet.
5. Lækbestandighed: modstandsevne mod uforudset udslip af elektrolyt, gas eller andet materiale.

¹ IEC nævner opladning og kapacitet. Begge repræsenterer den samme fysiske mængde (opladning); forskellen består alene i, at opladning udtrykkes med $C = A \cdot s$, og kapacitet med $A \cdot h$. I praksis anvendes kapacitet i de fleste tilfælde.

BILAG IV

Krav til elektrokemisk ydeevne og holdbarhed for batterier til lette transportmidler,
industriebatterier med en kapacitet på over 2 kWh og elkøretøjsbatterier

I dette bilag forstås ved:

- 1) "Nominel kapacitet": det samlede antal amperetimer (Ah), som kan trækkes fra et fuldt opladet batteri under referenceforhold.
- 2) "Kapacitetsdæmpning": faldet over tid og ved brug af den ladningsmængde, som et batteri kan levere ved den nominelle spænding, i forhold til den oprindelige nominelle kapacitet.
- 3) "Effekt": den energimængde, som et batteri kan levere i en given periode under referenceforhold.

- 4) "Effektdæmpning": faldet over tid og ved brug af den effektmængde, som et batteri kan levere ved den nominelle spænding.
- 5) "Indre modstand": modstand mod elektricitetsstrømmen i en celle eller et batteri under referenceforhold, dvs. summen af elektronisk modstand og ionisk modstand som bidrag til den samlede effektive modstand, herunder induktive/kapacitive egenskaber.
- 6) "Energimæssig rundturseffektivitet": forholdet mellem den nettoenergi, der leveres af et batteri under en afladningstest, og den samlede energi, der kræves for at genoprette den oprindelige ladetilstand ved hjælp af en standardopladning.

Del A

Parametre vedrørende elektrokemisk ydeevne og holdbarhed

1. Nominel kapacitet (i Ah) og kapacitetstab (i %).
2. Effekt (i W) og effekttab (i %).
3. Indre modstand (i Ω) og stigning i indre modstand (i %).
4. Hvor det er relevant, energimæssig rundturseffektivitet og tab (i %).
5. Batteriets forventede levetid under de referenceforhold, det er designet til, med hensyn til cyklusser, bortset fra ikkecykliske anvendelser, og kalenderår.

Del B

Elementer til forklaring af målingerne for de anførte parametre i del A

1. Anvendt afladnings- og opladningshastighed.
 2. Forholdet mellem nominel batterieffekt (W) og batterienergi (Wh).
 3. Afladningsdybde i livscyklustesten.
 4. Effektkapacitet ved 80 % og 20 % ladetilstand.
 5. Eventuelle beregninger udført med de målte parametre, hvis relevant.
-

BILAG V

Sikkerhedsparametre

1. Termisk chok og cyklisk test

Denne test skal være designet til at evaluere ændringer i batteriets integritet som følge af cellekomponenters udvidelse og sammentrækning ved eksponering for ekstreme og pludselige temperaturændringer og potentielle følger af sådanne ændringer. Under et termisk chok udsættes batteriet for to temperaturgrænser og holdes ved hver temperaturgrænse i et nærmere angivet tidsrum.

2. Ekstern kortslutningsbeskyttelse

Denne test skal vurdere et batteris sikkerhedsydelse ved påføring af en ekstern kortslutning. Testen kan vurdere aktiveringen af overstrømsbeskyttelsesanordningen eller cellernes evne til at modstå strømmen, uden at det fører til en farlig situation (f.eks. termisk runaway, eksplosion og brand). De vigtigste risikofaktorer er varmeproduktion på celleniveau og elektriske lysbuer, som kan skade kredsløbet eller føre til nedsat isolationsmodstand.

3. Beskyttelse mod overopladning

Denne test skal vurdere et batteris sikkerhedsydelse i tilfælde af overopladning. De største sikkerhedsrisici ved overopladning er nedbrydning af elektrolytten, katode- og anodenedbrydning, eksoterm nedbrydning af SEI-laget (solid electrolyte interphase), nedbrydning af separatorer og litiumbelægning, som kan føre til selvopvarmning af batteriet og termisk runaway. De faktorer, der påvirker resultatet af testen, skal som minimum omfatte opladningshastigheden og den endeligt opnåede opladningstilstand. Beskyttelsen kan sikres ved enten spændingsregulering (afbrydelse efter opnåelse af grænsen for ladespændingen) eller strømstyring (afbrydelse efter overskridelse af den maksimale ladestrøm).

4. Beskyttelse mod overafladning

Denne test skal vurdere et batteris sikkerhedsydelse i tilfælde af overafladning. Sikkerhedsrisici ved overafladning omfatter polaritetsvending, der fører til oxidation af anodestrømaftageren (kobber) og belægningen på katodesiden. Selv mindre overafladning kan forårsage dendritdannelse og i sidste ende kortslutning.

5. Beskyttelse mod overtemperatur

Denne test skal vurdere virkningen af svigt i temperaturstyringen eller svigt i andre foranstaltninger til beskyttelse mod intern overophedning under brug.

6. Beskyttelse mod termisk spredning

Denne test skal vurdere et batteris sikkerhedsydelse i tilfælde af termisk udbredelse. Termisk runaway i én celle kan fremkalde en kaskadereaktion i hele batteriet, som kan bestå af adskillige celler. Det kan få alvorlige konsekvenser, herunder en betydelig frigivelse af gas. Testen skal tage hensyn til de test, der er under udvikling i forbindelse med transportanvendelser i henhold til ISO og den globale tekniske FN-forskrift.

7. Mekaniske skader forårsaget af ekstern påvirkning

Disse test skal simulere en eller flere situationer, hvor et batteri ved et uheld udsættes for mekaniske belastninger og forbliver funktionsdueligt til det dertil designede formål. Kriterierne for simulering af disse situationer bør afspejle anvendelser i det virkelige liv.

8. Intern kortslutning

Denne test skal evaluere et batteris sikkerhedsydelse i interne kortslutningssituationer. Forekomsten af interne kortslutninger, som er et af de største problemer for batteriproducenterne, kan potentielt føre til udluftning, termisk runaway og gnistdannelse, som kan antænde elektrolytdampe, der slipper ud af cellen. Frembringelsen af sådanne interne kortslutninger kan udløses af fremstillingsmangler, forekomsten af urenheder i cellerne eller dendritisk vækst af litium og er årsag til størstedelen af de sikkerhedshændelser, der opstår under drift. Der er mulighed for flere interne kortslutningsscenarier (f.eks. elektrisk kontakt mellem katode/anode, aluminiumstrømaftager/kobberstrømaftager, aluminiumstrømaftager/anode), som hver har forskellig kontaktmodstand.

9. Termisk misbrug

Under denne test udsættes batteriet for høje temperaturer (i IEC 62619 er temperaturen 85 °C), som kan udløse eksoterme nedbrydningsreaktioner og føre til termisk runaway i cellen.

10. Brandprøvning

Risikoen for eksplosion vurderes ved at udsætte batteriet for brand.

11. Emission af gasser

Batterier kan indeholde betydelige mængder potentielt farlige materialer, f.eks. meget brandfarlige elektrolytter, ætsende og toksiske komponenter. Hvis batteriet udsættes for visse forhold, kan batteriets integritet bringes i fare med afgivelse af farlige gasser til følge. Det er derfor vigtigt at identificere emissioner af gasser fra stoffer, der frigives fra batteriet under prøvninger: risikoen for, at der afgives giftige gasser fra ikkevandige elektrolytter, skal tages behørigt i betragtning for så vidt angår alle de sikkerhedsparametre, der er anført i punkt 1-10.

BILAG VI

Mærknings- og oplysningskrav

Del A: Generelle oplysninger om batterier

Oplysninger på et batteris mærkat skal omfatte følgende oplysninger om batteriet:

1. oplysninger, der identificerer fabrikanten, jf. artikel 38, stk. 7
2. batterikategori og oplysninger, der identificerer batteriet, jf. artikel 38, stk. 6
3. fremstillingssted (batteriproduktionsanlæggets geografiske beliggenhed)
4. produktionsdato (måned og år)
5. vægt
6. kapacitet
7. kemi
8. andre farlige stoffer i batteriet end kviksølv, cadmium eller bly
9. det brandslukningsmiddel, der skal anvendes
10. kritiske råstoffer i batteriet i en koncentration på over 0,1 % vægtprocent.

Del B: Symbol for særskilt indsamling af batterier

Del C: QR-kode

QR-koden skal være i høj kontrast til baggrundsfarven og af en størrelse, der er letlæselig for en almindeligt tilgængelig QR-læser, såsom dem, der er integreret i håndholdt kommunikationsudstyr.

BILAG VII

Parametre til bestemmelse af batteriers sundhedstilstand og forventede levetid

Del A

Parametre til bestemmelse af sundhedstilstanden for elkøretøjsbatterier, stationære batteribaserede energilagringssystemer og batterier til lette transportmidler:

For elkøretøjsbatterier:

status for certificeret energi (SOCE).

For stationære batteribaserede energilagringssystemer og batterier til lette transportmidler:

1. resterende kapacitet
2. hvor det er muligt, resterende effektkapacitet
3. hvor det er muligt, resterende rundturseffektivitet
4. udvikling i selvafladningsraterne
5. hvor det er muligt, jævnstrømsmodstand.

Del B

Parametre til bestemmelse af den forventede levetid for stationære batteribaserede energilagringssystemer og batterier til lette transportmidler:

1. batteriets produktionsdato og, hvis det er relevant, datoen for ibrugtagning af batteriet
 2. energikapacitet
 3. ydelseskapacitet
 4. sporing af skadelige hændelser som f.eks. antallet af tilfælde med fuldafladning, tid ved ekstreme temperaturer, tid under opladning ved ekstreme temperaturer
 5. antal fulde tilsvarende opladnings- og afladningscyklusser.
-

BILAG VIII

Overensstemmelsesvurderingsprocedurer

Del A

MODUL A – INTERN PRODUKTIONSKONTROL

1. Beskrivelse af modulet

Intern produktionskontrol er den overensstemmelsesvurderingsprocedure, hvorved fabrikanten opfylder de i punkt 2, 3 og 4 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar sikrer og erklærer, at de pågældende batterier opfylder de krav i artikel 6, 9, 10, 12, 13 og 14, der gælder for dem.

2. Teknisk dokumentation

Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation. Dokumentationens skal gøre det muligt at vurdere, om batteriet er i overensstemmelse med de relevante krav, der er omhandlet i punkt 1, og skal omfatte en fyldestgørende analyse og vurdering af risiciene.

Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af batteriets design, fremstilling og funktion. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af batteriet og dets påtænkte anvendelse
- b) design- og produktionstegninger og oversigter over komponenter, delmontager og kredsløb
- c) beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå de tegninger og oversigter, der er omhandlet i litra b), og hvordan batteriet fungerer
- d) en model af den påkrævede mærkning, jf. artikel 13
- e) en liste over de harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, og som anvendes helt eller delvis, herunder en angivelse af, hvilke dele der er blevet anvendt, en liste over de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16, og som anvendes helt eller delvist, herunder en angivelse af, hvilke dele der er blevet anvendt, og en liste over andre relevante tekniske specifikationer, der anvendes til måling eller beregning
- f) hvis de harmoniserede standarder og de fælles specifikationer, der er omhandlet i litra e), ikke er blevet anvendt eller ikke er tilgængelige, en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de gældende krav, der er fastlagt i artikel 6, 9, 10, 12, 13 og 14, eller verificere, at batterierne overholder disse krav

- g) resultater af de designberegninger, der er foretaget, og de undersøgelser, der er udført, og den tekniske dokumentation eller anden dokumentation, der er anvendt, samt
- h) testrapporter.

3. Fremstilling

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, for at det ved fremstillingsprocessen og overvågningen heraf sikres, at batterierne er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2, og med de gældende krav i punkt 1.

4. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

Fabrikanten anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt batteri, som opfylder de gældende krav i punkt 1, eller, hvis det pågældende batteri er af en sådan karakter, at dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt, på emballagen og de dokumenter, der ledsager batteriet.

Fabrikanten udarbejder en EU-overensstemmelseserklæring for hver batterimodel i henhold til artikel 18 og opbevarer den sammen med den tekniske dokumentation, så den står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at det sidste batteri, som tilhører den pågældende batterimodel, er bragt i omsætning. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken batterimodel den vedrører.

En kopi af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de nationale myndigheder.

5. Fabrikantens bemyndigede repræsentant

Fabrikantens forpligtelser som fastsat i punkt 4 kan opfyldes af fabrikantens bemyndigede repræsentant på dennes vegne og på fabrikantens ansvar, såfremt de er specificeret i fuldmagten.

Del B

MODUL D1 – KVALITETSSIKRING AF PRODUKTIONSPROCESSEN

1. Beskrivelse af modulet

Kvalitetssikringen af produktionsprocessen er den overensstemmelsesvurderingsprocedure, hvorved fabrikanten opfylder de i punkt 2, 4 og 7 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar og med forbehold af andre erhvervsdrivendes forpligtelser i overensstemmelse med denne forordning sikrer og erklærer, at de pågældende batterier opfylder de gældende krav i artikel 7 og 8 eller, efter fabrikantens eget valg, alle gældende krav i artikel 6-10, 12, 13 og 14.

2. Teknisk dokumentation

Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om batteriet er i overensstemmelse med de i punkt 1 omhandlede relevante krav, og skal omfatte en fyldestgørende analyse og vurdering af risiciene.

Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af batteriets design, fremstilling og funktion. Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af batteriet og dets påtænkte anvendelse
- b) design- og produktionstegningerne og oversigterne over komponenter, delmontager og kredsløb
- c) de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå de tegninger og oversigter, der er omhandlet i litra b), og hvordan batteriet fungerer
- d) en model af den påkrævede mærkning, jf. artikel 13
- e) en liste over de anvendte harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, de anvendte fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16, eller over begge dele, og i tilfælde af harmoniserede standarder, fælles specifikationer, eller begge dele, der anvendes delvis, en angivelse af, hvilke dele der er blevet anvendt

- f) en liste over andre relevante tekniske specifikationer, der anvendes til måling eller beregning, og beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de gældende krav, der er fastlagt i artikel 6-10, 12, 13 og 14, eller verificere, at batterierne overholder disse krav, hvis der ikke er anvendt eller ikke er tilgængelige harmoniserede standarder, fælles specifikationer eller begge dele
- g) resultaterne af de designberegninger og undersøgelser, der er foretaget, og den tekniske dokumentation eller anden dokumentation, der er anvendt
- h) en undersøgelse, der ligger til grund for CO₂-fodafttryksværdierne, jf. artikel 7, stk. 1, og for CO₂-fodafttryksskassen, jf. artikel 7, stk. 2, med angivelse af de beregninger, der er foretaget i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, fjerde afsnit, litra a), og den dokumentation og de oplysninger, der bestemmer inputdata til disse beregninger
- i) en undersøgelse, der ligger til grund for andelen af genanvendt indhold, jf. artikel 8, med angivelse af de beregninger, der er foretaget i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 1, andet afsnit, og den dokumentation og de oplysninger, der bestemmer inputdata til disse beregninger, og
- j) testrapporterne.

3. Tilgængelig teknisk dokumentation

Fabrikanten opbevarer den tekniske dokumentation, så den står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning.

4. Fremstilling

Fabrikanten skal ved produktion, endelig produktkontrol og test af de pågældende batterier anvende et godkendt kvalitetssystem, jf. punkt 5, som skal være omfattet af den i punkt 6 omhandlede overvågning.

5. Kvalitetssystem

1. Fabrikanten indgiver en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende batterier til det bemyndigede organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- a) fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens bemyndigede repræsentant, hvis ansøgningen indgives af denne
- b) en skriftlig erklæring om, at samme ansøgning ikke er blevet indgivet til et andet bemyndiget organ
- c) alle relevante oplysninger om den påtænkte batterikategori

- d) dokumentation vedrørende kvalitetssystemet som omhandlet i punkt 5.2
 - e) den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2.
2. Kvalitetssystemet skal sikre, at batterierne opfylder de gældende krav, der er fastlagt i artikel 6-10, 12, 13 og 14.

Alle de elementer, krav og bestemmelser, som fabrikanten anvender, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i form af skriftlige politikker, procedurer og anvisninger. Dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal gøre det muligt at have en konsekvent fortolkning af kvalitetsprogrammer, - planer, - manualer og - optegnelser.

Dokumentationen vedrørende kvalitetssystemet skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- a) kvalitetsmålsætningerne og ledelsens organisationsstruktur, ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet
- b) procedurene for dokumentation og overvågning af de parametre og data, der er nødvendige for at beregne og ajourføre andelen af genanvendt indhold, jf. artikel 8, og, hvis det er relevant, CO₂-fodaftryksværdierne og -klassen, jf. artikel 7

- c) de tilsvarende teknikker, processer og systematiske foranstaltninger, der anvendes i forbindelse med fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetssikring
 - d) de undersøgelser, beregninger, målinger og test, der foretages før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed, hvormed dette sker
 - e) kvalitetsoptegnelser såsom kontrolrapporter og beregnings-, målings-, test- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende det berørte personales kvalifikationer
 - f) metoder til at overvåge, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.
3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 5.2.

Det lægger til grund, at kravene er opfyldt for så vidt angår de elementer i kvalitetssystemet, som overholder de tilsvarende specifikationer i den relevante harmoniserede standard.

Ud over erfaring med kvalitetsstyringssystemer skal auditholdet have mindst ét medlem med erfaring i vurderingsopgaver på det relevante produktområde og inden for den pågældende produktteknologi samt viden om de gældende krav, der er fastlagt i artikel 6-10, 12, 13 og 14.

Auditten skal indbefatte et vurderingsbesøg på fabrikantens anlæg.

Auditholdet skal gennemgå den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2, med henblik på at kontrollere fabrikantens evne til at identificere de gældende krav, der er fastlagt i artikel 6-10, 12, 13 og 14, og udføre de nødvendige undersøgelser, beregninger, målinger og test for at sikre, at batteriet er i overensstemmelse med disse krav. Auditholdet skal kontrollere pålideligheden af de data, der anvendes til beregning af andelen af genanvendt indhold, jf. artikel 8, og såfremt relevant CO₂-fodaftryksværdierne og -klassen, jf. artikel 7, samt om den relevante beregningsmetode er blevet anvendt korrekt.

Efter at have vurderet kvalitetssystemet meddeler det bemyndigede organ sin afgørelse til fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af auditten og begrundelsen for denne afgørelse.

4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde de forpligtelser, der følger af kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, så det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

5. Fabrikanten underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og beslutter, om det ændrede kvalitetssystem fortsat opfylder de i punkt 5.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten sin afgørelse. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og en begrundelse for afgørelsen.

6. Overvågning under det bemyndigede organs ansvar

1. Formålet med overvågningen er at sikre, at fabrikanten behørigt opfylder de forpligtelser, der følger af det godkendte kvalitetssystem.
2. Fabrikanten skal med henblik på vurdering give det bemyndigede organ adgang til fremstillings-, kontrol-, test- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, navnlig:
 - a) dokumentationen vedrørende kvalitetssystemet, der er omhandlet i punkt 5.2
 - b) den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2

- c) kvalitetsoptegnelser såsom kontrolrapporter og beregnings-, målings-, test- og kalibreringsdata og rapporter vedrørende det berørte personales kvalifikationer.
3. Det bemyndigede organ aflægger jævnligt auditbesøg for at sikre, at fabrikanten opretholder og anvender kvalitetssystemet, og det udsteder en auditrapport til fabrikanten. Under disse auditbesøg skal det bemyndigede organ som minimum kontrollere pålideligheden af de data, der anvendes til beregning af andelen af genanvendt indhold, jf. artikel 8, og såfremt relevant CO₂-fodaftryksværdierne og -klassen, jf. artikel 7, samt om den relevante beregningsmetode er blevet anvendt korrekt.
4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ om nødvendigt udføre eller foranledige undersøgelser, beregninger, målinger og test for at kontrollere, at kvalitetssystemet fungerer korrekt. Det bemyndigede organ udsteder en besøgsrapport og, hvis der er foretaget test, en testrapport til fabrikanten.

7. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

1. Fabrikanten anbringer CE-mærkningen og på det i punkt 5.1 omhandlede bemyndigede organs ansvar dette organs identifikationsnummer på hvert enkelt batteri, som opfylder de gældende krav, der er omhandlet i punkt 1, eller, hvis det pågældende batteri er af en sådan karakter, at dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt, på emballagen og de dokumenter, der ledsager batteriet.
2. Fabrikanten udarbejder en EU-overensstemmelseserklæring for hver batterimodel i henhold til artikel 18 og opbevarer den, så den står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at det sidste batteri, som tilhører den pågældende batterimodel, er bragt i omsætning. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilken batterimodel den vedrører.

En kopi af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de nationale myndigheder.

8. Tilgængelig dokumentation vedrørende kvalitetssystemet

Fabrikanten skal i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning, kunne forelægge de nationale myndigheder:

- a) dokumentationen vedrørende kvalitetssystemet, der er omhandlet i punkt 5.2
- b) de i punkt 5.5 omhandlede ændringer som godkendt
- c) de i punkt 5.5, 6.3 og 6.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

9. Oplysningspligt for det bemyndigede organ

Hvert bemyndiget organ oplyser sin bemyndigende myndighed om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer og stiller med jævne mellemrum eller efter anmodning listen over afviste, suspenderede eller på anden måde begrænsede godkendelser af kvalitetssystemer til rådighed for sin bemyndigende myndighed.

Hvert bemyndiget organ oplyser de øvrige bemyndigede organer om afviste, tilbagekaldte, suspenderede eller på anden måde begrænsede godkendelser af kvalitetssystemer og efter anmodning om udstedte godkendelser af kvalitetssystemer.

10. Fabrikantens bemyndigede repræsentant

Fabrikantens forpligtelser som fastsat i punkt 3, 5.1, 5.5, 7 og 8 kan opfyldes af dennes bemyndigede repræsentant på fabrikantens vegne og ansvar, såfremt de er specificeret i fuldmagten.

Del C

MODUL G – OVERENSSTEMMELSE PÅ GRUNDLAG AF ENHEDSVERIFIKATION

1. Beskrivelse af modulet

Overensstemmelse på grundlag af enhedsverifikation er den overensstemmelsesvurderingsprocedure, hvorved fabrikanten opfylder de i punkt 2, 3 og 5 omhandlede forpligtelser og på eget ansvar og med forbehold af andre erhvervsdrivendes ansvarsområder i overensstemmelse med denne forordning sikrer og erklærer, at det pågældende batteri, som har været underlagt bestemmelserne i punkt 4, er i overensstemmelse med de gældende krav, der er fastlagt i artikel 7 og 8 eller, efter fabrikantens eget valg, alle gældende krav i artikel 6-10, 12, 13 og 14.

2. Teknisk dokumentation

1. Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation og stiller den til rådighed for det bemyndigede organ som omhandlet i punkt 4. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om batteriet er i overensstemmelse med de i punkt 1 omhandlede relevante krav og skal omfatte en fyldestgørende analyse og vurdering af risikoen/risiciene.

Den tekniske dokumentation skal indeholde en beskrivelse af de gældende krav og, i det omfang det er relevant for vurderingen, af batteriets design, fremstilling og funktion.

Den tekniske dokumentation skal, hvor det er relevant, mindst indeholde følgende elementer:

- a) en generel beskrivelse af batteriet og dets påtænkte anvendelse
- b) design- og produktionstegningerne og oversigterne over komponenter, delmontager og kredsløb
- c) de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for at forstå de tegninger og oversigter, der er omhandlet i litra b), og hvordan batteriet fungerer
- d) en model af den påkrævede mærkning, jf. artikel 13
- e) en liste over de anvendte harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, anvendte fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16, eller begge dele, og i tilfælde af harmoniserede standarder, fælles specifikationer, der anvendes delvis, eller begge dele, en angivelse af, hvilke dele der er blevet anvendt
- f) en liste over andre relevante tekniske specifikationer, der anvendes til måling eller beregning, og beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de gældende krav i punkt 1 eller verificere, at batterierne overholder disse krav, hvis der ikke er anvendt eller ikke er tilgængelige harmoniserede standarder, fælles specifikationer, eller begge dele

- g) resultaterne af de designberegninger og undersøgelser, der er foretaget, og af den tekniske dokumentation eller anden dokumentation, der er anvendt
 - h) en undersøgelse, der ligger til grund for CO₂-fodafttryksværdierne og -klassen, jf. artikel 7, med angivelse af de beregninger, der er foretaget i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, fjerde afsnit, litra a), og den dokumentation og de oplysninger, der bestemmer inputdata til disse beregninger
 - i) en undersøgelse, der ligger til grund for andelen af genanvendt indhold, jf. artikel 8, med angivelse af de beregninger, der er foretaget i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 1, andet afsnit, og den dokumentation og de oplysninger, der bestemmer inputdata til disse beregninger, samt
 - j) testrapporterne.
2. Fabrikanten opbevarer den tekniske dokumentation, så den står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning.

3. Fremstilling

Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger, så det ved fremstillingsprocessen og overvågningen heraf sikres, at det fremstillede batteri er i overensstemmelse med de gældende krav i punkt 1.

4. Verifikation

1. Et bemyndiget organ udpeget af fabrikanten udfører eller foranlediger udførelse af passende undersøgelser, beregninger, målinger og test som fastsat i de relevante harmoniserede standarder, der er omhandlet i artikel 15, de fælles specifikationer, der er omhandlet i artikel 16, eller begge dele, eller tilsvarende test for at kontrollere, at batteriet overholder de gældende krav i punkt 1. I mangel af sådanne harmoniserede standarder eller fælles specifikationer træffer det pågældende bemyndigede organ afgørelse om, hvorvidt der skal foretages passende undersøgelser, beregninger, målinger og test.

Det bemyndigede organ udsteder en overensstemmelsesattest for så vidt angår de undersøgelser, beregninger, målinger og test, der er foretaget, og anbringer eller foranlediger under eget ansvar anbringelse af sit identifikationsnummer på det godkendte batteri.

2. Fabrikanten opbevarer overensstemmelsesattesterne, så de står til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning.

5. CE-mærkning og EU-overensstemmelseserklæring

Fabrikanten anbringer CE-mærkningen og på det i punkt 4 omhandlede bemyndigede organs ansvar dette organs identifikationsnummer på hvert enkelt batteri, som opfylder de gældende krav, der er omhandlet i punkt 1, eller, hvis det pågældende batteri er af en sådan karakter, at dette ikke er muligt eller er uhensigtsmæssigt, på emballagen og de dokumenter, der ledsager batteriet.

Fabrikanten udarbejder en EU-overensstemmelseserklæring for hvert batteri i henhold til artikel 18 og stiller den til rådighed for de nationale myndigheder i ti år, efter at batteriet er bragt i omsætning. Det skal af EU-overensstemmelseserklæringen fremgå, hvilket batteri den vedrører.

En kopi af EU-overensstemmelseserklæringen stilles efter anmodning til rådighed for de nationale myndigheder.

6. Fabrikantens bemyndigede repræsentant

Fabrikantens forpligtelser som fastsat i punkt 2.2, 4.2 og 5 kan opfyldes af dennes bemyndigede repræsentant på fabrikantens vegne og ansvar, såfremt de er specificeret i fuldmagten.

BILAG IX

EU-overensstemmelseserklæring nr.* ...

* (erklæringens identifikationsnummer)

1. Batterimodel (produkt-, kategori- og parti- eller serienummer):
2. Navn og adresse på fabrikanten og, hvis det er relevant, dennes bemyndigede repræsentant:
3. Denne overensstemmelseserklæring udstedes udelukkende på fabrikantens ansvar.
4. Erklæringens genstand (beskrivelse af batteriet og identifikation, så det kan spores, og dette kan eventuelt omfatte afbildning af batteriet):
5. Genstanden for erklæringen, der er beskrevet i punkt 4, er i overensstemmelse med den relevante EU-harmoniseringslovgivning: ... (henvisning til andre anvendte EU-retsakter).
6. Henvisninger til de relevante harmoniserede standarder eller til de anvendte fælles specifikationer eller til de andre tekniske specifikationer, som der erklæres overensstemmelse med:
7. Det bemyndigede organ (navn, adresse, nummer) ... har foretaget ... (beskrivelse af aktiviteten) ... og udstedt attesten eller attesterne: ... (nærmere oplysninger, herunder dato og, hvis det er relevant, oplysninger om gyldighedsperioden og betingelserne for gyldighed).

8. Yderligere oplysninger

Underskrevet for og på vegne af:

(udstedelsessted og -dato):

(navn, stilling) (underskrift)

BILAG X

Liste over råstoffer og risikokategorier

1. Råstoffer:
 - a) kobolt
 - b) naturlig grafit
 - c) litium
 - d) nikkel
 - e) kemiske forbindelser baseret på de råstoffer, der er anført i litra a) til d), og som er nødvendige for fremstillingen af de aktive materialer i batterier.
2. Sociale og miljømæssige risikokategorier:
 - a) miljø, klima og menneskers sundhed under hensyntagen til direkte, forårsagede, indirekte og kumulative virkninger, herunder:
 - i) luft, herunder luftforurening såsom drivhusgasemissioner
 - ii) vand, herunder havbundsmiljø og havmiljø og herunder vandforurening, vandanvendelse, vandmængder (oversvømmelse eller tørke) og adgang til vand

- iii) jord, herunder jordforurening, jorderosion, arealanvendelse og jordforringelse
- iv) biodiversitet, herunder skade på habitater, vilde dyr og planter, flora og økosystemer, herunder økosystemtjenester
- v) farlige stoffer
- vi) støj og vibrationer
- vii) anlægssikkerhed
- viii) energiforbrug
- ix) affald og rester
- b) menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og arbejdsmarkedsforhold, herunder:
 - i) arbejdsmiljø og -sikkerhed
 - ii) børnearbejde
 - iii) tvangsarbejde
 - iv) forskelsbehandling
 - v) fagforeningsrettigheder

c) samfundsliv, herunder for oprindelige folk.

3. De internationale instrumenter, der dækker de risici, der er omhandlet i punkt 2, omfatter:

- a) de ti principper i FN's Global Compact-initiativ
- b) UNEP Guidelines for Social Life Cycle Assessment of Products
- c) konventionen om den biologiske mangfoldighed, navnlig COP-afgørelse VIII/28 - Voluntary guidelines on Biodiversity-Inclusive impact assessment
- d) FN's Parisaftale
- e) de otte grundlæggende ILO-konventioner som defineret i ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet
- f) andre internationale miljøkonventioner, der er bindende for Unionen eller dens medlemsstater
- g) ILO's erklæringen om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet
- h) internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter ("International Bill of Human Rights"), herunder den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

4. De internationalt anerkendte due diligence-instrumenter, der finder anvendelse på due diligence-kravene i kapitel VII i denne forordning:
- a) internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter ("International Bill of Human Rights"), herunder den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder
 - b) FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder
 - c) OECD's retningslinjerne for multinationale virksomheder
 - d) ILO's trepartserklæringen om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik
 - e) OECD's due diligence-vejledning for ansvarlig virksomhedsadfærd
 - f) OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder.
-

BILAG XI

Beregning af indsamlingsprocenter for udtjente bærbare batterier og udtjente batterier til lette transportmidler

1. Producenter af den relevante kategori af batterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, og medlemsstater beregner indsamlingsprocenten som den procentdel, der fremkommer ved at dividere vægten af udtjente batterier, indsamlet i henhold til henholdsvis artikel 59, 60 og 69 i et givet kalenderår i en medlemsstat, med den gennemsnitlige vægt af sådanne batterier, som producenterne enten gør tilgængelige på markedet direkte til slutbrugere eller leverer til tredjeparter med henblik på at gøre dem tilgængelige på markedet i den pågældende medlemsstat i de foregående tre kalenderår. Indsamlingsprocenterne beregnes henholdsvis for bærbare batterier i henhold til artikel 59 og for batterier til lette transportmidler i henhold til artikel 60.

År	Dataindsamling		Beregning	Rapporteringskrav
År 1	Salg i år 1 (S1)			
År 2	Salg i år 2 (S2)			
År 3	Salg i år 3 (S3)			
År 4	Salg i år 4 (S4)	Indsamling i år 4 (C4)	Indsamlingsprocent (CR4)= $3 \cdot C4 / (S1 + S2 + S3)$	CR4
År 5	Salg i år 5 (S5)	Indsamling i år 5 (C5)	Indsamlingsprocent (CR5)= $3 \cdot C5 / (S2 + S3 + S4)$	CR5
Osv.	Osv.	Osv.	Osv.	

2. Producenter af den relevante kategori af batterier eller producentansvarsorganisationer udpeget i henhold til artikel 57, stk. 1, og medlemsstater beregner det årlige salg af batterier til slutbrugere i et givet år som vægten af sådanne batterier, der første gang gøres tilgængelige på markedet i den pågældende medlemsstat i det pågældende år, med undtagelse af batterier, der har forladt den pågældende medlemsstats område i det pågældende år, inden de sælges til slutbrugerne. Dette salg beregnes separat for henholdsvis bærbare batterier og batterier til lette transportmidler.
 3. Et batteri skal kun tælles første gang, det gøres tilgængeligt på markedet i en medlemsstat.
 4. Beregningen i punkt 1 og 2 baseres på indsamlede data eller statistisk signifikante skøn, der er baseret på indsamlede data.
-

BILAG XII

Krav vedrørende oplagring, behandling, herunder genanvendelse

Del A: Krav vedrørende oplagring og behandling

1. Behandling omfatter som minimum aftapning af alle væsker og syrer.
2. Behandling og enhver oplagring, herunder midlertidig oplagring, i behandlingsvirksomheder, herunder genanvendelsesvirksomheder, skal finde sted på enten arealer med uigennemtrængelig belægning og egnet vejrfast overdækning eller i egnede beholdere.
3. Udtjente batterier i behandlingsvirksomheder, herunder genanvendelsesvirksomheder oplagres på en sådan måde, at de ikke blandes med affald fra ledende eller brændbare materialer.
4. Der etableres særlige forholdsregler og sikkerhedsforanstaltninger til behandling af udtjente litiumbaserede batterier under håndtering, sortering og oplagring. Sådanne foranstaltninger omfatter beskyttelse mod eksponering for
 - a) for kraftig varme (f.eks. høje temperaturer, brand eller direkte sollys)
 - b) vand såsom nedbør og oversvømmelse
 - c) enhver form for sammenpresning eller fysisk skade.

Udtjente litiumbaserede batterier opbevares i deres normalt monterede retning, der aldrig er omvendt, og på steder med god ventilation, og de dækkes af højspændingsisolerende gummi. Oplagringsfaciliteter for udtjente litiumbaserede batterier mærkes med et advarselsskilt.

5. Kviksølv adskilles under behandling til en identificerbar strøm, som er immobiliseret og bortskaffet på en sikker måde, og som ikke må have negative påvirkninger af menneskers sundhed eller miljøet.
6. Cadmium adskilles under behandling til en identificerbar strøm, som er givet en sikker destination, og som ikke må have negative påvirkninger af menneskers sundhed eller miljøet

Del B: Mål for genanvendelseseffektivitet

1. Senest den 31. december 2025 skal genanvendelsen nå op på mindst følgende mål for genanvendelseseffektivitet:
 - a) genanvendelse af 75 % af gennemsnitsvægten af blysyrebatterier
 - b) genanvendelse af 65 % af gennemsnitsvægten af litiumbaserede batterier
 - c) genanvendelse af 80 % af gennemsnitsvægten af nikkel-cadmium-batterier
 - d) genanvendelse af mindst 50 % af gennemsnitsvægten af andre udtjente batterier.

2. Senest den 31. december 2030 skal genanvendelsen nå op på mindst følgende mål for genanvendelseseffektivitet:
 - a) genanvendelse af 80 % af gennemsnitsvægten af blysyrebatterier
 - b) genanvendelse af 70 % af gennemsnitsvægten af litiumbaserede batterier.

Del C: Mål for materialenyttiggørelse

1. Senest den 31. december 2027 skal al genanvendelse nå op på mindst følgende mål for materialenyttiggørelse:
 - a) 90 % for kobolt
 - b) 90 % for kobber
 - c) 90 % for bly
 - d) 50 % for litium
 - e) 90 % for nikkel.

2. Senest den 31. december 2031 skal al genanvendelse nå op på mindst følgende mål for materialenyttiggørelse:

- a) 95 % for kobolt
 - b) 95 % for kobber
 - c) 95 % for bly
 - d) 80 % for litium
 - e) 95 % for nikkel.
-

BILAG XIII

Batteripasset skal indeholde følgende oplysninger

1. OFFENTLIGT TILGÆNGELIGE OPLYSNINGER OM BATTERIMODELLEN

Et batteripas skal indeholde følgende oplysninger om batterimodellen, som skal være offentligt tilgængelige:

- a) de oplysninger, der er omhandlet i bilag VI, del A
- b) batteriets materialesammensætning, herunder dets kemi, andre farlige stoffer i batteriet end kviksølv, cadmium eller bly, og kritiske råstoffer i batteriet
- c) oplysninger om CO₂-fodaft tryk som omhandlet i artikel 7, stk. 1 og 2
- d) Oplysninger om ansvarlig fremskaffelse som angivet i rapporten om due diligence-politik vedrørende batterier, der er omhandlet i artikel 52, stk. 3
- e) oplysninger om genanvendt indhold som anført i den dokumentation, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1
- f) andelen af vedvarende indhold
- g) nominel kapacitet (i Ah)

- h) mindste, nominel og maksimal spænding med temperaturintervaller, hvis det er relevant
- i) oprindelig effektkapacitet (i watt) og grænseværdier med temperaturinterval, hvis det er relevant
- j) batteriets forventede levetid udtrykt i cyklusser samt anvendt referencetest
- k) kapacitetstærskel for tømning (kun for elkøretøjsbatterier)
- l) temperaturområde, som batteriet kan modstå, når det ikke er i brug (referencetest)
- m) periode, i hvilken den handelsmæssige garanti for kalenderlevetiden gælder
- n) indledende energimæssig rundturseffektivitet og ved 50 % af livscyklussen
- o) intern battericelle- og -pakkemodstand
- p) c-rate for relevant livscyklustest
- q) mærkningskravene, jf. artikel 13, stk. 3 og 4
- r) EU-overensstemmelseserklæringen, jf. artikel 18
- s) oplysningerne vedrørende forebyggelse og håndtering af udtjente batterier, jf. artikel 74, stk. 1, litra a)-f).

2. OPLYSNINGER OM BATTERIMODELLEN, SOM KUN ER TILGÆNGELIGE FOR PERSONER MED EN LEGITIM INTERESSE OG KOMMISSIONEN

Et batteripas skal indeholde følgende oplysninger om batterimodellen, som kun er tilgængelige for personer med en legitim interesse og Kommissionen:

- a) detaljeret sammensætning, herunder materialer anvendt i katoden, anoden og elektrolytten
- b) delnumre for komponenter og kontaktoplysninger på kilder til reservedele
- c) oplysninger om demontering, herunder som minimum:
 - sprængbilleder af batterisystemet/-pakken, der viser placeringen af battericeller
 - demonteringssekvenser
 - type og antal fastgørelsesteknikker, der skal låses op
 - nødvendigt værktøj til demontering
 - advarsler, hvis der er risiko for beskadigelse af dele
 - antal anvendte celler og konfiguration
- d) sikkerhedsforanstaltninger.

3. OPLYSNINGER, DER KUN ER TILGÆNGELIGE FOR BEMYNDIGEDE ORGANER, MARKEDSOVERVÅGNINGSMYNDIGHEDER OG KOMMISSIONEN

Et batteripas skal indeholde følgende oplysninger om batterimodellen, som kun er tilgængelige for bemyndigede organer, markedsovervågningsmyndigheder og Kommissionen:

- resultater af testrapporter, der dokumenterer, at kravene i denne forordning eller en delegeret retsakt eller en gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne forordning, er opfyldt.

4. OPLYSNINGER OG DATA VEDRØRENDE ET INDIVIDUELT BATTERI, SOM KUN ER TILGÆNGELIGE FOR PERSONER MED EN LEGITIM INTERESSE

Et batteripas skal indeholde følgende specifikke oplysninger og data om et individuelt batteri, som kun er tilgængelige for personer med en legitim interesse:

- a) værdierne for ydeevne- og holdbarhedsparametre omhandlet i artikel 10, stk. 1, når batteriet bringes i omsætning, og når dets status ændres
- b) oplysninger om batteriets sundhedstilstand i henhold til artikel 14

- c) oplysninger om batteriets status, defineret som "oprindeligt", "med ændret anvendelse", "genbrugt", "genfremstillet" eller "udtjent"
 - d) oplysninger og data som følge af anvendelsen heraf, herunder antallet af ladnings- og afladningscyklusser og negative hændelser såsom ulykker samt periodisk optegnede oplysninger om driftsmiljøbetingelser, herunder temperatur, og om ladetilstanden.
-

BILAG XIV

Minimumskrav for overførsler af brugte batterier

1. For at skelne mellem brugte og udtjente batterier skal der, hvis indehaveren, dvs. den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af de brugte batterier eller de udtjente batterier, hævder at have til hensigt at overføre eller overfører brugte batterier og ikke udtjente batterier, stilles krav om, at denne indehaver er i besiddelse af følgende som dokumentation for denne påstand:
 - a) en kopi af fakturaen og kontrakten om salg eller overdragelse af ejerskabet af batterierne, hvoraf det fremgår, at batterierne er beregnet til direkte genbrug, og at de er i fuld funktionsduelig stand
 - b) dokumentation for evaluering eller test i form af en kopi af optegnelserne såsom testcertifikatet eller beviset for funktionsduelighed for hvert batteri eller hver del deraf i forsendelsen samt protokollen indeholdende alle oplysninger i optegnelserne i overensstemmelse med punkt 3
 - c) en erklæring fra indehaveren om, at ingen af materialerne og intet af udstyret i forsendelsen er affald, jf. artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/98/EF, og
 - d) passende beskyttelse mod skader i forbindelse med transport, læsning og aflæsning, især gennem tilstrækkelig emballering og passende stabling af forsendelsen.

2. Punkt 1, litra a) og b), og punkt 3 finder ikke anvendelse, hvis det er påvist med dokumentbevis, at overførslen finder sted inden for rammerne af en overførselsaftale mellem virksomheder, og at:
- a) det brugte batteri returneres til producenten eller en tredjemand, der handler på dennes vegne, til reparation under garantien med henblik på genbrug, eller
 - b) hvis det brugte batteri er til erhvervsmæssig brug, returneres det til producenten eller en tredjemand, der handler på dennes vegne, eller en tredjemands anlæg i lande, som OECD-Rådets beslutning C(2001)107/final om kontrollen med grænseoverskridende overførsel af affald bestemt til nyttiggørelse finder anvendelse på, til renovering eller reparation i henhold til en gyldig aftale med henblik på genbrug, eller
 - c) hvis det fejlbehæftede brugte batteri er til erhvervsmæssig brug og er mangelfuldt, returneres det til producenten eller en tredjemand, som handler på dennes vegne, til årsagsanalyse i henhold til en gyldig aftale, hvis en sådan analyse kun kan foretages af producenten eller tredjemand, der handler på dennes vegne.

3. For at påvise, at de batterier, der overføres, er brugte batterier og ikke udtjente batterier, udfører indehaveren følgende trin for test og optegnelse:

Trin 1: Test

- a) batteriet testes for sin sundhedstilstand, og tilstedeværelsen af farlige stoffer vurderes
- b) der føres en optegnelse over resultaterne af vurderingen og testen, der er omhandlet i litra a).

Trin 2: Optegnelse

- a) optegnelsen skal fastgøres forsvarligt, men ikke permanent, enten på selve det brugte batteri, hvis det brugte batteri ikke er emballeret, eller på emballagen således, at den kan læses uden at fjerne emballagen
- b) optegnelsen skal indeholde følgende oplysninger:
 - navn på batteriet eller en del heraf
 - identifikationsnummer på batteriet eller en del heraf, hvor det er relevant
 - produktionsår, hvis et sådant foreligger

- navn og adresse på det selskab, der er ansvarligt for at teste sundhedstilstanden
 - typer af tests, der er udført for trin 1
 - resultater af de tests, som er udført for trin 1, herunder dato for testene.
4. Foruden den dokumentation, der er påkrævet i punkt 1, 2 og 3, skal hver forsendelse, f.eks. transportcontainer eller lastvognslæs, af brugte batterier ledsages af:
- a) et relevant transportdokument og
 - b) en ansvarserklæring fra den ansvarlige person.
5. I mangel af bevis for, at en genstand er et brugt batteri og ikke et udtjent batteri i form af passende dokumentation som påkrævet i punkt 1, 2, 3 og 4, og i mangel af passende beskyttelse mod skader i forbindelse med transport, læsning og aflæsning, navnlig gennem tilstrækkelig emballering og passende stabling af forsendelsen, som er forpligtelser, der påhviler den indehaver, der forestår transporten, betragtes genstanden som affald, og det antages, at forsendelsen udgør en ulovlig overførsel. I sådanne tilfælde skal forsendelsen håndteres i henhold til artikel 24 og 25 i forordning (EF) nr. 1013/2006.
-

BILAG XV

Sammenligningstabel

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 1, stk. 1, nr. 1)	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 1, nr. 2)	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	—
Artikel 2	Artikel 1, stk. 3, 4 og 5
Artikel 2, stk. 1	Artikel 1, stk. 3 og 4
Artikel 2, stk. 2	Artikel 1, stk. 5
Artikel 2, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 5, litra a)
Artikel 2, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 5, litra a)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 3, nr. 1)	Artikel 3, stk. 1, nr. 1)
Artikel 3, nr. 2)	Artikel 3, stk. 1, nr. 2)
Artikel 3, nr. 3)	Artikel 3, stk. 1, nr. 9)
Artikel 3, nr. 4)	—
Artikel 3, nr. 5)	Artikel 3, stk. 1, nr. 12)
Artikel 3, nr. 6)	Artikel 3, stk. 1, nr. 13)
Artikel 3, nr. 7)	Artikel 3, stk. 1, nr. 50)
Artikel 3, nr. 8)	Artikel 3, stk. 2, litra a)
Artikel 3, nr. 9)	—
Artikel 3, nr. 10)	Artikel 3, stk. 1, nr. 53)
Artikel 3, nr. 11)	Artikel 3, stk. 1, nr. 26)

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 3, nr. 12)	Artikel 3, stk. 1, nr. 47)
Artikel 3, nr. 13)	Artikel 3, stk. 1, nr. 65)
Artikel 3, nr. 14)	Artikel 3, stk. 1, nr. 16)
Artikel 3, nr. 15)	Artikel 3, stk. 1, nr. 22)
Artikel 3, nr. 16)	—
Artikel 3, nr. 17)	—
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 4, stk. 1	Bilag I
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Bilag I, nr. 1
Artikel 4, stk. 1, litra b)	Bilag I, nr. 2
Artikel 4, stk. 2	—
Artikel 4, stk. 3	—
Artikel 4, stk. 3, litra a)	—
Artikel 4, stk. 3, litra b)	—
Artikel 4, stk. 3, litra c)	—
Artikel 4, stk. 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	Artikel 4
Artikel 6, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	—
Artikel 7	Artikel 2—
Artikel 8	Artikel 59-62 og artikel 64-67
Artikel 8, stk. 1	Artikel 59
Artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra a)	Artikel 59, stk. 1, litra a)
	Artikel 59, stk. 1, litra b)

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra b)	Artikel 62
Artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra c)	Artikel 61, stk. 1 Artikel 62, stk. 1
Artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra d)	Artikel 59, stk. 2, litra a), nr. ii) Artikel 61, stk. 1, litra c)
Artikel 8, stk. 1, andet afsnit	Artikel 59, stk. 5
Artikel 8, stk. 2	Artikel 59, stk. 1 og 2
Artikel 8, stk. 2, litra a)	Artikel 59, stk. 1 og 2
Artikel 8, stk. 2, litra b)	Artikel 59, stk. 2
Artikel 8, stk. 2, litra c)	—
Artikel 8, stk. 3	Artikel 61
Artikel 8, stk. 4	Artikel 61
Artikel 9	—
Artikel 10	Artikel 59, 60 og 69
Artikel 10, stk. 1	—
Artikel 10, stk. 1, andet afsnit	Artikel 75, stk. 4
Artikel 10, stk. 2	Artikel 59 og 60
Artikel 10, stk. 2, litra a)	—
Artikel 10, stk. 2, litra b)	Artikel 59, stk. 3, og artikel 60, stk. 3
Artikel 10, stk. 3	Artikel 69, stk. 2, og artikel 76, stk. 1, andet afsnit
Artikel 10, stk. 4	—
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 11, stk. 3
Artikel 12	Artikel 70

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 12, stk. 1	Artikel 70, stk. 2
Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra a)	Artikel 59, stk. 1, litra f), artikel 60, stk. 1, litra f), og artikel 61, stk. 3, litra c)
Artikel 12, stk. 1, første afsnit, litra b)	Artikel 71, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit	—
Artikel 12, stk. 2	Artikel 71, stk. 4
Artikel 12, stk. 3	Artikel 70, stk. 3
Artikel 12, stk. 4	Artikel 71, stk. 2 og 3
Artikel 12, stk. 5	Artikel 75, stk. 5, litra c), og artikel 76, stk. 1, litra d)
Artikel 12, stk. 6	Artikel 71, stk. 4
Artikel 13	—
Artikel 13, stk. 1	—
Artikel 13, stk. 2	—
Artikel 14	Artikel 70, stk. 1
Artikel 15	Artikel 72
Artikel 15, stk. 1	Artikel 72, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 72, stk. 3
Artikel 15, stk. 3	Artikel 72, stk. 4
Artikel 16	Artikel 56
Artikel 16, stk. 1	Artikel 56, stk. 1 og 4
Artikel 16, stk. 1, litra a)	Artikel 56, stk. 4, litra a)
Artikel 16, stk. 1, litra b)	Artikel 56, stk. 4, litra a)
Artikel 16, stk. 2	—

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 16, stk. 3	Artikel 56, stk. 1, litra c
Artikel 16, stk. 4	Artikel 74, stk. 5
Artikel 16, stk. 5	—
Artikel 16, stk. 6	—
Artikel 17	Artikel 55
Artikel 18	Artikel 57, stk. 2, litra c)
Artikel 18, stk. 1	—
Artikel 18, stk. 2	—
Artikel 18, stk. 3	—
Artikel 19	Artikel 59, stk. 1, artikel 60, stk. 1, artikel 61, stk. 1, og artikel 62 og 64-67
Artikel 19, stk. 1	Artikel 59, stk. 2, artikel 60, stk. 2, artikel 61, stk. 1, og artikel 62, 65, 66 og 67
Artikel 19, stk. 2	Artikel 57, stk. 2, litra c)
Artikel 20	Artikel 74
Artikel 20, stk. 1	Artikel 74, stk. 1
Artikel 20, stk. 1, litra a)	Artikel 74, stk. 1, litra f)
Artikel 20, stk. 1, litra b)	Artikel 74, stk. 1, litra b)
Artikel 20, stk. 1, litra c)	Artikel 74, stk. 1, litra c)
Artikel 20, stk. 1, litra d)	Artikel 74, stk. 1, litra b)
Artikel 20, stk. 1, litra e)	Artikel 74, stk. 1, litra e)
Artikel 20, stk. 2	Artikel 74
Artikel 20, stk. 3	Artikel 74, stk. 4
Artikel 21	Artikel 20 Artikel 13, bilag VI, del A, B og C

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 21, stk. 1	Artikel 13, stk. 4
Artikel 21, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 21, stk. 3	Artikel 13, stk. 5
Artikel 21, stk. 4	Artikel 13, stk. 4
Artikel 21, stk. 5	Artikel 13, stk. 4
Artikel 21, stk. 6	—
Artikel 21, stk. 7	—
Artikel 22a	—
Artikel 23	Artikel 94
Artikel 23, stk. 1	Artikel 94, stk. 1
Artikel 23, stk. 2	Artikel 94, stk. 2
Artikel 23, stk. 2, litra a)	—
Artikel 23, stk. 2, litra b)	Artikel 94, stk. 2, første afsnit, litra e)
Artikel 23, stk. 2, litra c)	Artikel 71, stk. 5 og 6
Artikel 23, stk. 3	Artikel 94, stk. 2, andet afsnit
Artikel 23a	Artikel 89
Artikel 23a, stk. 1	Artikel 89, stk. 1
Artikel 23a, stk. 2	Artikel 89, stk. 2
Artikel 23a, stk. 3	Artikel 89, stk. 3
Artikel 23a, stk. 4	Artikel 89, stk. 5
Artikel 23a, stk. 5	Artikel 89, stk. 6
Artikel 24	Artikel 90
Artikel 24, stk. 1	Artikel 90, stk. 1
Artikel 24, stk. 2	Artikel 90, stk. 3

Direktiv 2006/66/EF	Denne forordning
Artikel 24, stk. 2, andet afsnit	Artikel 90, stk. 3, andet afsnit
Artikel 25	Artikel 93
Artikel 26	—
Artikel 27	—
Artikel 28	Artikel 95
Artikel 29	Artikel 96
Artikel 30	—
Bilag I	Bilag XI
Bilag II	Bilag VI, del B
Bilag III	Bilag XII
Bilag III, del A	Bilag XII, del A
Bilag III, del B	Bilag XII, del B
Bilag IV	Artikel 55